

Σιγή ασυρμάτου, η εντολή των Βρυξελλών

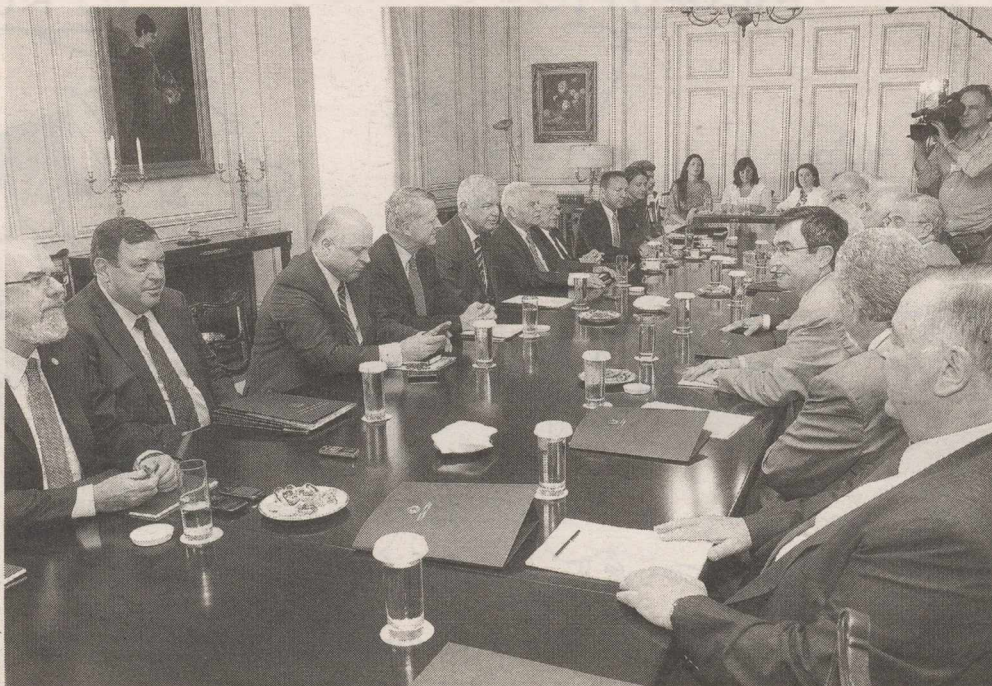
ΦΟΒΑΤΑΙ ο Γιάννης το θειό και το θειό τον Γιάννη... Οπου θειό, σημειώσατε το αποτέλεσμα της αυριανής κάλπης και την αντίδραση των αγορών τη Δευτέρα. Οπου Γιάννης, βάλτε τους αξιωματούχους των Βρυξελλών. Οι οποίοι μαθαίνω ότι έχουν ετοιμάσει ολόκληρο επιχειρησιακό σχέδιο, προκειμένου να υπάρχει ενιαία γραμμή αντίδρασης στην ετυμηγορία της ελληνικής κάλπης αύριο το βράδυ.

ΕΙΜΑΙ σε θέση να γνωρίζω ότι το απόγευμα της Πέμπτης εστάλην νονπέιερ σε όλες τις Διευθύνσεις Επικοινωνίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και τις αντιπροσωπείες. Το φιρμάνι καλεί άπαντες να τηρήσουν... σιγή ασυρμάτου!

ΕΞΗΓΟΥΜΑΙ: στο περίφημο χαρτί αναφέρεται ότι τα μέσα ενημέρωσης θα μπουν στον πειρασμό να ζητήσουν επίσημες τοποθετήσεις από τις Βρυξέλλες για το αποτέλεσμα των εκλογών. Εξού και η εντολή είναι να υπάρξει «απόλυτη αυτοσυγκράτηση» μέχρι αύριο, αλλά και μέσα στις επόμενες ημέρες. Σημειώνω ότι κάτι τέτοιο συμφωνήθηκε τις προάλλες και στο Κολέγιο των Επιτρόπων στις Βρυξέλλες.

★★★

Η ΕΠΙΣΗΜΗ γραμμή θα βγει από τα χείλη του αρμόδιου επιτρόπου Ολι Ρεν, ο οποίος γι' αυτόν τον λόγο δεν ταξίδεψε στο Μεξικό για τη σύνοδο του G20. Θα έχουν προηγηθεί, πάντως, επαφές και συνεννοήσεις με τον επικεφαλής της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας

ΑΠΕΛΜΠΕ / ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΣΑΪΤΑΣ

Μάριο Ντράγκι και τον πρόεδρο του Eurogroup Ζαν - Κλοντ Γιούνκερ. Για να δούμε αν θα τους βγει κοινή γραμμή ή αν θα υπάρξουν παρατράγουδα...

Πιο ψύχραιμοι οι Βρετανοί

ΜΙΛΩΝΤΑΣ για πειρασμούς των διεθνών μέσων ενημέρωσης, οι «Φαϊνάνσιαλ Τάιμς» της Γερμανίας δεν κρατήθηκαν, καλώντας χτες τους έλληνες ψηφοφόρους να αντισταθούν στη «δημαγωγία του Αλέξη Τσίπρα και του ΣΥΡΙΖΑ» (σχετικό ρεπορτάζ στη σελ. 30-31)

★★★

ΟΦΕΙΛΩ να παραδεχθώ ότι οι βρε-

τανικοί «Φαϊνάνσιαλ Τάιμς» εμφανίζονται πιο ψύχραιμοι στο σχετικό ρεπορτάζ για την Κουμουνδούρου. Εκεί ο καθηγητής Θάνος Βερέμης σημειώνει ότι αν ο ΣΥΡΙΖΑ αναδειχθεί πρώτο κόμμα και δεν σχηματίσει κυβέρνηση συνασπισμού, θα συνεχίσει να κάνει αυτό που ξέρει καλά: «Πορείες στους δρόμους». Το παραδέχονται, άλλωστε, και στελέχη της Κουμουνδούρου. Όπως σημειώνει μέλος της γραμματείας Διεθνών Σχέσεων του ΣΥΡΙΖΑ (Νατάσα Θεοδωρακοπούλου), «αν η επόμενη κυβέρνηση προσπαθήσει να επιβάλει περικοπές 11 δισ. ευρώ, πιστεύετε ότι ο κόσμος θα καθήσει στο σπίτι του;». Εικόνες από το μέλλον...

Συνεργασία γιοκ

ΣΤΗΝ ταβέρνα «Μεταξουργείο» καλεί σήμερα στις 13.30 ο Φώτης Κουβέλης τους δημοσιογράφους που καλύπτουν την Αριστερά. Η σχετική πρόσκληση έφθασε χτες σχετικά νωρίς στους διαπιστευμένους συντάκτες. Αργότερα ήρθε η πρόσκληση του ΣΥΡΙΖΑ, που τους καλεί στο με...πωλείο «Αγροτέρα» απέναντι από τό Ζάππειο στις 13.00. Μου λένε ότι οι συντάκτες παραπονέθηκαν στην Κουμουνδούρου, λέγοντας ότι οι ώρες συμπίπτουν και δεν θα ξέρουν πού να πρωτοπάνε. Ο ΣΥΡΙΖΑ, πάντως, δεν άλλαξε την ώρα. Δείχνει πόσο ειλικρινής είναι όταν μιλά για συνεργασία με τη ΔΗΜΑΡ...

Οι Γερμανοί ξανάρχονται

ΣΑΣ ΕΙΧΑ ενημερώσει για την επανενεργοποίηση των γερμανικών πολιτικών ιδρυμάτων στην Ελλάδα με απόφαση της γερμανικής ομοσπονδιακής κυβέρνησης. Πριν από λίγες μέρες έκανε επίσημο comeback και το θινκ τανκ των γερμανών Χριστιανοδημοκρατών «Κόνραντ Αντενάουερ». Για την ακρίβεια, εγκαίνιασε την έλευσή του με μια εκδήλωση για το μέλλον της Ελλάδας στο ευρώ στο Ίδρυμα Κωνσταντίνος Καραμανλής στη Φιλοθέη. Εκεί έκανε το ντεμπούτο του ως ομιλητής ο Κωνσταντίνος Καραμανλής (του Αχιλλέως), υποψήφιος της ΝΔ στις Σέρρες, ο οποίος επανέλαβε τη βούληση της Ελλάδας να παραμείνει στο κλαμπ του ευρώ.

★★★

ΤΟ ΠΙΟ ενδιαφέρον από την εκδήλωση ήταν το κλίμα: Πληροφορούμαι ότι οι γερμανοί αναλυτές και δημοσιογράφοι που παρενέβησαν ξεκαθάρισαν τη στάση τους. Οτι δηλαδή η Ελλάδα πρέπει να τηρήσει τις δεσμεύσεις της. Σε αυτό το μήκος κύματος κινήθηκε και ο πρώην γερμανός πρεσβευτής στην Αθήνα Βόλφγκανγκ Σούλτχαϊς, υπενθυμίζοντας ότι το 80% των Γερμανών εγκρίνει την πολιτική της Μέρκελ για την κρίση στην ευρωζώνη. Το κλου ήταν το κλείσιμο της εκδήλωσης από τον Ευάγγελο Αντώνη. Είπε κάτι σε στυλ «συμφωνούμε ότι θέλουμε να μείνουμε στο ευρώ, αλλά αν επαναλάβουμε αυτή την εκδήλωση σε 6-9 μήνες, θα σημαίνει ότι είμαστε σε καλό δρόμο...».

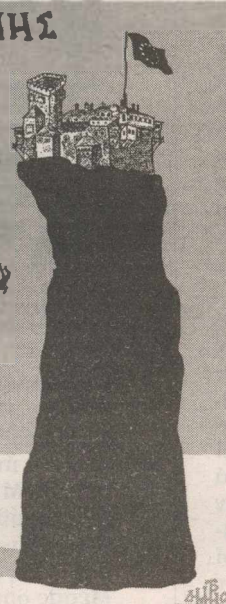
«Ελλάς - Γαλλία - συμμαχία»

ΜΕ ΤΟΝ ΓΑΛΛΟ πρεσβευτή στην Αθήνα συναντήθηκε χτες το πρωί στην Ιπποκράτους ο Βαγγέλης Βενιζέλος. Μπορεί ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ να είδε τον νεοεκλεγέντα Πρόεδρο της Γαλλίας Φρανσουά Ολάντ και να έχει ανοικτή επικοινωνία μαζί του, αλλά τον πρεσβευτή Ζαν Λουί Κουν Ντελφόρζ δεν τον είχε γνωρίσει. Σημειώνω ότι τη συνάντηση ζήτησε ο Ντελφόρζ. Το «Ελλάς - Γαλλία - συμμαχία» επιστρέφει ισχυρότερο από ποτέ.

Μήνυμα

ΧΩΡΙΣ το ΠΑΣΟΚ δεν θα υπάρξει βιώσιμη κυβέρνηση στη χώρα. Αυτό είναι το μήνυμα που στέλνει στους ψηφοφόρους ο καθηγητής Δημήτρης Κρεμαστινός. Ο υποψήφιος του ΠΑΣΟΚ στα Δωδεκάνησα (στη συνέντευξή του στην εφημερίδα «Πρόοδο») καλεί τους συντηρητικούς ψηφοφόρους να μην ψηφίσουν ΝΔ πιστεύοντας ότι κλείνουν τον δρόμο στον ΣΥΡΙΖΑ. Αν αποδυναμωθεί το ΠΑΣΟΚ, συνεχίζει, δεν θα μπορεί να συμμετάσχει και να στηρίξει επαρκώς μια κυβέρνηση συνεργασίας. Δεν έχει άδικο.

— ΕΣΕΙΣ ΕΙΣΤΕ ΤΗΣ ΣΚΛΗΡΗΣ ΓΡΑΜΜΗΣ
'Η ΤΗΣ ΕΛΑΣΤΙΚΗΣ;...
— ΤΗΣ ΕΛΑΣΤΙΚΗΣ!...
— ΠΩΣ ΚΙ ΕΤΣΙ;...
— ΕΧΩ ΤΗΝ ΕΛΠΙΔΑ
ΟΤΙ ΑΦΟΥ ΣΚΑΙΣ ΚΑΤΩ
ΘΑ ΑΝΑΠΗΔΗΣΩ
ΚΑΙ ΘΑ ΜΕ ΞΑΝΑΠΙΑΣΟΥΝ!...

ΠΡΟΕΚΤΑΣΕΙΣ

Ριμέικ

Δεν θα το ξεχάσουμε ποτέ αυτό το καλοκαίρι. Οι εκπλήξεις των εκλογών της 6ης Μαΐου ήταν περισσότερες από όσες μπορούσε να καταναλώσει η ελληνική κοινωνία. Να αυτοκαταναλώσει μάλλον, γιατί αυτή τις δημιούργησε. Ελλάς το μεγαλείο σου: ένα νεοναζιστικό μόρφωμα βρέθηκε πρώτο τραπέζι πίστα, ένας πρώην υφυπουργός ίδρυσε κόμμα με τα απόνερα της ΝΔ και πήρε 10%, τα δύο μεγάλα κόμματα πήραν μαζί μικρότερο ποσοστό από όσο έπαιρνε το καθένα μόνο του και

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ
ΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ένα βαβυλωνιακό κόμμα της Αριστεράς προέκυψε ως κόμμα εξουσίας. Τι ήταν αυτό που κατέστησε τον Αλ. Τσίπρα εν αναμονή Πρωθυπουργού; Ο πολιτικός αναλυτής Λευτέρης Κουσουλής τον χαρακτηρίζει πρόσφατα «νεοδημαγωγό». Αυτό εξηγεί γιατί έγινε ξαφνικά ο αρχηγός των ατάκτων - του ΠΑΣΟΚ κυρίως. Αλλά πρωτίστως παραπέμπει στην αντινομία που χαρακτηρίζει τη δημόσια παρουσία του: αυτοπροβάλλεται ως φορέας του καινούργιου, ενώ είναι ο εκλεκτός του παλαιού.

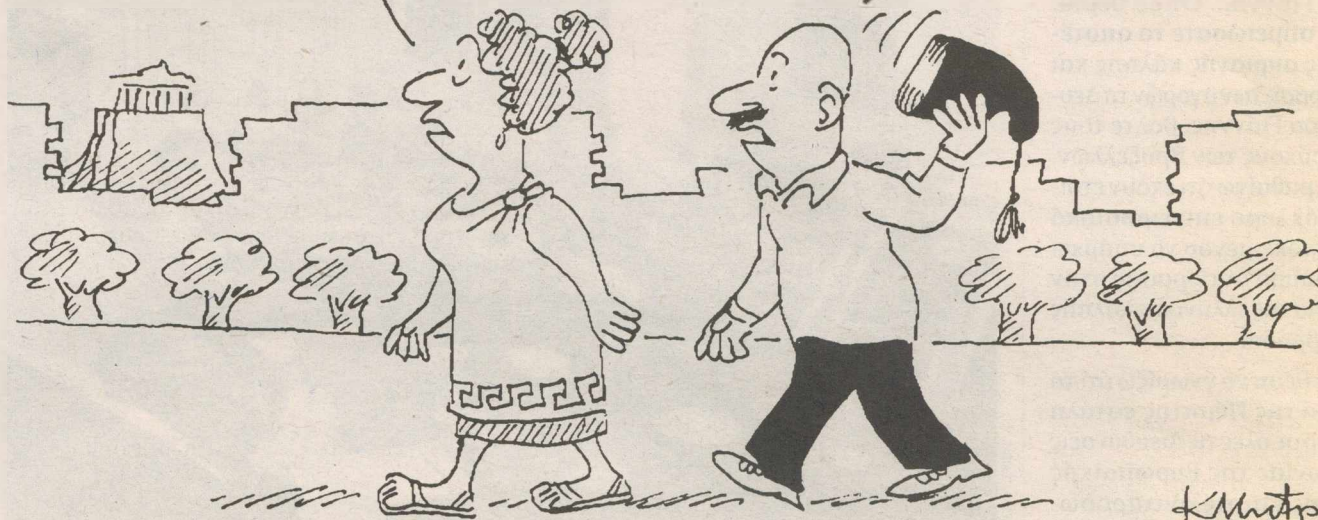
Στοιχεία που συνιστούν την κακοδαιμονία του ελληνικού πολιτικού συστήματος ξαναπακετάρονται και μπαίνουν στη ρητορική του επικεφαλής του ΣΥΡΙΖΑ. Τα ιδεολογήματα, τα οργανωτικά σχήματα, οι αντιλήψεις για την οικονομία, το κράτος και τους θεσμούς, ακόμη και λέξεις που είχαν ξεχαστεί ανακαλούνται με σκοπό να παίξουν τον ρόλο που είχαν παίξει στο παρελθόν. Ένα ριμέικ που διεκδικεί να κόψει εισιτήρια πρωτίστως λόγω της προγενέστερης επιτυχίας του - με άλλη διανομή.

Από αυτή την άποψη η εκλογική διόγκωση του ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι η αρχή της εποχής που έρχεται - είναι το τέλος της εποχής που φεύγει. Οι παλιές τεχνικές της εξουσίας υιοθετήθηκαν αυτούσιες και εμφανίζονται στα τηλεοπτικά παράθυρα με άλλα ρούχα και άλλα ονόματα. Όσα ναρκοθέτησαν στο παρελθόν την πορεία της χώρας προβάλλουν σήμερα ως... διεκδικήσεις του μέλλοντος. Ο νέος ΣΥΡΙΖΑ είναι συμπληρωματικό μέγεθος του παλαιού ΠΑΣΟΚ και της παλαιάς ΝΔ ταυτοχρόνως.

Το τελευταίο διάστημα ο Αλ. Τσίπρας υποδύεται τον ρόλο που δεν κατάφεραν - ή δεν ήθελαν - να υποδυθούν ο Σαμαράς και ο Βενιζέλος. Όσα λανσάρει ως λύση για την ελληνική - αλλά και την... ευρωπαϊκή! - κρίση είναι βγαλμένα από τα παλιά εγχειρίδια του δικομματισμού, τον οποίο υπηρετεί ακριβώς όπως έκαναν και οι ορίτζιναλ εκπρόσωποί του. Το αποτέλεσμα των αυριανών εκλογών θα δείξει αν στην Ελλάδα η ιστορία επαναλαμβάνεται. Πάντα όπως έλεγε ο Καρλ Μαρξ: «Είτε ως φάρσα, είτε ως τραγωδία».

ΠΡΟΣΕΞΕ ΤΙ ΘΑ ΨΗΦΙΣΕΙΣ
ΑΥΡΙΟ
ΜΗΝ ΤΡΑΒΑΣ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΣΟΥ
ΜΕΘΑΥΡΙΟ!

ΠΟΙΑ ΜΑΛΛΙΑ!
ΞΕΧΑΣΕΣ
ΤΟ ΚΟΥΡΕΜΑ;

ΤΟΥ ΚΩΣΤΑ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Το μέτωπο Μνημόνιο - αντιμνημόνιο έφερε σε αντιπαράθεση δύο κόσμους ασυμφιλίωτους, όμως δικαιούμαστε να ελπίζουμε στο θαύμα

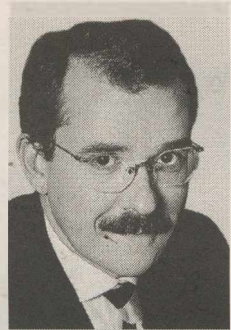
Η δική μας 18η Μπρυμαίρ

Οι άνθρωποι, όταν αντιμετωπίζουν μια εντελώς νέα κατάσταση, σε καιρούς κρίσης και αναστάτωσης, «επικαλούνται με αγωνία τα πνεύματα του παρελθόντος στην υπηρεσία τους, δανειζονται τα ονόματά τους, τα πολεμικά τους συνθήματα, τις φορεσιές τους, για να παρουσιαστούν με αυτή τη σεβάσμια μεταμφίεση, με αυτή τη δανεισμένη γλώσσα στη νέα σκηνή».

Αυτή η περίφημη φράση του Μαρξ ταιριάζει τέλεια, νομίζω, σε αυτό που ζούμε δύο χρόνια τώρα. Η εντελώς νέα κατάσταση - το σκάσιμο της φούσκας, η χρεοκοπία, το Μνημόνιο, η

επιτήρηση από τους πιστωτές - οδήγησε σε ένα τέτοιου είδους δάνειο από το παρελθόν. Κάποια στιγμή, ο «αντιμνημονιακός αγώνας» επικαλέστηκε το πνεύμα της Εθνικής Αντίστασης, δανεισθηκε τη γλώσσα της και φόρεσε τη στολή με τα φυσεκλίκια του Αρμ.

Το Μνημόνιο δεν ήταν πια ένα αναγκαστικό (και με πολλά θεμελιώδη λά-

ΤΟΥ
ΠΑΥΛΟΥ ΤΣΙΜΑ

θη) οικονομικό πρόγραμμα σε συνθήκες χρεοκοπίας. Ήταν μια «βάρβαρη ξένη κατοχή». Οι κυβερνήσεις, Παπανδρέου πρώτα, Παπαδήμου κατόπιν, ήταν «κυβερνήσεις Τσολάκογλου». Το μέτωπο Μνημόνιο - αντιμνημόνιο έφερε σε αντιπαράθεση δύο κόσμους ασυμφιλίωτους, όπου βροντά ο Ολυμπος, αστράφτει η Γκιώνα και η λογική και ο διάλογος εξατμίζονται. Μέσος δρόμος δεν υπήρχε - με τους κομνιάντες του φανταστικού «αντικατοχικού» αγώνα ή με το κίτρινο άστρο του συνεργάτη των «κατοχικών» δυνάμεων καρφιστωμένο στο στήθος. Και τα περίπλοκα προβλήματα της κρίσης γίνονταν αίφνης απλά: Κατεβάζουμε

την ξένη, κατοχική σημαία (το Μνημόνιο), ανεβάζουμε την ιστό τη γαλανόλευκη και η ευτυχία επιστρέφει επί της γης.

Πώς φθάσαμε εκεί; Η πρώτη ευθύνη βαραίνει τις πολιτικές, κυβερνητικές ελίτ. Αν ο Καραμανλής είχε το θάρρος να λάβει μέτρα πρόληψης της χρεοκοπίας αντί να δραπετεύσει διά των εκλογών, και αν ο Παπανδρέου είχε το κουράγιο να υιοθετήσει ένα εθνικό σχέδιο ανάγκης αντί να εμφανίσει δακρύων τα δυσάρεστα μέτρα ως εξώθεν επιβληθέντα παρά τη θέλησή του από τους κακούς δανειστές, η μοίρα μας θα ήταν ίσως διαφορετική. Η ευθύνη βαραίνει επίσης τη γερμανική κυβέρνηση που επέβαλε επί της Ελλάδας έναν λόγο τιμωρίας των αμαρτωλών αντί οικονομικού ορθολογισμού. Αλλά βαραίνει, φυσικά, και

την καθ' ημάς Αριστερά ή μάλλον το τμήμα της που έκανε το αντιμνημόνιο σημαία πολιτικής ευκαιρίας και υποκατέστησε με τη γραμμή Μνημόνιο - αντιμνημόνιο τη διαχωριστική γραμμή Αριστερά - Δεξιά. Με αποκορύφωμα την εξωφρενική προεκλογική πρόσκληση συγκυβέρνησης προς τους πιο καμμένους εκπροσώπους της λαϊκής Δεξιάς.

Η προεκλογική περίοδος οδήγησε στα απώτατα άκρα της αυτού του τύπου τη ρητορική. Και αν στην κάλη βρέθηκαν εκφραστές του «αντικατοχικού αγώνα» και οι μαυροφορεμένοι της Χρυσής Αυγής, οι οποίοι στην πραγματική Κατοχή θα ήταν ντυμένοι με την στολή των ταγμάτων ασφαλείας, δεν αποτελεί παρά μian απόδειξη για την ακρίβεια μιας άλλης, ακόμη διασημότερης, φράσης του Μαρξ από το ίδιο κείμενο: πως η Ιστορία επαναλαμβάνεται πρώτα ως τραγωδία κι ύστερα ως φάρσα...

Κι έχουμε τώρα δύο δρόμους μπροστά μας. Ή να συνεχίσουμε την εμφυλιοπολεμική

πόλωση (η άλλη πλευρά ήδη απάντησε προσκαλώντας το πνεύμα των δικών της προγόνων, τον Παπάγο και τον Συναγερμό εναντίον του νέου κομμουνιστικού κινδύνου), ώσπου να οδηγηθούμε στη βέβαιη κατάρρευση, στη δική μας 18η Μπρυμαίρ, όπου η οικονομία θα παραδοθεί στους νέους μαυραγορίτες της δραχμής, η δημόσια τάξη στο κατά Μαρξ «κουρελοπρολεταριάτο» των κασιδιάρηδων και η δημοκρατία στους εχθρούς της.

Ή να απαλλαγούμε μετά τις κάλπες από τα φαντάσματα του Εμφυλίου, να κλείσουμε στα σεντούκια τους τα «πνεύματα του παρελθόντος», να επιστρέψουμε στον σημερινό κόσμο

Εχουμε τώρα δύο δρόμους μπροστά μας:

Ή να συνεχίσουμε την εμφυλιοπολεμική πόλωση ώσπου να οδηγηθούμε στη βέβαιη κατάρρευση ή να απαλλαγούμε, μετά τις κάλπες, από τα φαντάσματα του Εμφυλίου και να επιστρέψουμε στον σημερινό κόσμο

και να κατεβάσουμε τον πολιτικό λόγο από τα αντικατοχικά κορφοβούνια στον πραγματικό κόσμο της ανάγκης για ένα εθνικό σχέδιο έκτακτης ανάγκης και μια νέα εθνική διαπραγμάτευση.

Είναι, νομίζω, πιο σημαντικό από τη σύνθεση και τη συνοχή της νέας κυβέρνησης αυτό: να αποκατασταθεί ο ορθολογισμός στον πολιτικό λόγο και η πολιτική αντιπαράθεση να επιστρέψει από το βολικά απλό χθες στο άβολο και περίπλοκο σήμερα. Οχι για να σβήσουν οι διαφορές ή να ζούμε δίχως αντιπολίτευση αλλά για να γίνουν οι διαφορές έλλογες - άρα επιλύσιμες. Πείτε με αθεράπευτα αισιόδοξο, αλλά καθώς τις τελευταίες ημέρες παρακολουθώ τον πολιτικό λόγο όλων των πλευρών να προσγειώνεται δειλά, εντροπαλά, στο έδαφος της πραγματικότητας, νιώθω ότι δικαιούμαστε να ελπίζουμε στο θαύμα.

ΣΤΙΓΜΑ

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΡ. ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ

Αυτό ήταν. Μία και σήμερα, και από αύριο όλοι (και όταν λέμε όλοι, εννοούμε ΟΛΟΙ) στις κάλπες. Μήπως και δοθεί λύση στο πολιτικό πρόβλημα της χώρας από την οποία, όπως είναι γνωστό, εξαρτάται απολύτως η πορεία μας για τα επόμενα, πολλά, χρόνια. Γι' αυτό είναι πολύ σημαντικό να αφήσουμε όλοι κατά μέρος πικρίες, απογοητεύσεις, οργή, θυμό, αγανάκτηση και να πάμε να ψηφίσουμε, ό,τι φωτίσει τον καθένα ο Πανάγαθος, να τελειώνουμε. Αλλη καθυστέρηση δεν σκκώνει. Κάθε λεπτό που χάνεται, όχι μέρα ούτε ώρα, μας φέρνει πιο κοντά στην καταστροφή! Να τελειώνουμε, λοιπόν, και να τελειώνουμε όπως πρέπει. Καλά. Χωρίς υποσημειώσεις, αστερίσκους και γκριζες ζώνες. Η χώρα δεν έχει την πολυτέλεια της ακυβερνησίας ούτε είναι Βέλγιο, να λειτουργεί χωρίς κυβέρνηση σχεδόν δύο χρόνια...

Απορρυθμίστηκε το κράτος

Μεταξύ μας, δεν θα ήθελα με τίποτε να γίνουμε Βέλγιο, γιατί αν εξαιρέσεις τα μύδια, τις σοκολάτες και τις τηγανιτές πατάτες, τα υπόλοιπα είναι άσ' τα να πάνε. Εκεί όμως υπάρχει κρατικός μηχανισμός, λειτουργεί ρολόι το σύστημα και το να υπάρχει υπηρεσιακή κυβέρνηση ούτε που το καταλαβαίνει κανείς. Ενώ εδώ; Εχει διαλυθεί το Σύμπαν. Δεν λειτουργεί τίποτε. Δεν πληρώνουμε φόρους, κανείς δεν κάνει τη δουλειά του και όσοι την κάνουν, ειδικά στις υπηρεσίες, είναι για να «την μπουν» στον διπλανό τους που ανήκει σε άλλο κόμμα και όχι γιατί πραγματικά πιστεύουν ότι πρέπει να είναι συνεπείς και αποτελεσματικοί. Τι να λέμε τώρα, τα ζούμε καθημερινά. Γι' αυτό, είναι χρέος να ψηφίσουμε, να σχηματιστεί κυβέρνηση, και μάλιστα πολιτική κυβέρνηση, να αναλάβει τις τύχες της χώρας. Αλλιώς, γεια σας και χάρηκα που γνωριστήκαμε...

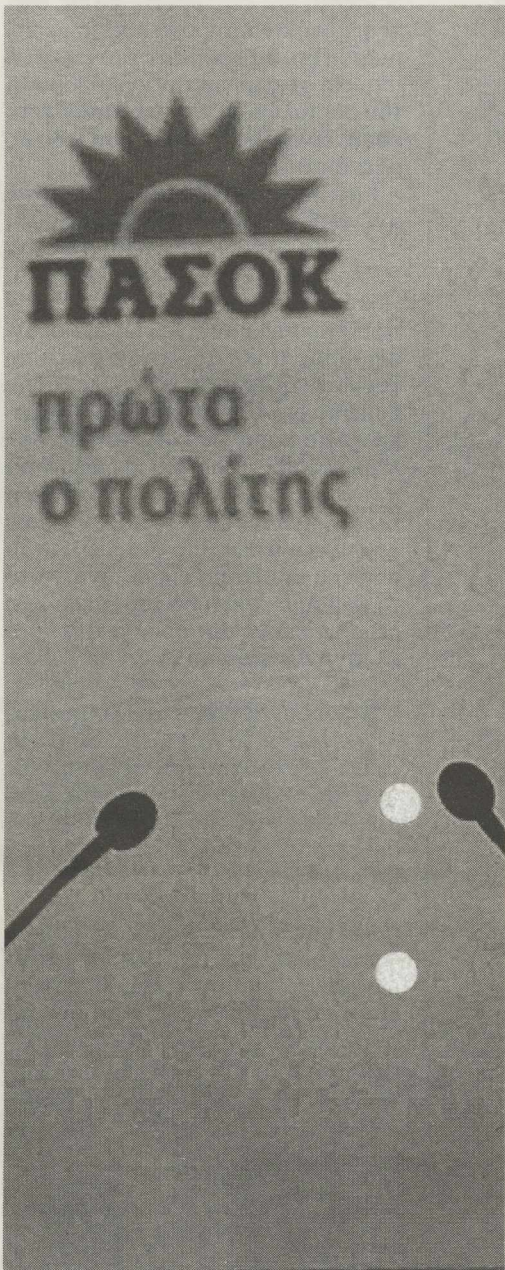
Ναι στην ωριμότητα, όχι στην αποχή

Πιθανόν κάποιος να σκεφθεί ότι ξορκίζοντας την αποχή έχω άλλα στο μυαλό μου. Λόγου χάρη, να συστήσω να ψηφιστούν ΚΑΙ (και λέω...) μικρά κόμματα, πλιν των δύο διεκδικητών της πρώτης θέσης. Οχι. Μακριά από μένα οι υποδείξεις. Απλώς, πιστεύω ότι με τα καλαμπούρια τελειώσαμε (τουλάχιστον πρέπει να τελειώσαμε) στις 6 Μαΐου. Τώρα, αύριο δηλαδή, πρέπει να σκεφτούμε με ωριμότητα τι χρειάζεται αυτός ο τόπος για να μπορέσει να σταθεροποιηθεί κάπως η κατάσταση και στη συνέχεια να αρχίσει η προσπάθεια για να διασωθεί. Και με την αποχή, αναγνώστη μου, δεν πετυχαίνεις τίποτε από όλα αυτά. Το πολύ πολύ να επιταχύνεις το τέλος...

Μην πιστέψετε τα έξι πολ

Νέα Δημοκρατία ή ΣΥΡΙΖΑ; Ιδού η απορία. Και επειδή οργιάζει ένα πλήθος φημών για το ποιος προηγείται και ποιος νικάει τελικά, δικαιούμαι να σας αναφέρω απλώς ότι η διαφορά τους είναι στο πλαίσιο του στατιστικού λάθους,

Δεν έχουμε την πολυτέλεια της ακυβερνησίας

ΧΗΝΤΟΣ ΜΠΟΝΗΣ / ΕΥΡΟΚΙΝΗΣΙ

Το ΠΑΣΟΚ στην έρημο

Δεν θέλω να γίνω μάντης κακών ειδήσεων για το ΠΑΣΟΚ, αλλά αν επιβεβαιωθούν οι προβλέψεις, το άλλοτε κραταιό κόμμα του Ανδρέα θα εισέλθει από αύριο βράδυ σε μια μακριά και επίπονη διαδικασία, από την οποία δεν είμαι καθόλου βέβαιος ότι θα βγει – και τότε... – δυναμωμένο. Αντίθετα, όλα συνηγορούν για το αντίθετο. Το ΠΑΣΟΚ βρίσκεται μπροστά στη δική του έρημο και είναι αναγκασμένο να τη διασχίσει βαδίζοντας. Γιατί το ΠΑΣΟΚ δεν αρέσει πια και πρέπει από εδώ και πέρα να κοιτάξει μέσα του, να εντοπίσει τι έφταιξε, να πάρει τις γενναίες αποφάσεις που χρειάζονται (ακόμη και διαγραφές, πρόεδρε Βαγγέλη) και να εκφράσει έναν διαφορετικό πολιτικό λόγο που να ανταποκρίνεται στις νέες συνθήκες που έχουν διαμορφωθεί. Αλλιώς είναι καταδικασμένο να εξαφανιστεί, και είναι κρίμα. Και ιστορικό λάθος...

και σήμερα που μιλάμε δεν φαίνεται να προκύπτει αύριο από τις κάλπες καθαρό αποτέλεσμα. Υπάρχει βεβαίως ένα αρκετά σημαντικό ποσοστό αναποφάσιστων, το οποίο μπορεί να δώσει αυτό το καθαρό αποτέλεσμα, αλλά επί του παρόντος, αυτό δεν φαίνεται. Υπομονή θα κάνετε, όπως όλοι, μέχρι αύριο το βράδυ. Και παρακαλώ τους βιαστικούς, να μη δώσουν και τόσο μεγάλη βάση στα έξι πολ που θα μεταδοθούν αύριο στις επτά το βράδυ, γιατί μπορεί να μην αποτυπώνουν με ακρίβεια το αποτέλεσμα και αυτό στη συνέχεια με την επίσημη καταμέτρηση να αλλάξει. Κατά συνέπεια, μην αρχίσετε να βγαίνετε από τις επτά στους δρόμους με σημαίες για τους σχετικούς πανηγυρισμούς, διότι μπορεί να αποδειχθεί ότι τζάμπα βγήκατε. Εγίνα κατανοητός;

Εστειλαν κόσμο στον ΣΥΡΙΖΑ

Ελπίζω να έγινα. Επίσης, ελπίζω ότι τουλάχιστον σήμερα θα το βουλώσει η γνωστή παρέα Μέρκελ, Σόιμπλε, Λαγκάρντ και λοιποί συγγενείς και φίλοι, που έχουν ποντάρει τα ρέστα τους να βγει ο ΣΥΡΙΖΑ και γι' αυτό μας βομβάρδισαν όλο το προηγούμενο διάστημα με δηλώσεις τρομοκρατίας για την επερχόμενη χρεοκοπία. Ωραία, το έχουμε καταλάβει όλοι για τους κινδύνους που ελλοχεύουν αν αύριο ψηφιστεί πρώτο κόμμα ο ΣΥΡΙΖΑ και από Δευτέρα αρχίσει το ξήλωμα του Μνημονίου. Δεν χρειαζόμαστε άλλο τα «φώτα» τους. Το μόνο που καταφέρνουν με τις δηλώσεις τους είναι να στέλνουν αθρόα κόσμο στον ΣΥΡΙΖΑ, αγανακτισμένους από τις παρεμβάσεις τους πολίτες οι οποίοι σου λένε «νισάφι πια». Βεβαίως, αυτοί το κάνουν επίτηδες. Και είναι τόσο εμφανές, έτσι όπως το κάνουν. Σου λέει, να βγει ο ΣΥΡΙΖΑ, να πάρουν οι Έλληνες την ευθύνη για την έξοδο από το ευρώ, να μη λένε ότι εμείς τους διώξαμε. Εμείς, όμως, γιατί να μασήσουμε;

Σήκωσαν τα λεφτά από τις τράπεζες

Εμένα, πάντως, αυτό που με απασχολεί είναι η επόμενη ημέρα. Ειδικότερα με τρομάζει η μαζική υστερία που έχει καταλάβει τους πολίτες στην προοπτική ότι μπορεί να κερδίσει το αριστερό αγόρι αύριο. Παρέλαση έκαναν όλη την εβδομάδα στα γκισέ των τραπεζών πανικόβλητοι άνθρωποι να σγκώσουν ό,τι είχαν και δεν είχαν σε καταθέσεις, μην έρθει ο Γλέζος με τον Λαφαζάνη και τους τα πάρει από την τσέπη. Μου έλεγαν ότι υπήρχαν ημέρες όπου οι τράπεζες θύμιζαν συγκέντρωση στα ΚΑΠΗ επί τη αφίξει του γιατρού που θα πάρει στους γέροντες την πίεση. Δεν υπήρξε μεγάλος άνθρωπος που να μη σήκωσε όλες τις καταθέσεις του και φοβάμαι ότι αν το αυριανό αποτέλεσμα δώσει την πρωτιά στον ΣΥΡΙΖΑ, τη Δευτέρα θα γίνει στις τράπεζες το «έλα να δεις». Το οποίο θα σημάνει την πλήρη κατάρρευση του τραπεζικού συστήματος και έτσι θα απαλλαγεί και το αριστερό αγόρι από το δίλημμα ευρώ ή δραχμή...

ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΑ

Του Δ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Η ώρα του ταμείου

ΑΠΟΜΕΣΗΜΕΡΟ Δευτέρας και – ίσως λόγω ζέστης – η ουρά στο συνοικιακό σουπερμάρκετ δεν ήταν μεγάλη. Η κυρία που είχε φθάσει στο ταμείο καθυστέρουσε. Την πονούσε, έλεγε, το δεξί της χέρι. «Κουράστηκα να μουντζώνω τους πολιτικούς. Η Βουλή είναι για βομβαρδισμό – εννοώ η προηγούμενη Βουλή...».

Σε δύο προτάσεις συνοψίζεται το πώς φθάσαμε από την κρίση της πολιτικής στην κρίση της δημοκρατίας. Ίσως και να ήμασταν ήδη εκεί από πέρσι το καλοκαίρι, όταν χιλιάδες «Αγανακτισμένοι» έριχναν φάσκελα στο κτίριο του Κοινοβουλίου. Ίσως και να μας αποκοίμισε το ηρεμιστικό Παπαδήμου που λειτούργησε ως διάλειμμα. Ίσως και να είχαμε αυταπάτες καθώς δεν είχαν γίνει ακόμη εκλογές. Ωστόσο, η άνοδος κομμάτων στην περιφέρεια του πολιτικού συστήματος βρίσκει την εξήγησή της σε αυτές τις τυχαίες κουβέντες στο ταμείο ενός σουπερμάρκετ. Ειρήσθω εν παρόδω ότι η κυρία που τις πρόφερε δεν είχε μισοάδειο καλάθι με λίγα αναγκαία εφόδια.

Ο ΣΥΡΙΖΑ αμφισβητεί το σύστημα. Ο αρχηγός των Ανεξάρτητων Ελλήνων Πάνος Καμμένος δεν το 'χει σε τίποτε να «δώσει» ως πλαστογράφο τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Όσο για τη Χρυσή Αυγή, τα σχόλια περιττεύουν. Το κόμμα Μιχαολιάκου είναι νοσταλγός του Γεωργίου Παπαδόπουλου. Η οικονομική κρίση και ο κλεισμός της πολιτικής μας οδήγησαν με μεγάλη ταχύτητα σε αμφισβήτηση του πολιτεύματος. Τα περί στρατιωτικού πραξικοπήματος που ακούγονται στο εξωτερικό – ιδίως στη Γαλλία – μας φαίνονται υπερβολή. Ωστόσο, ο αντιδημοκρατικός πυρετός ανεβαίνει στη χώρα. Δεν βρίσκει έκφραση, προς το παρόν, στις Ενοπλες Δυνάμεις. Παρότι ο αναβρασμός στις γραμμές των αποστράτων φάνηκε ήδη από την εισβολή στο Πεντάγωνο επί υπουργίας Μπεγλίτη. Τι γίνεται με την Αστυνομία όμως; Η ώσμωση με τη Χρυσή Αυγή είναι δεδομένη και τεκμηριώνεται ανεπισημώς από το γεγονός ότι πολλοί αστυνομικοί την προτίμησαν στην κάλπη.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΟΨΗ αυτή, οι αυριανές εκλογές είναι κρίσιμες. Η 6η Μαΐου ήταν κάλπη οργής. Τη 17η Ιουνίου δεν υπάρχουν δικαιολογίες. Το αποτέλεσμα στην κορυφή θα φανερώσει τις δυνατότητες για μια κυβέρνηση συνεργασίας με ορίζοντα διαρκείας. Από το αποτέλεσμα στη βάση, όμως, θα φανεί αν ο αντιδημοκρατικός πυρετός παραμένει υψηλός στη χώρα. Αν, δηλαδή, οι δυνάμεις που αμφισβητούν το πολίτευμα ή που δεν έχουν κανένα σεβασμό για τους θεσμούς, είναι εδώ για να μείνουν. Αυτό δεν είναι χωρίς σημασία. Ακόμη και σε ένα σενάριο με μια σταθερή πολυκομματική κυβέρνηση συνεργασίας, οι αντιδημοκρατικές δυνάμεις θα συνεχίσουν να εκφράζουν την κοινωνική μισαλλοδοξία και θα εδραιωθούν. Το παράδειγμα του Εθνικού Μετώπου που πέρασε από τον μαρμαπά στην κόρη Λεπέν στη Γαλλία είναι η αναφορά για το τι θα συμβεί. Ο μόνος τρόπος να αντιμετωπιστεί η φυγόκεντρη αντιδημοκρατική παρόρμηση είναι με επιστροφή στην ανάπτυξη. Το κακό ξεκίνησε από την κρίση της οικονομίας και μόνο με την αποκατάστασή της μπορεί να αντιμετωπισθεί.

Οχι, αρνούμαι να το πιστέψω!

Μια μικρή διδακτική ιστορία λίγο πριν ανοίξουν οι κάλπες

Ακουσα έναν φίλο συγγραφέα να διηγείται σε μια ομήγυρη το εξής περιστατικό, που είπε ότι του συνέβη λίγες μέρες πρωύτερα, μια Κυριακή, στο Ξυλόκαστρο. Ψώνισε ζαρζαβατικά και φρούτα σ' ένα μανάβικο, που βρήκε ανοιχτό, πλήρωσε και ζήτησε απόδειξη. Αλλά ο μανάβης τού είπε πως την Κυριακή δεν κόβει αποδείξεις (μπορεί τις Κυριακές οι ταμειακές μηχανές να πηγαίνουν για εκκλησιασμό). Ο φίλος έφυγε σαστισμένος, καθ' οδόν όμως η σαστισμάρα του έγινε θυμός, που φούντωνε ολοένα. Γύρισε, λοιπόν, στο μανάβικο, άφησε κάτω τα ψώνια και ζήτησε από τον μαγαζάτορα να του επιστρέψει τα χρήματα, αφού δεν έστεργε να του δώσει απόδειξη. Ο μανάβης τότε του λέει: «Τώρα που θα 'ρθει στα πράματα ο Τσίπρας, θα σας κοπούν αυτές οι κόνξες με τις αποδείξεις!»

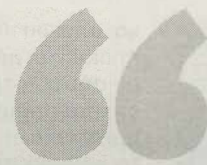

ΤΟΥ
ΔΗΜΟΣΘΕΝΗ
ΚΟΥΡΤΟΒΙΚ

Να την πιστέψω αυτή την ιστορία; Οχι, το αρνούμαι. Προτιμώ να πιστέψω ότι είναι προϊόν της συγγραφικής φαντασίας του φίλου μου. Γιατί αν τη δεχόμουν ως αληθινή, θα ήμουν ικανός να ψηφίσω αύριο ως και Σαμαρά (θου, Κύριε, φυλακίν' τω στόματί μου), για να μη δω να «έρχεται στα πράματα» ξανά αυτό που εκφράζει ο μανάβης του Ξυλόκαστρου: το χειρότερο, το πιο καθυστερημένο κομμάτι των

παλιών, πολυαμάρτητων κομμάτων εξουσίας, με αλλαγμένη κομματική ταυτότητα, αλλά απaráλλαχτη νοοτροπία και ανακτημένη τη θρυλική, «δωσ' τα όλα» διεκδικητικότητα του. Γενικά, αρνούμαι να πιστέψω τις κακόβουλες φήμες που λένε ότι τα ευωδέστερα μπουμπούκια του «βαθέος ΠΑΣΟΚ» και τα λαϊκ(ιστικ)ότερα βλαστώρια της «λαϊκής δεξιάς» έχουν μεταφτευτεί σ' ένα κόμμα νέο, αγνό, με φρέσκιες ιδέες, όπως είναι ο ΣΥΡΙΖΑ.

Επίσης, υποψιάζομαι τα μάλα ότι οι διεθνούς ακτινοβολίας guest stars που έσπευσαν να συνδράμουν δήθεν τον ΣΥΡΙΖΑ στην προεκλογική εκστρατεία του είχαν στην πραγματικότητα βάλει σκοπό να τον υπονομεύσουν. Ο πολύς Τάρικ Αλί, φερ' ειπείν, δήλωσε ότι εύχεται νίκη του ΣΥΡΙΖΑ για να φάει ένα γερό χαστούκι η καπιταλιστική Ευρωπαϊκή Ένωση. Με άλλα λόγια: ας κοκκινίσει από μια μπούφλα το πουδραρισμένο, αφράτο μαγουλάκι της μαντάμ Ευρώπης κι ας χαντακωθεί η Ελλάδα. Ο τσακπίνης Σλάβοϊ Ζίζεκ, από την άλλη, επιδόθηκε πάλι στις γνωστές διανοητικές ταχυδακτυλουργίες, ανακάτεψε Αντιγόνη, Τζον Λέον, Τομ και Τζέρι, μάλλον χωρίς να ξέρει ούτε ο ίδιος τι ήθελε να πει (αν ήθελε να πει κάτι), για να καταλήξει στην προσφιλή ιδέα του ότι δεν υπάρχει ιδανική στιγμή για την αλλαγή, πρέπει πρώτα να τη δοκιμάσεις. Ή, όπως το έχει πει παλιότερα, απηχώντας τον Ναπολέοντα: θα επιτεθούμε και βλέπουμε. Που σημαίνει, στα δικά μας συμ-

Δεν θέλω να δω αυτό που εκφράζει ο μανάβης του Ξυλόκαστρου που δεν έκοψε απόδειξη: το χειρότερο, το πιο καθυστερημένο κομμάτι των παλιών, πολυαμάρτητων κομμάτων εξουσίας, με αλλαγμένη κομματική ταυτότητα, αλλά απaráλλαχτη νοοτροπία και ανακτημένη τη θρυλική «δωσ' τα όλα» διεκδικητικότητα του

φραζόμενα: επιτεθείτε εσείς στα χειμερινά ανάκτορα κι έπειτα εμείς, οι απ' έξω, θα δούμε αν ήταν ή όχι η ιδανική στιγμή για την εγκαθίδρυση του σοσιαλισμού – το τι θ' απογίνετε εσείς είναι άλλο θέμα, που ποσώς μ' ενδιαφέρει.

Κάτι τέτοια διαβάζω κι επικροτώ ανενδοίαστα, θεωρώντας τη σοφή, την τακτική του επιτελείου του ΣΥΡΙΖΑ να λογοκρίνει τον νομπελίστα Πολ Κρούγκμαν, όταν τον επικαλείται. Ο Κρούγκμαν είναι, ως γνωστόν, σφοδρός πολέμιος της πολιτικής της λιτότητας, που επιβάλλει στην Ευρώπη η «μαντάμ» (πατρόνα) Μέρκελ. Μια χαρά ως εδώ, τα ίδια δεν λέμε κι εμείς; Η συνέχεια όμως, που φρονίμως παραλείπεται, είναι ότι η Ελλάδα πρέπει, κατά τον Κρούγκμαν, να φύγει αμέσως από το ευρώ, για να σωθεί η υπόλοιπη ευρωζώνη. Αυτό το κόβουμε, γιατί θα τσαλάκωνε, τι λέω, θα έκανε σμπάρλια την προεκλογική ρητορική μας.

Τώρα, δεν γίνεται να μη σχολιάσω λίγο και τα νερά, τα χαστούκια και τις μπουινίες που έριξε το λεβεντόπαιδο της Χρυσής Αυγής στις δυο βουλευτίνες της αριστεράς. Καταρχάς, θαύμασα την καίρια κι εμπνευσμένη αντίδραση των άλλων κομμάτων, την οποία προσοικονόμησε ο κύριος Προκόπης Παυλόπουλος με την αξιοπρεπέστατη ακίνητη στάση του καθ' όλη τη διάρκεια του επεισοδίου και η οποία αντίδραση συνοψίζεται στη βαθυστόχαστη ρήση ότι η βία δεν έχει θέση στη δημοκρατία. Είναι βέβαιο

ότι η νοουθεσία αυτή θα συνετίσει τους οπαδούς της βίας, που τρέμουν μήπως η δημοκρατία δεν τους χωράει. Τούτου λεχθέντος, ομολογώ ότι δυσκολεύομαι κάπως να καταλάβω γιατί π.χ. η κυρία Κανέλλη δέχτηκε να πάρει μέρος στη συγκεκριμένη συζήτηση, αφού, όπως διακήρυξε στεντορεία τη φωνή μόλις άρχισαν ν' ανάβουν τα αίματα, δεν συζητάει με φασισταριά. Αλλά τη δικαιολογώ. Αδήριτη γαρ η ανάγκη, πολιτική και προσωπική, για σόου.

Πέρα απ' αυτό, οφείλουμε να μη ξεχνάμε ότι βία είναι μόνον ό,τι αγγίζει το κορμί μας, ποτέ ό,τι στοχεύει στην εξόντωση της προσωπικότητάς μας. Μπορεί η κυρία Κανέλλη ν' απαξιωθεί προκλητικά, χρόνια τώρα, τους εκάστοτε συνομιλητές της με περιφρονητικά κουνήματα του κεφαλιού, εκφράσεις απίδας στο πρόσωπό της και άλλα τέτοια, στα οποία ο τηλεοπτικός φακός ζουμάρει με ηδονή, ξέροντας πόσο μεθάει το κοινό με μια ατμόσφαιρα ρωμαϊκής αρένας. Αυτά όμως δεν είναι βία. Η πραγματική, σωματική βία έρχεται ξαφνικά, ουρανόπεμπτη. Δεν είναι ποτέ δυνατό να προετοιμάζεται από τη βία της γλώσσας και των μορφασμών.

Μ' αυτά και μ' αυτά, θα προευνόμω αύριο προς την κάλπη αισιόδοξος, βέβαιος ότι τόσο η πολιτική παιδεία μας όσο και ο άνεμος που φουσκώνει τα πανιά (προς Θεού, όχι τα μυαλά) των ανανεωτικών δυνάμεων του τόπου εγγυώνται τον άμεσο τερματισμό της κρίσης και το γλυκοκάραμα μιας νέας, ευτυχισμένης εποχής για την πατρίδα μας.

Η Γαλλία και η Ευρώπη χρειάζονται την Ελλάδα

Στις 17 Ιουνίου, Γάλλοι και Έλληνες επιλέγουν τους βουλευτές τους. Η ημέρα αυτή δεν είναι κρίσιμη μόνο για τις δύο χώρες αλλά για ολόκληρη την Ευρώπη. Από αυτές τις κοινοβουλευτικές εκλογές, μπορούμε να προσδοκούμε μια στροφή της οικονομικής πολιτικής της ηπείρου μας.

Ηττα των συντηρητικών δυνάμεων στις δύο χώρες θα μας επέτρεπε κατ' αρχάς να ελπίζουμε το τέλος της λογικής της καταναγκαστικής λιτότητας, που έχει επιβληθεί από το 2008 σε όλα τα ευρωπαϊκά κράτη. Μόνο ένα νέο παράδειγμα δικαιοσύνης και αλληλεγγύης μπορεί να βάλει τέλος στις κρίσεις που πλήττουν την Ευρώπη. Η πολιτική που ακολούθησαν τα συντηρητικά κόμματα απλώς επεξέτεινε το εύρος της οικονομικής κρίσης. Οι πλούσιες χώρες που ένιωθαν προστατευμένες, δεν είναι πλέον. Ένας Ισπανός στους τέσσερις, ένας Έλληνας στους πέντε, ένας Γάλλος στους δέκα, είναι άνεργοι... Στη Γερμανία, η επισφαλής εργασία και η πτώση του βιοτικού επιπέδου

των μεσαίων τάξεων είναι πραγματικότητες ολοένα και πιο δύσκολο να συγκαλυφθούν. Η συνέχιση της υπερφιλελεύθερης πολιτικής που κυριάρχησε μέχρις εδώ, θα μας οδηγήσει στον οριστικό ενταφιασμό των κοινωνικών μας μοντέλων. Θα μας έσυρε σε έναν πόλεμο όλων εναντίον όλων, στο όνομα της ανταγωνιστικότητας, και τελικά στην καταστροφή.

Ηδη, η νίκη του Φρανσουά Ολάντ στη Γαλλία και τα πρώτα βήματά του στην Ευρώπη έδειξαν πως ένας άλλος δρόμος είναι δυνατός και πως η έξοδος από την κρίση περνά μέσα από την τόνωση μιας ανάπτυξης ισότιμα μοιρασμένης. Συνειδητοποιώντας το αδιέξοδο στο οποίο βρίσκεται η Ευρωπαϊκή Ένωση, ορισμένοι συντηρητικοί ηγέτες ασπάζονται προοδευτικά τη βούληση των Σοσιαλιστών για πρόοδο και ευρωπαϊκή αλληλεγγύη.

Όπως και οι φίλοι μας οι Έλληνες, ελπίζουμε πως η 17η Ιουνίου θα σημάψει την αρχή μιας νέας ευρωπαϊκής πνοής. Έχουμε πλήρη συνείδηση των προκλήσεων, τις

ΤΩΝ JEAN-CRISTOPHE
CAMPADELLIS

ΚΑΙ HENRI WEBER

Ανώτερα στελέχη και οι δύο του γαλλικού Σοσιαλιστικού Κόμματος, ο ελληνικής καταγωγής Ζαν-Κριστόφ Καμπαντελίσ είναι υποψήφιος Βουλευτής και ο Ανρί Βεμπέρ είναι ευρωβουλευτής. Το άρθρο τους γράφτηκε αποκλειστικά για «ΤΑ ΝΕΑ»

οποίες από κοινού θα αντιμετωπίσουμε. Γνωρίζουμε πως μόνο μια συντονισμένη ανάμεσα στα κράτη προσέγγιση, μια ενωμένη και ισχυρή πολιτική Ευρώπη, θα υπερνικήσουν τους εθνικούς εγωισμούς. Η λογική του διευθυντηρίου που επέβαλε το δίδυμο Μέρκελ - Σαρκοζί φτάνει στο τέλος της. Οι γάλλοι Σοσιαλιστές θέλουν να τελειώνουν με έναν τρόπο διακυβέρνησης που αντιμετωπίζει τον ελληνικό λαό με περιφρόνηση, με τα τιμωρητικά μέτρα που απλώς προσέθεσαν την ταπείνωση στην παраίτηση. Γνωρίζουμε πως το μέλλον της Ευρώπης δεν περνά μέσα ούτε από την υποδούλωση ούτε από την έξωση της Ελλάδας, αλλά από την προοδευτική της ανόρθωση και την πλήρη ενσωμάτωσή της στην Ένωση. Για αυτό, η Ελλάδα και η μελλοντική κυβέρνησή της χρειάζονται χρόνο και στήριξη.

Προκειμένου να επιβεβαιωθεί αυτή η νέα λογική, απαιτείται νίκη των προοδευτικών δυνάμεων στην Ελλάδα. Ημέρα ελπίδας, η 17η Ιουνίου μπορεί επίσης να γίνει μια ημέρα

καταστροφής, αν δεν κλείσουμε τον δρόμο στους εξτρεμιστές. Στη Γαλλία, το Εθνικό Μέτωπο βρίσκεται καθ' οδόν προς το να γίνει η τρίτη πολιτική δύναμη και δίνουμε αγώνα ώστε να μην εισέλθουν οι εκπρόσωποί του στην Εθνοσυνέλευση. Γνωρίζουμε πως η άνοδος αυτής της γεμάτης μίσους υπεράσπισης της εθνικής κυριαρχίας, που εκπροσωπείται στην Ελλάδα από το ΛΑΟΣ και κυρίως τη Χρυσή Αυγή, θα σήμεινε το τέλος των ευρωπαϊκών μας ελπίδων.

Στις 17 Ιουνίου, κρίνεται στη Γαλλία και την Ελλάδα το μέλλον της Ευρώπης. Για να γίνουν οι ελπίδες μας πραγματικότητες, χρειαζόμαστε μια νίκη των προοδευτικών δυνάμεων παντού στην Ευρώπη. Οι γάλλοι Σοσιαλιστές είμαστε από καιρό συνδοιοπόροι του ΠΑΣΟΚ, το οποίο έπαιξε καθοριστικό ρόλο στον εκσυγχρονισμό της Ελλάδας και μπορεί να επιδείξει την απαραίτητη για την έξοδο από την κρίση ενέργεια. Η Γαλλία, η Ευρώπη χρειάζονται την Ελλάδα.

Η ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΜΕΤΡΗΣΗ

**ΒΑΓΓΕΛΗΣ
ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ**

Ψήφος στο ΠΑΣΟΚ σημαίνει ψήφος στη σιγουριά και τη συνεργασία

Η ΨΗΦΟΣ στο ΠΑΣΟΚ είναι η ασφαλής και πρακτική μέθοδος για να σπάσει το κλίμα της τεχνητής πόλωσης, του πλαστού δικομματισμού, πάνω στο οποίο επενδύουν αυτήν τη στιγμή η ΝΔ και ο ΣΥΡΙΖΑ, καλλιεργώντας ψευδαισθήσεις για τη δυνατότητα να κυβερνηθεί η χώρα την επομένη των εκλογών.

Μόνο μια κυβέρνηση εθνικής συνευθύνης μπορεί να σηκώσει το βάρος της διαχείρισης της κρίσης, μπορεί να αναλάβει πολιτικές πρωτοβουλίες, μπορεί να οδηγήσει στην έξοδο από την οικονομική και κοινωνική περιδίνηση.

ΟΠΟΙΟΔΗΠΟΤΕ άλλο κυβερνητικό σχήμα, ακόμη και αν τυπικά μπορεί να συγκροτηθεί με βάση την κοινοβουλευτική αριθμητική, δεν μπορεί να λειτουργήσει με την ισχύ, τη νομιμοποίηση, την αποφασιστικότητα και την ταχύτητα που απαιτείται.

Δεν κυβερνιέται ο τόπος με παραπάνω από τους μισούς, ή ακόμα και τα 2/3 των Ελλήνων, απέναντι από μία κυβέρνηση. Δεν κυβερνιέται ο τόπος με ισχυρές δυνάμεις στην αντιπολίτευση και μάλιστα στη λεγόμενη «κοινωνική αντιπολίτευση», να θέτουν σε αμφισβήτηση την κοινωνική συνοχή, την εθνική ενότητα και τη διεθνή αξιοπιστία της χώρας.

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ συστράτευση προκειμένου να διεξαχθεί με επιτυχία η δεύτερη φάση της διαπραγμάτευσης. Κάναμε ό,τι καλύτερο μπορούσαμε – με βάση τους συντηρητικούς, νεοφιλελεύθερους συσχετισμούς στην Ευρώπη – κατά την πρώτη φάση της διαπραγμάτευσης. Διαμορφώσαμε ένα πολύ σημαντικό κεκτημένο για τη χώρα. Πρέπει η χώρα να πάει καλύτερα και όχι χειρότερα από το σημείο στο οποίο βρίσκεται. Αυτό δεν είναι ούτε αυτονόητο ούτε εύκολο.

ΑΡΑ, ψήφος στο ΠΑΣΟΚ στην πραγματικότητα σημαίνει ψήφος στην ασφάλεια. Ψήφος στη σιγουριά. Ψήφος στη συνεργασία. Ψήφος για να μείνει η Ελλάδα στο ευρώ. Ψήφος για να αναθεωρηθεί η δανειακή σύμβαση, ως προς τους δυσμενείς της όρους, ενώ κρατούμε και εφαρμόζουμε όλα τα θετικά. Ενώ σεβόμαστε τις θυσίες των πολιτών.

**ΦΩΤΗΣ
ΚΟΥΒΕΛΗΣ**

Θα συνεργαστούμε σε κυβέρνηση αποδέσμευσης από το Μνημόνιο

Η ΔΗΜΑΡ δεν αισθάνεται την ανάγκη να μετατοπίσει τη βασική πολιτική της ούτε κατά ένα χιλιοστό. Όλη η σοβαρή συζήτηση για το μέλλον του τόπου διεξάγεται πάνω στο δίπτυχο που έγκαιρα θέσαμε: παραμονή της χώρας στο ευρώ και σταδιακή αποδέσμευση με διαπραγματεύσεις από τις δυσμενείς επιπτώσεις του Μνημονίου.

ΠΑΝΩ σε αυτό το στέρεο έδαφος θα συμβάλουμε στον σχηματισμό κυβέρνησης συνεργασίας σε προοδευτική κατεύθυνση, με ευρεία λαϊκή και κοινοβουλευτική στήριξη. Το ξεκαθάρισα από την πρώτη στιγμή: η χώρα είναι σε οριακή κατάσταση, δεν αντέχει τρίτες κάλπες και η ΔΗΜΑΡ θα κάνει ό,τι περνάει από το χέρι της για να σχηματιστεί κυβέρνηση που θα κρατήσει τη χώρα στο ευρώ και την κοινωνία όρθια. Και ζήτησα – όποιος και αν είναι ο πρωθυπουργός – στην κρίσιμη Σύνοδο Κορυφής να συνοδεύεται από όλους τους πολιτικούς αρχηγούς, ώστε να αρχίσει η επαναδιαπραγμάτευση με τη χώρα ενωμένη. Αυτές είναι οι δικές μας πεντακάθαρες δεσμεύσεις. Εγγυόμαστε: κυβέρνηση, παραμονή στο ευρώ, σταδιακή αποδέσμευση από το Μνημόνιο.

Όσο πιο ισχυρή βγει η ΔΗΜΑΡ από την κάλπη, τόσο πιο προοδευτική, αποδοτική και σταθερή θα είναι η κυβέρνηση. Τόσο πιο αποτελεσματικά θα ασκήσουμε τον ρυθμιστικό μας ρόλο στον σχηματισμό της κυβέρνησης.

ΓΙ' ΑΥΤΟ ζητώ από τις Ελληνίδες και τους Έλληνες να μη διστάσουν, να μας εμπιστευτούν την ψήφο τους. Θα πιάσει τόπο. Τους ζητώ να μας δώσουν εντολή για λύση. Και ακόμα περισσότερο να μας δώσουν την τρίτη και καθοριστική εντολή ώστε τη Δευτέρα να σχηματιστεί κυβέρνηση.

Και αμέσως μετά να καταπιστούμε με τη συγκρότηση του μεγάλου μεταρρυθμιστικού πόλου των δυνάμεων του αριστερού ευρωπαϊσμού, του δημοκρατικού σοσιαλισμού και της οικολογίας, που σύντομα θα πάρει στα χέρια του τις τύχες της χώρας.

**ΑΛΕΚΑ
ΠΑΠΑΡΗΓΑ**

Για να είναι ο λαός πιο δυνατός, κόντρα στο ρεύμα της υποταγής

ΤΟ ΚΚΕ προειδοποιεί τον λαό για τις πολύ χειρότερες μέρες που θα έρθουν μετά τις εκλογές. Όλες οι εξελίξεις δείχνουν ότι η κρίση στην ΕΕ θα βαθαίνει. Στο ενδεχόμενο μιας ανεξέλεγκτης ή προγραμματισμένης χρεοκοπίας, ο λαός θα υποστεί βάρβαρα μέτρα, ανεξάρτητα από το ποια κυβέρνηση θα προκύψει. Η ΝΔ, ο ΣΥΡΙΖΑ και το ΠΑΣΟΚ δεν λένε λέξη στον λαό γι' αυτά τα ενδεχόμενα.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ που ίσως σχηματιστεί με πυρήνα τη ΝΔ θα είναι μια κυβέρνηση με αποδεδειγμένη και δηλωμένη την αντιλαϊκή πολιτική. Η ΝΔ πατάει πάνω στον φόβο, τρομοκρατεί τον λαό.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ που ίσως σχηματιστεί με πυρήνα τον ΣΥΡΙΖΑ θα σπείρει την απογοήτευση, γιατί, όπως η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, έτσι και ο ΣΥΡΙΖΑ, παρά τις επιμέρους διαφορές με αυτούς, είναι κόμμα του ευρωμονόδρομου. Ο ΣΥΡΙΖΑ λέει ότι θα αντικαταστήσει το Μνημόνιο με ένα σχέδιο ανάπτυξης, δηλαδή με νέο μνημόνιο λέμε εμείς.

ΤΟ ΚΚΕ αισθάνεται την ιστορική του ευθύνη σε συνθήκες οξυμένης καπιταλιστικής κρίσης και παλεύει ώστε ο λαός να ματαιώσει ό,τι μπορεί, να κερδίσει όσα γίνεται από την επομένη κιόλας των εκλογών.

Η ΜΟΝΗ ΕΓΓΥΗΣΗ για να είναι ο λαός δυνατότερος είναι να έχει στο πλάι του ένα ισχυρό ΚΚΕ που στέκεται παλικάρεια, κόντρα στο ρεύμα της υποταγής και των αυταπατών. Δεν πρέπει άνθρωποι που εκτιμούν τον ρόλο του ΚΚΕ να διστάσουν να το ψηφίσουν, επειδή δε θα είναι στην κυβέρνηση. Η μη συμμετοχή του είναι όπλο του λαού.

Αυτό που χρειάζεται είναι ένα Κόμμα δυνατό για τα δύσκολα που έρχονται, ένα Κόμμα που θα συμβάλει να γίνει η λαϊκή αγανάκτηση συνειδητή δράση για την κατάκτηση της εργατικής λαϊκής εξουσίας. Στην κυβέρνηση αυτής της εξουσίας το ΚΚΕ θα είναι πρωταγωνιστής.

Ασφάλεια, παραμονή στο ευρώ, αναθεώρηση των δυσμενών όρων της δανειακής σύμβασης και εφαρμογή των θετικών, με σεβασμό στις θυσίες των πολιτών

Ζητώ από τις Ελληνίδες και τους Έλληνες να μη διστάσουν, να μας δώσουν την τρίτη και καθοριστική εντολή ώστε τη Δευτέρα να σχηματιστεί κυβέρνηση

Αυτό που χρειάζεται είναι ένα Κόμμα δυνατό για τα δύσκολα που έρχονται, ένα Κόμμα που θα συμβάλει να γίνει η λαϊκή αγανάκτηση συνειδητή δράση για την κατάκτηση της εργατικής λαϊκής εξουσίας

ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ 2012

Η ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΜΕΤΡΗΣΗ

Το πολιτικό αφήγημα της 18ης Ιουνίου αναζητά τον εμπνευσμένο σεναριογράφο του. Ο φόβος είναι μήπως τελικά ξαναζήσουμε το δεκαήμερο των διερευνητικών εντολών μετά την 6η Μαΐου, σε επανάληψη

Ο «άγνωστος Π» και άλλα 4 αινίγματα για την επόμενη ημέρα

ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ;

ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΕΝΤΕ επίμονα ερωτήματα ψάχνουν εναγωνίως να βρουν απαντήσεις. Και το πολιτικό αφήγημα της 18ης Ιουνίου αναζητά τον εμπνευσμένο σεναριογράφο του. Θα αποφύγουμε αυτή τη φορά τον εφιάλτη της ακυβερνησίας; Ποια είναι η αξίλειος πτέρνα μιας κυβέρνησης ΝΔ; Και ποιο είναι το κρυφό σχέδιο μιας κυβέρνησης Τσίπρα για την αναδιαπραγμάτευση του Μνημονίου; Πού θα σταματήσει η κατακράδα του ΠΑΣΟΚ; Έχουν στο μυαλό τους οι ξένοι, ιδίως δε οι Γερμανοί, ονόματα Ελλήνων που αρχίζουν από «Π» και θα μπορούσαν να αναλάβουν θέση Πρωθυπουργού; Κάποιες απαντήσεις θα τις έχουμε από την Κυριακή το βράδυ. Κάποιες άλλες τη Δευτέρα. Και κάποιες μπορεί να φανερωθούν τις ημέρες που θα ακολουθήσουν.

Ο ΤΙΤΛΟΣ του μυθιστορήματος του Αλέξανδρου Δελμούζου «Μετά είκοσι έτη» θα μπορούσε να απηχεί την πολιτική περιπέτεια του Αντώνη Σαμαρά. Εξήλθε από την κυβέρνηση Μπισσοτάκ και λίγο μετά από τη ΝΔ, ως υπουργός Εξωτερικών, το 1992. Είκοσι χρόνια αργότερα, τον Ιούνιο του 2012, ο Αντώνης ολοκληρώνει την πολιτική επιστροφή του, ευρισκόμενος στο κατώφλι του Μεγάρου Μαξίμου. Μια τέτοια εξέλιξη θεωρείται λογική, εφόσον η ΝΔ έρθει πρώτο κόμμα με ποσοστό πάνω από 25%. Και εντελώς αυτονόητη αν το σκορ πλησιάζει το 30% και η διαφορά από τον ΣΥΡΙΖΑ είναι πάνω από τρεις μονάδες. Ενα τέτοιο αποτέλεσμα οδηγεί αυτόματα όχι μόνο σε διερευνητική εντολή προς τον Σαμαρά αλλά δημιουργεί και δυναμική πρωθυπουργίας. Είναι εντελώς σαφές ότι ο ίδιος το θέλει. Και ότι αντιλαμβάνεται τις δυσκολίες και τις απαιτήσεις της θέσης. Ο Σαμαράς ξέρει ότι όλα θα εξαρτηθούν από το ξεκίνημα της κυβέρνησής του. Αλλά και ότι η κυβέρνηση αυτή πρέπει να επιτύχει γρήγορες νίκες – ιδίως για να αναστρέψει το κλίμα στην Ευρώπη. Με άλλα λόγια, να μη φάνε δύο γκολ στο δεκάλεπτο όπως έπαθε η Εθνική Ελλάδος στο ματς με την Τσεχία.

Ο Σαμαράς επικρίθηκε για την επιμονή του να γίνουν εκλογές. Ωστόσο, η πολιτική του στρατηγική αποδεικνύεται σωστά προσανατολισμένη. Ηδη από τον Μάρτιο, επί διακυβέρνησης Παπαδήμου, ο Αντώνης έσπαγε το ταμπού της μη επίθεσης της ΝΔ προς την Αριστερά, κάνοντας κριτική στο ΚΚΕ και τον ΣΥΡΙΖΑ. Η τοποθέτηση είναι

πρόδρομη. Δικαιώνεται όμως όταν δεύτερο γύρο των εκλογών, όπου πάλι η ΝΔ - ΣΥΡΙΖΑ με φόντο το δίλημμα «ευρώ ή δραχμή»; κυριαρχεί ως πολιτικό μοτίβο. Η 18η Ιουνίου είναι λοιπόν ημέρα Σαμαρά.

Ωστόσο, ο Αντώνης δεν θα μπορεί να κάνει κυβέρνηση μόνος του, αφού η ΝΔ αυτοδυναμία δεν θα έχει. Στα χαρτιά δεν αποκλείεται το ενδεχόμενο ΠΑΣΟΚ και ΔΗΜΑΡ να δώσουν ψήφο εμπιστοσύνης, αλλά όχι στελέχη τους. Σε διαφορετική περίπτωση, ο Σαμαράς θα πρέπει να λειτουργήσει συνθετικά, αρχής γενομένης από το κόμμα του. Τι θα γίνει, ας πούμε, με την Ντόρα Μπακογιάννη; Θα βρει θέση σε κυβέρνηση Σαμαρά; Είναι σίγουρο ότι θα την επιδιώξει. Κάποιοι σκληροί σαμαρικοί της Συγγρού τη σκέφτονται για την προεδρία της Βουλής – είναι το «θεσμικό σουτ προς τα πάνω» που είχαν σκεφθεί για τον Δημήτρη Αβραμόπουλο πέρσι τον Μάρτιο, όταν πίστευαν ότι θα έχουν αυτοδυναμία. Ούτε ως άλλως, ο Σαμαράς δεν θα μπορεί πλέον να αρκестεί στη λογική μιας γαλάζιας κυβέρνησης – με Σταύρο Δίμα στο Οικονομικών, Κωστή Χατζηδάκη στο Ανάπτυξης, Βαγγέλη Μεϊμαράκη στο Εργασίας και δεν συμμαζεύεται. Ενδέχεται, ανάλογα με τις ορέξεις του ΠΑΣΟΚ και της ΔΗΜΑΡ, να πρέπει να μοντάρει σχήμα με πρόσωπα που να προέρχονται και από άλλους πολιτικούς χώρους. Το άνετο στυλ προσωπικής επαφής του Αντώνη είναι αυτού σε μια τέτοια διαδικασία.

ΤΙ ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΜΕ ΤΟ ΠΑΣΟΚ;

ΟΙ ΑΛΛΟΙ μπορεί να σκέφτονται πώς θα τους ξημερώσει η Δευτέρα 18 Ιουνίου; Στο ΠΑΣΟΚ έχουν στον νου τους το βράδυ της Κυριακής. Αν το πράσινο κίνημα διατηρήσει, λίγο-πολύ, το ποσοστό του, όλα καλά. Αν όμως έχουμε κι άλλη πτώση, το πράγμα αλλάζει. Ιδίως αν η τάση είναι προς μονοψήφιο. Δεν είναι τυχαίο ότι στο ΠΑΣΟΚ η προεκλογική περίοδος είχε εσωκομματικό άρωμα. Στην Ιπποκράτους είχαν πάντα ένα μάτι στις ισορροπίες.

Ο Βενιζέλος απέκλεισε αρχικά συμμετοχή στην κυβέρνηση. Μετά προανήγγειλε σημαντική κομματική πρωτοβουλία το βράδυ των εκλογών. Ενδιαμέσως το twitter του προέδρου πήρε φωτιά όταν έγραψε ότι πρέπει να περιστοιχίζεται από τριαντάρδες, αφού κι ο ίδιος τριαντάρης ήταν όταν βρέθηκε δίπλα στον Ανδρέα Παπανδρέου το 1989-90. Πριν αρχίσουν να μετράνε τις πλικίες Λοβέρδου και Χρυσόχοιδη, το tweet χαρακτηρίστηκε ατυχές και, εν πάση περιπτώσει, όχι γραμμένο από τον ίδιο τον πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ. Λογαριασμό έχει στο twitter κι ο Θόδωρος Πάγκαλος που ζήτησε τακτικό συνέδριο και ανάδειξη νέας ηγεσίας με τις εκλογές! Ενώ ο Γιάννης Ραβύσης, σε άρθρο στην ιστοσελίδα του, ζήτησε αλλαγή υποδείγματος για το ΠΑΣΟΚ. Τρεις μέρες πριν από τις εκλογές ο Βενιζέλος τον «φωτογράφησε» αρνητικά και οι ψηφοφόροι της Ιπποκράτους τον έβλεπουν έτοιμο να τον διαγράψει. Φυσικά, κυβέρνηση συνεργασίας χωρίς το ΠΑΣΟΚ δεν γίνεται. Αν

Κάποιοι επιμένουν ότι το λογικό για τον Βενιζέλο είναι να μπει στην κυβέρνηση ο ίδιος, ανοίγοντας τον δρόμο και για στελέχη του κόμματός του. Το ερώτημα είναι αν αυτό θα γίνει αμέσως ή αν ο Βενιζέλος θα περιμένει να πάρει αυτός εντολή για να δώσει λύση στην ακυβερνησία

το αποτέλεσμα είναι κακό, υπάρχουν δύο ειδών ενδεχόμενα. Κάποιοι λένε ότι «ο πληγωμένος εγωισμός του Βαγγέλη» μπορεί να τον κάνει να θέσει όρους – ακόμη και να αποκλείσει το να γίνει Πρωθυπουργός ο Σαμαράς. Κάποιοι άλλοι επιμένουν ότι το λογικό για τον Βενιζέλο είναι να μπει στην κυβέρνηση ο ίδιος, ανοίγοντας τον δρόμο και για στελέχη του κόμματός του. Θα είναι ένας τρόπος να παγώσει το εσωκομματικό status quo μέχρι το 2014. Ποιος θα ασχολείται με το

ΚΙ ΑΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙ Η ΑΡΙΣΤΕΡΑ;

ΕΒΡΕΧΕ στην πόλη Ενάν-Μπομόν, στην περιοχή του Καλέ, στις 10 Ιουνίου. Συννεφιασμένη και η φυσιογνωμία του Ζαν Λικ Μελανσόν. Ο ηγέτης του Αριστερού Μετώπου είχε επιλέξει να βάλει υποψηφιότητα στην υποβαθμισμένη αυτή περιφέρεια κόντρα στην ίδια τη Μαρίν Λε Πεν. Μια προσωπική μονομαχία μεταξύ αρχηγών της Αριστεράς και του Εθνικού Μετώπου της Ακρας Δεξιάς. Καταστροφή! Ο Μελανσόν έχασε από τον πρώτο γύρο εξού και η ακεφία όταν αναγνωρίσε το αποτέλεσμα.

Ο «Μελανσόν της Ελλάδας», Αλ. Τσίπρας, φλέρταρε σε όλη τη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου για τη 17η Ιουνίου με ένα πρωθυπουργικό προφίλ. Και πολιτεύθηκε με στόχο μια κυβέρνηση της Αριστεράς που να βγάλει την Ελλάδα από το Μνημόνιο

στις 6 Μαΐου υποεκτιμήθηκε. Μια κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ θα επιδιώξει ως παρτενέρ τη ΔΗΜΑΡ. Στήριξη από το ΠΑΣΟΚ θα γίνει αποδεκτή – αλλά άνευ όρων. Το μεγάλο ερώτημα είναι τι θα γίνει στην Ευρώπη και ποιο είναι το κρυφό σχέδιο της Κου-

ΠΑΣΟΚ όταν θα προέξει η διάσωση της χώρας; Είναι η αντιστροφή της πολιτικής συλλογιστικής που υιοθέτησε ο Βενιζέλος μεταξύ Νοεμβρίου 2011 και Μαρτίου 2012. Τότε επέμενε, ως αντιπρόεδρος και υπουργός Οικονομικών, ότι προέκυψε το PSI και όχι η ανάδειξη νέας ηγεσίας στο ΠΑΣΟΚ.

Ούτως ή άλλως, το ΠΑΣΟΚ είναι ο άγνωστος Χ της 6ης Ιουνίου. Το να πάει καλά είναι αναγκαίο για να περάσει αθροιστικά ο δικομματισμός τους 150 βουλευτές. Όσο και να πλησιάζει η ΝΔ το 30%, άλλο τόσο σημαντικό είναι να μείνει το ΠΑΣΟΚ μακριά από το 10%. Την ίδια ώρα ο Βενιζέλος θολώνει τα νερά, ζητώντας και πάλι συμμετοχή του ΣΥΡΙΖΑ σε μια κυβέρνηση συνεργασίας. Κάποιοι βλέπουν στην ιδέα αυτή μια επανάληψη του μοντέλου των υπογραφών των πολιτικών αρχηγών που είχε εφαρμοστεί πέρσι τον Δεκέμβριο ενόψει έκτης δόσης. Τώρα ο Βενιζέλος θα ήθελε να μπει η Ευρώπη στη λογική του να ζητήσει δεσμευτικές επιστολές από όλα τα κόμματα.

Η λογική είναι να εμποδιστεί ο ΣΥΡΙΖΑ να κάνει τζάμπα εσωκομματική αντιπολίτευση και να ανασχεθεί η δυναμική που θα μπορούσε, όπως έλεγαν στην Ιπποκράτους, «να φέρει το κόμμα του Τσίπρα στο 40% και το ΠΑΣΟΚ στο 4%» στις επόμενες εκλογές. Ο κίνδυνος, βέβαια, είναι να μην υπογράψει ο Τσίπρας, οπότε να δυσκολευτεί να υπογράψει ο Κουβέλης και η διαδικασία συγκρότησης κυβέρνησης συνεργασίας να πάει περίπατο στον Εθνικό Κήπο.

μονοδύρου που έκανε τον Τσίπρα να χαμογελάει στη διακαναλική συνέντευξη Τύπου. Έχουν αποφασίσει να μην καταγγείλουν μονομερώς το Μνημόνιο. Αλλά να διαπραγματευτούν την αναθεώρησή του. Στο κάτω-κάτω είναι το καρότο που έχει στο ψυγείο η Ευρώπη για μια φιλοευρωπαϊκή κυβέρνηση. Γιατί να μην το δώσει και στον ΣΥΡΙΖΑ; Η Κουμουνδούρου δεν θα μείνει, πάντως, με σταυρωμένα τα χέρια στο εσωτερικό. Σκέπτονται να ακυρώσουν τον νόμο που καταργεί τη μετενέργεια στις συλλογικές συμβάσεις και να επαναφέρουν το προηγούμενο καθεστώς στις εργασιακές σχέσεις. Γιατί; Διότι τέτοια θέση έχουν υιοθετήσει όλα τα άλλα κόμματα – άρα πώς ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και ΔΗΜΑΡ δεν θα συναινέσουν στην αποκατάσταση των εργασιακών σχέσεων;

Η «στιγμή ΣΥΡΙΖΑ» στο τέλος Μαΐου τραυμάτισε ψυχολογικά την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Αν ο Ολι Ρεν «θα μείνει στο μαγαζί» το Σαββατοκύριακο, είναι για να έχει ο επίτροπος για τα οικονομικά τον νου του όχι μόνο στην Ισπανία, αλλά και στην Ελλάδα.

Ο «άγνωστος Π» και άλλα 4 αινίγματα για την επόμενη ημέρα

ΠΟΣΟ ΓΡΗΓΟΡΑ ΘΑ ΕΧΟΥΜΕ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ;

ΔΕΚΑ άκαρπες ημέρες ακολούθησαν τις εκλογές της 6ης Μαΐου. Ο Κάρολος Παπούλιας, άνθρωπος φύσει αισιόδοξος, ενεργοποίησε τη διαδικασία πεπεισμένος ότι θα καταλήξει σε σχήμα συνεργασίας. Οι άνθρωποι του Προέδρου, που κινήθηκαν εντός και εκτός του Μεγάρου της Ηρώδου Αττικού είχαν εναποθέσει τις ελπίδες τους στον Φώτη Κουβέλη. Ο πρόεδρος της ΔΗΜΑΡ ήταν ο Νέστωρ των πολιτικών αρχηγών. Με τον Αντώνη Σαμαρά είχαν συνυπάρξει στις οικουμενικές του 1989-90. Με τον Ευάγγελο Βενιζέλο υπήρχε καλή χημεία και δυνατότητα ενδοσυνεννόησης. Γιατί να μην ήταν ο Κουβέλης η αιχμή του δόρατος, ως Πρωθυπουργός, μιας προοδευτικής φιλοευρωπαϊκής κυβέρνησης; Στο κάτω κάτω, η ατζέντα, εκτός από τα μέτρα 11,5 δισ. για το 2013-14, είχε και θετικά στοιχεία. Ας πούμε μια κυβέρνηση Κουβέλη θα μπορούσε να γράψει Ιστορία πιάνοντας τη φοροδιαφυγή των πλουσίων της μαύρης οικονομίας – κλασική αριστερή ατζέντα που όμως την υποστηρίζει και το ΔΝΤ. Υπήρχε επίσης το αίτημα προς την ΕΕ για κονδύλια ανάπτυξης.

Στη ΔΗΜΑΡ ήταν όμως πεισμένοι «καμία κυβέρνηση δεν θα μπορούσε να σταθεί χωρίς τον ΣΥΡΙΖΑ». Ο Κουβέλης δεν υπέκυψε στη νηφάλια επιχειρηματολογία Παπούλια. Και οι γνώστες των διαβουλεύσεων εκείνων κρατούν μια πικρή γεύση στο στόμα και μια αμφιβολία για το αν ο πρόεδρος της ΔΗΜΑΡ θα βάλει αυτή τη φορά το πόδι του στο νερό. Κι ας λέει σε όλους τους τόνους ότι δεν θα αφήσει τη χώρα ακυβέρνητη αυτή τη φορά. Η διπλωματία και η διαπραγμάτευση

Ο ίδιος ο Κουβέλης δεν εμφανίζεται αισιόδοξος ότι η κυβέρνηση συνεργασίας θα προκύψει γρήγορα

θέλουν αυτό που λέμε δημιουργική αμφισημία. Να μην παγιδεύσει σε μια αδιάλλακτη θέση. Οι εκλογές θέλουν όμως καθαρά μηνύματα. Η γραμμή του μετώπου της ΔΗΜΑΡ κρατήθηκε, ενώ εμφανίστηκαν και δυνατότητες προέλασης, μόλις ο Κουβέλης εμφανίστηκε ως εγγυητής της συγκρότησης κυβέρνησης στις 18 Ιουνίου. Η συμμετοχή της ΔΗΜΑΡ είναι αναγκαία για δύο λόγους. Ο ένας είναι αριθμητικός. Ευρύτερη κοινοβουλευτική πλειοψηφία, αλλά και κοινωνική αναφορά αφού αθροίζονται ποσοστά που ιδανικά πρέπει να φθάνουν το 50%. Ο άλλος είναι πολιτικός. Χωρίς αριστερό εταίρο καμία κυβέρνηση συνεργασίας δεν μπορεί να σταθεί.

Ωστόσο, ο ίδιος ο Κουβέλης δεν εμφανίζεται αισιόδοξος ότι η κυβέρνηση συνεργασίας θα προκύψει γρήγορα. Αυτό είναι κρίσιμο αφού ένα δεκαήμερο όλο κι όλο μεσολαβεί μεταξύ της επομένης των εκλογών, δηλαδή της 18ης Ιουνίου, και της Συνόδου Κορυφής της ΕΕ που θα γίνει στις 28 και 29 του ίδιου μήνα. Η έλλειψη αισιοδοξίας δεν είναι καλός οίονος. Στην πολιτική αγορά οι γνώμες διχάζονται. Οσοι χειρίστηκαν τις διερευνητικές επαφές μετά την 6η Μαΐου πιστεύουν ότι η ΔΗΜΑΡ δεν θα μπει στην κυβέρνηση και θα ταλαντευθεί μεταξύ ψήφου εμπιστοσύνης και ψήφου ανοχής – κάτι που θα μπορούσε να είναι υποστήριξη α λα καρτ. Όλα αυτά μπορεί να συνοδεύονται από προγραμματικές διαπραγματεύσεις, αστερίσκους, επιφυλάξεις και δεσμεύσεις που μπορεί να ζητήσει το κόμμα του Φώτη Κουβέλη. Τόσο στη ΝΔ όσο και στο ΠΑΣΟΚ υπάρχουν κορυφαία στελέχη που επιμένουν ότι «αυτή τη φορά ο Φώτης θα στηρίξει». Τι θα γίνει όμως αν θέσει όρο να μην είναι Πρωθυπουργός ο Σαμαράς;

Αραγε θα φτάσουμε πάλι σε συνάντηση όλων των αρχηγών υπό τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας όπως την άλλη φορά; Η μήπως να πάνε όλοι μαζί στη Σύνοδο Κορυφής στις 28-29 Ιουνίου;

ΕΧΟΥΝ ΓΝΩΜΗ ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΓΙΑ ΤΟ ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΠΑΕΙ ΣΤΟ ΜΑΞΙΜΟΥ;

Η ΑΝΓΚΕΛΑ Μέρκελ έχει τέλεια ενημέρωση για όσα συμβαίνουν στην Ελλάδα. Το Βερολίνο γνωρίζει πρόσωπα και πράγματα. Έχει εικόνα για τα ρεύματα και τις τάσεις που επικρατούν στην ελληνική κοινωνία. Παρακολουθεί τα ελληνικά ΜΜΕ σε καθημερινή βάση – ακόμη και σε επίπεδο Καγκελαρίας. Η Γερμανία έχει νέο πρεσβευτή στην Αθήνα. Έχει επίσης άποψη και κανάλια στην ελληνική πολιτική σκηνή.

Το Βερολίνο δεν έχει παραιτηθεί από την ιδέα ενός δημοψηφίσματος εν Ελλάδι. Μάλιστα το δημοψήφισμα στην Ιρλανδία κάνει τη γερμανική κυβέρνηση να αισθάνεται δικαιωμένη για την ιδέα που υπέβαλε η Καγκελαρία στον Κάρολο Παπούλια στο τηλεφώνημα εκείνης της Παρασκευής. Η Καγκελαρία εξακολουθεί να αισθάνεται απογοήτευση για τη δημοσιοποίηση της ιδέας αυτής με ανακοίνωση της ελληνικής κυβέρνησης. Οι Γερμανοί έχουν χαμηλή εκτίμηση για το ενεργειακό πολιτικό προσωπικό. Η προσφυγή σε εκλογές θεωρείται σφάλμα στο Βερολίνο και χρεώνει

ται σε εκείνους που την ήθελαν. Παρ' όλα αυτά, θεωρείται εξίσου δύσκολη μια γερμανική παρέμβαση την επομένη των εκλογών που να υποβάλλει ονόματα προσώπων εκτός ενεργού πολιτικής για την πρωθυπουργία σε κυβέρνηση συνεργασίας. Το τηλεφώνημα της Μέρκελ στον Παπούλια, ρυθμιστή του πολιτεύματος άρα εκτός πολιτι-

Οι Γερμανοί έχουν χαμηλή εκτίμηση για το ενεργειακό πολιτικό προσωπικό. Η προσφυγή σε εκλογές θεωρείται σφάλμα στο Βερολίνο και χρεώνεται σε εκείνους που την ήθελαν

κού παιχνιδιού, είχε τόσο άσχημες παρενέργειες που κρίνεται απίθανο να έχουμε αντίστοιχες κλήσεις προς πολιτικούς αρχηγούς το πρωί της 18ης Ιουνίου.

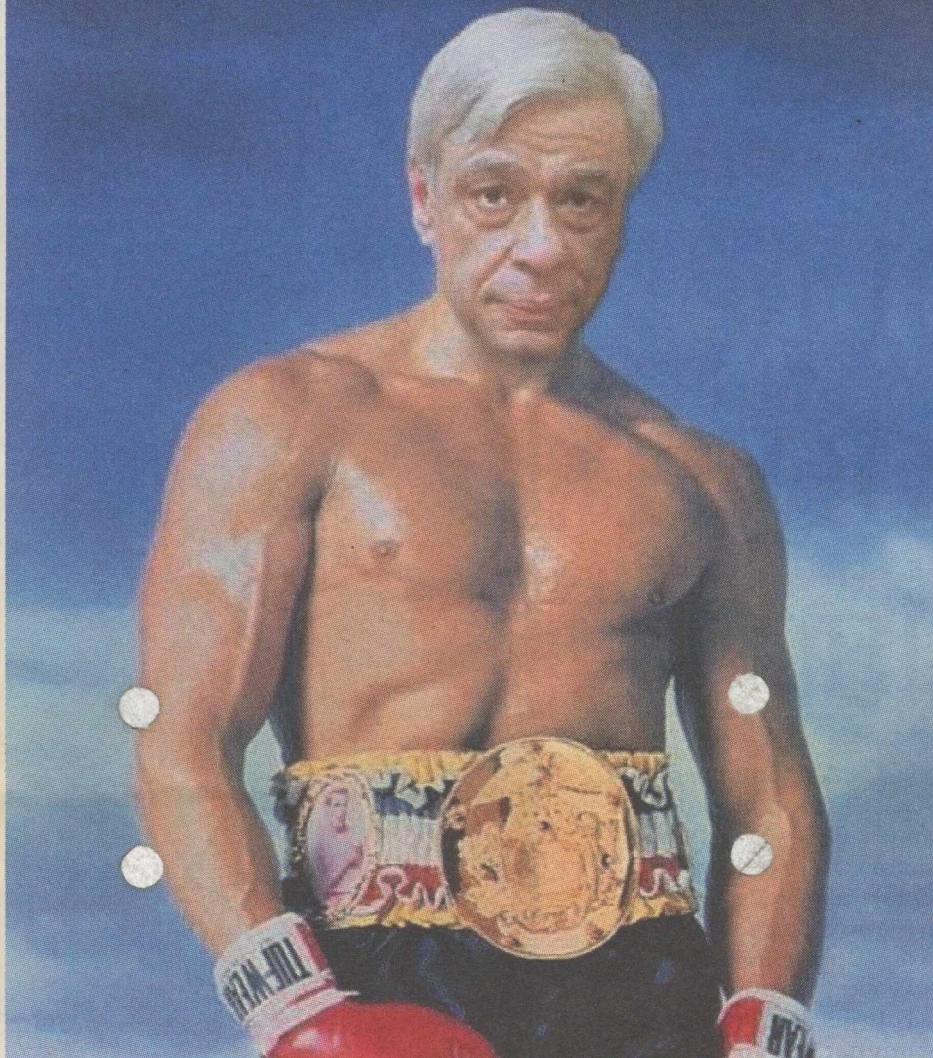
Παρ' όλα αυτά, το Βερολίνο – και όχι μόνο – δεν έχει πάψει να σκέφτεται διάφορα ονόματα που αρχίζουν από «Π» ως εναλλακτικές λύσεις για την πρωθυπουργία. Π όπως Παναγιώτης Πικραμμένος – ο γερμανομαθής πρόεδρος του Συμ-

βουλίου Επικρατείας που πήγε στη Σύνοδο Κορυφής του Μαΐου ως υπερεσιακός Πρωθυπουργός. Π όπως Λουκάς Παπαδήμος – ο συνεσταλμένος τραπεζίτης που κράτησε την πρωθυπουργία μεταξύ Νοεμβρίου και Μαΐου και θα μπορούσε, υπό προϋποθέσεις, να επανέλθει στο Μαξίμου ως ο άνθρωπος που έχει αποδείξει ότι μπορεί να κάνει τη δουλειά. Π όπως Γιώργος Προβόπουλος – αν και ως Διοικητής της Τραπεζής της Ελλάδος έχει πάρα πολλή δουλειά.

Από Π δεν αρχίζει το όνομα του Κώστα Σημίτη που είναι σε φάση πολιτικής περισυλλογής. Αν υπάρξει αντίσταση – του Βενιζέλου, του Κουβέλη και άλλων – σε μια πρωθυπουργία Σαμαρά τότε δεν αποκλείεται, εν μέσω θέρους, να ζήσουμε μέρες Νοεμβρίου 2011, όταν έγινε «μπαϊπάς» του Γιώργου Παπανδρέου, αρχηγού τότε του πρώτου σε κοινοβουλευτικές έδρες κόμματος, και άρχισαν να συζητούνται άλλες

Η ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΜΕΤΡΗΣΗ

ROCKY PAVLOA VERSUS NOBODY

Ρόκι Παυλόα εναντίον... Κανένα.
Τα φωτομοντάζ κατέκλυσαν το Διαδίκτυο

Ο δαιμόνιος «ηλεκτρονικός ρεπόρτερ» Χάρρυ Κλυνν ρωτούσε, κάποτε, τον Χαράλαμπο Τραμπάκουλα, που εβόσκαε τα πρόβατα εδώ παραπέρα, για την εμφάνιση ούφο: «Τι σας έκανε μεγαλύτερη εντύπωση; Τι σας χτύπησε πιο δυνατά;» Κι εκείνος: «Η πόρτα!».

Σήμερα, αν ρωτήσεις τον μέσο Έλληνα του Ιντερνετ και των μέσων κοινωνικής δικτύωσης, τι τον χτύπησε πιο δυνατά, θα απαντούσε: Ο Πάκης. Είτε θα έσπευδε να μοιραστεί ένα από τα δεκάδες ανέκδοτα για τον «Ρόκι Παυλόα» και τον «Σούπερμαν Πάκη». Οπου Πάκης, για να εξηγήμαστε, είναι Προκόπης, Προκοπάκης, Πάκης. Και το Παυλόα είναι ο θαλερός Ρόκι του Παυλόπουλου.

Πόρτα έχουν τα ανέκδοτα που ανέδειξαν τον άλλοτε ισχυρό άνδρα της κυβέρνησης του «καταλλήλου» Καραμανλή (άλλα ανέκδοτα εκεί, με απαραίτητο αξεσουάρ τις σαγιονάρες...) σε πρόσωπο της εβδομάδας.

Πόρτα έχει. Εκείνη που διέρρηξε ο μαινόμενος χρυσαυγίτης στο παπαδάκειο στούντιο της «εθνικής ντροπής», μετά τα χαστούκια - άπερκατ στη Λιάνα και τα ολόδροσα επιχειρήματα προς την Δούρου. Πόρτα που - αντίθετα - δεν την χτύπησε δυνατά ο Πάκης καθώς μπήκε στο στούντιο. Μπαίνει πάντοτε ήσυχος. Και παραμένει ήσυχος. Και φεύγει ήσυχος.

Είναι στάση ζωής αυτή. Νόμος και Σύμβαση σαν αυτά που σπούδασε. Είναι στάση που τήρησε από τότε που η μοίρα τον έφερε ως γραμματέα του προσωρινού προέδρου Μιχαήλ Στασινόπουλου με το που τα μάζεψε η κούντα.

Από τότε ήταν τόσο ήσυχος ο Πάκης. Τόσο αφύσικα, τόσο παγερά ήσυχος, που ήταν σχήμα εξαιρετικής υπερβολής η κατηγορηματική του διάφευση για τη δήλωση: «Αν σηκωνόμουν, μπορεί και να τον σκότωνα» - τον μαινόμενο Ηλία Κασιδιάρη. Κανείς δεν θα το πίστευε στ' αλήθεια. Υστερα μάλιστα από τόσα ανέκδοτα που κυκλοφορούσαν, μετά μανίας, παντού, διαδικτυακά για την ολύμπια ηρεμία του στο στούντιο.

Εκείνος πάντως, εκ περισπού, έσπευσε να διευκρινίσει για την «παγωμένη» του εικόνα στο στούντιο της μπουνιάς: «Δεν ήμουν μόνο εγώ ακίνητος. Και η κ. Δούρου δίπλα μου έμεινε ακίνητη και διάφοροι άλλοι». Για το χαριτωμένο «ο Πάκης δεν σηκώθηκε για να μη γλιστρήσει στα νερά» ούτε λόγος...

Ποιος μπορεί σήμερα πλέον, ύστερα από τόσες... ησυχίες του Πάκη, να φανταστεί ότι θα έκλινε το κεφάλι έστω και στιγμιαία, έστω και με μια μικρούλα γκριμάτσα ήσυχου αποτροπιασμού - όπως έγινε με το μπουγέλο - στο Πανεπιστήμιο Paris II όπου δίδαξε ή στην εδώ Νομική Σχολή, αν κάποιος φοιτητής είχε τη φαινή ιδέα να του ρίξει σαΐτα.

Κοίτα να δεις: σ' αυτή την περίπτωση

τον Έλληνα δεν τον χτύπησε η πόρτα, αλλά η απραξία του Πάκη. Που την κανιβάλισε, πολλαπλά, ως ήρεμη δύναμη. Πλην με δόντια.

Πέρασαν μέρες από τον ορυμαγδό, ο μαινόμενος ταύρος κρύφτηκε, όπως η «Αλί-κη στο Ναυτικό» σε μια βάρκα, η Δούρου στέγνωσε, η Λιάνα ξεχάστηκε, η κοινή γνώμη βαρέθηκε να μοιράζεται ανάμεσα

στο μένος για τον θύτη και στο άχτι για τα θύματα, και, τελικά, μόνον ο Πάκης έμεινε. Νικητής. Παραμένοντας ημέρες μετά στην κορυφή.

Το περίφανο Τίποτα νίκησε την Πράξη! Παίζει αυτό στην πολιτική καριέρα του Προκόπη. Ακόμη και τον Δεκέμβριο του 2008, όταν η αυλαία της ζωής είχε πέσει για τον Αλέξη Γρηγορόπουλο και η Αθήνα

καιγόταν, ως υπερυπουργός Εσωτερικών και Δημόσιας Τάξης εισηγούνταν στο υπουργικό συμβούλιο να κρατήσουν πίσω τις αστυνομικές δυνάμεις και να μην πράξουν τίποτα μήπως και... φουντώσουν οι φωτιές των κουκουλοφόρων (αργότερα δήλωνε στο «Ρεπορτάζ χωρίς σύνορα» ότι τότε είχε δεχθεί ακόμη και προτάσεις για την επιβολή στρατιωτικού νόμου!).

Κι όμως. Η αδράνειά του και πάλι νίκησε. Από υπερυπουργός, έγινε ακόμη πιο υπερυπουργός, και με τις αρμοδιότητες Ρουσόπουλου, του Τύπου και της ΕΡΤ, αντί να γίνει δεκτός - ήσυχ, βεβαίως, βεβαίως - παραίτησή του. Κι όταν ήσυχα δήλωνε αργότερα «όταν θα φύγει ο Καραμανλής, θα φύγω», ήσυχα το άφηνε να ξεφουσκώσει και να ξεχαστεί για να παραμείνει, ήσυχ, στο βουλευτικό του πόστο. Τηλεφωνώντας ήσυχ - και μεθοδικά - σε όλους τους εορτάζοντες ψηφοφόρους της Α' Αθηνών.

Τι κι αν βουτάει όλο πιο βαθιά στον εκφασισμό η κοινωνία, χειροκροτώντας εν χορώ - μια ολόκληρη γειτονιά! - έναν εν ψυχρώ φόνο κλέφτη. Τι κι αν γρονθοκοπούνται και μπουγελώνονται στα πλατό. Ο Πάκης, ήσυχ, βγαίνει να μας πει πως «ο ΣΥΡΙΖΑ καίδεύει τα αυτιά των κουκουλοφόρων». Οσο ήσυχ έστελνε - αντίθετα με την φλεγόμενη Αθήνα - πλείστους αστυνομικούς στα Ζωιανά για τις φούντες. Οσο ήσυχ χειροκροτούσε τον Σαμαρά με την ίδια ηρεμία που χειροκροτούσε πριν τον Καραμανλή.

Τι κι αν τον ρωτούν πώς του φαίνεται που Αδωνις και Βορίδης προσχώρησαν στην ΝΔ. Ησυχος, με ουράνια γαλήνη Βούδα ή Δαλάι Λάμα (πλάι εμφανίστηκε στο Διαδίκτυο), θα πει απλώς πως «ενστερνίστηκαν τις απόψεις του κόμματος». Τι κι αν βοά ο Μιχαολιάκος, «εδώ ο Προκόπης δεν μπόρεσε να σώσει την Κανέλλη, θα σώσει ολόκληρη Ελλάδα;» Εκείνος τίποτα. Μένει Παυλόπουλος. Ούτε καν εκείνη η ανεπαίσθητη κίνηση αποφυγής του μπουγέλου...

Τόσο ήσυχος, τόσο επιφανειακά μετριόπαθής, που μπορεί και να ξεχάσουμε κάποτε, μέσα στην τόσο ησυχία, πως ήταν ο αρχιτέκτονας του εκλογικού συστήματος της διόλου, μα διόλου απλής αναλογικής, που δίνει μπόνους πενήντα έδρες στο πρώτο κόμμα.

«Έχω στο σαλόνι έναν κενό χώρο, στη γωνιά. Μήπως να βάλω έναν Παυλόπουλο;» χαμογελά το facebook. Ίσως επειδή τελικά έμεινε, μέινουμε... Παυλόπουλος! Κι ο Άγιος Μνημόνιος (μεγάλη η χάρη Του) που γιορτάζει σήμερα να βάλει το χέρι του.

Ελα όμως που η Ησυχία του Πάκη, που τον ανέδειξε σε νικητή, είναι και η πλέον αξιοπρόσεκτη κοινωνική έκφανση των ημερών. Ο Έλληνας περισσότερο και από την Πράξη (ακόμη και την επιθετική), την Απραξία χλευάζει.

Και τότε, έμεινα Παυλόπουλος!

Το όνομα κυνηγάει την ιδιότητα, λέει ο Κούντερας. Και στην Ελλάδα ένας άγραφος νόμος λέει πως όταν δεν κάνεις τίποτα, έχεις προκοπή. Ο Προκόπης (Πάκης) Παυλόπουλος ανακηρύχθηκε σε πρόσωπο των ημερών και σε «σταρ» του Διαδικτύου με την... ησυχία του

ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΗΛ. ΑΓΙΑΝΝΙΔΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ 2012

Η ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΜΕΤΡΗΣΗ

Οι εκ διαμέτρου αντίθετες δηλώσεις από στελέχη της Κουμουνδούρου φαίνεται πως δεν ήταν μια τυχαία επιλογή

Παιχνίδι με τη διγλωσσία κάνει ο Τσίπρας

Τι θα κάνει τελικά ο Αλ. Τσίπρας αν αναλάβει τη διακυβέρνηση της χώρας; Θα καταργήσει το Μνημόνιο ή θα διαπραγματευτεί; Θα αποδείξει ότι το ευρώ δεν είναι φετίχ ή θα αλλάξει γνώμη; Θα υπογράψει για να εκταμειωθεί η δόση των 30 δισ. τέλος Αυγούστου ή θα δοκιμάσει να κυβερνήσει τη χώρα χωρίς τα κονδύλια των Βρυξελλών; Αυτή είναι η απάντηση του... ενός εκατομμυρίου για τους ψηφοφόρους που θα κληθούν αύριο στις κάλπες ν' αποφασίσουν για την επόμενη κυβέρνηση της χώρας και την έχει - ίσως - μόνο ο ίδιος ο κ. Τσίπρας. Από τις δηλώσεις του - και των στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ - πάντως προκύπτει πλήρης σύγχυση. Και σαφής διγλωσσία.

ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΜΑΡΙΑ ΝΤΑΛΙΑΝΗ

Την Κυριακή των εκλογών της 6ης Μαΐου ο Αλ. Τσίπρας στο μίνιμάρ του ήταν ξεκάθαρος. Η μεγάλη άνοδος του ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι επιβράβευση ενός κόμματος ή ενός προσώπου, αλλά επιβράβευση μιας πρότασης, είπε. «Της πρότασης για κυβέρνηση της Αριστεράς που με τη στήριξη του λαού θα ακυρώσει το Μνημόνιο».

Εναν μήνα μετά (12/6), στη δι-ακαναλική συνέντευξη του έδωσε στο Ζάππειο ο ίδιος, είπε, πάλι με το ίδιο κατηγορηματικό ύφος: «Δεν θα πάμε με τοσμπούκα των ακραίων απόψεων

στις Βρυξέλλες για να διαπραγματευτούμε με τους εταίρους αλλά με διάθεση συνεννόησης. Θέλουμε να τους πείσουμε ότι μια χώρα της ευρωζώνης διαλύεται».

Κατά τη διάρκεια των διερρευνητικών εντολών, το βασικό στοιχείο που προέβαλε ο ΣΥΡΙΖΑ για να ΜΗΝ κάνει κυβέρνηση με κανέναν από τα άλλα κόμματα και ένα από τα περιήρημα πέντε σημεία ήταν η «αναγνώριση της ανάγκης ακύρωσης των μέτρων

του Μνημονίου και των επαίσχυντων νόμων που περικλύπτουν περαιτέρω τους μισθούς και τις συντάξεις».

Εναν μήνα μετά, στο Ζάππειο, όταν ρωτήθηκε εάν θα πάει στη Σύνοδο Κορυφής στις 28 Ιουνίου, έχοντας ακυρώσει τους νόμους του Μνημονίου, ο κ. Τσίπρας δήλωσε: «Και να θέλαμε, δεν θα προλαβαίναμε να το κάνουμε διότι υπάρχουν διαδικασίες συγκεκριμένες. Η Βουλή πρέπει ν' ανοίξει, να συγκροτηθεί, να ορκιστεί. Αλλιώς, εμείς δεν έχουμε καμιά βίαιη ιδιαιτερ. Έχουμε συγκεκριμένους στόχους, σταθερές επιλογές, είμαστε μια ήρεμη δύναμη που ξέρει τι θέλει και τι θα κάνει».

Η διπλή γλώσσα, με την οποία πορεύτηκε σε αυτή την προεκλογική περίοδο το κόμμα της Κουμουνδούρου, φαίνεται πως δεν ήταν μια τυχαία επιλογή.

Στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ υποστήριζαν, μετά και τη διαδικασία των διερρευνητικών εντολών της 6ης Μαΐου, πως τα πράγματα είναι πλέον πολύ διαφορετικά για το κόμμα-άθροισμα των δώδεκα συνιστώσων και τριών τάσεων.

Η βάση δεν ήταν πια μόνο το γνωστό άθροισμα απόψεων «έξω από το ευρώ», «έξω από το ΝΑΤΟ» και «δεν πληρώνω, δεν πληρώνω»,

Ο ΣΥΡΙΖΑ φοριέται και σαν φούστα. Από την προεκλογική συγκέντρωση στην Πλατεία Ομονοίας

αλλά και άνθρωποι προερχόμενοι από το ΠΑΣΟΚ και τη ΝΔ που «δεν συμφωνούν με ορισμένες θέσεις». Στελέχη του στενού ηγετικού πυρήνα της Κουμουνδούρου αντιλήφθηκαν εγκαίρως τα οφέλη της διγλωσσίας, αφού έβλεπαν πως οι πολίτες και η βάση στην οποία πλέον απευθύνεται το κόμμα είναι εντελώς διαφορετικοί από το γνωστό, συμπαγές μέχρι πρότινος, κομμάτι του ΣΥΡΙΖΑ.

Αλλο στέλεχος της Κουμουνδούρου αποδίδει την πολυγλωσσία στην ανάγκη σταδιακής απαγκίστρωσης του κόμματος από «ακραίες απόψεις» προκειμένου να μη χρειαστεί να κάνει τη «μεγάλη κωλοτούμπα» και την ξαφνική στροφή «ν' αδειάσει από ψηφοφόρους και στελέχη, όπως συνέβη με την περίπτωση Σαμαρά που οδήγησε στο κόμμα Καμμένου».

Μια άλλη άποψη λέει πως ο Αλ. Τσίπρας θα πρέπει να ισορροπήσει μεταξύ των ακραίων απόψεων καταξιωμένων στελεχών του κόμματος, όπως οι Π. Λαφαζάνης και Γ. Μπαλάφας, και της εικόνας σοβαρότητας και μετριοπάθειας που πρέπει να εκπέμψει ο ΣΥΡΙΖΑ στους ευρωπαίους εταίρους!

Το αποτέλεσμα όλων αυτών παρουσάζεται ως το απόλυτο αλαλούμ.

«Συμφωνώ απόλυτα! Δεν είναι φετίχ το νόμισμα. Από πότε είναι φετίχ; Έχει σημασία το αν είναι δραχμή ή ευρώ; Να μείνουμε στην Ευρώπη, το μέλλον μας είναι εκεί.

Αν συνεχιστούν όμως τα Μνημόνια, μας οδηγούν εκτός ευρώ και μας κάνουν Αφρική. Μια χώρα με 1,5 εκατ. ανέργους, διαλυμένα σχολεία και νοσοκομεία, τα παιδιά μας να πεινάνε στους δρόμους και μισθούς 300 ευρώ είναι εικόνες που παραπέμπουν σε χώρα της Αφρικής», δήλωσε την Τετάρτη ο κ. Τσίπρας.

«ΚΑΙ ΤΙ ΘΑ ΠΑΘΟΥΜΕ;». Δίλωση η οποία ικανοποίησε όχι μόνο τον Παναγιώτη Λαφαζάνη, αλλά και τον Μανώλη Γλέζο που έλεγε «είτε είμαστε στο ευρώ είτε είμαστε στη δραχμή, δεν έχει σημασία». Αλλά και την υποψήφια βουλευτή της μονοεδρικής Κεφαλονιάς Αφροδίτη Θεοπεφτάτου, η οποία αναρωτιόταν στον Βήμα FM: «Και τι θα πάθουμε αν πάμε στη δραχμή;». Αλλά και τον Νίκο Βούτση που υπογράμμιζε (NET FM) ότι «το πρώτο μέλημα οποιασδήποτε αριστερής δύναμης, προοδευτικής ή και λαϊκής δύναμης ευρύτερα είναι αυτός ο λαός να υπάρχει, να μην υπάρξει ανθρωπιστική καταστροφή και να έχει αξιοπρέπεια. Αν αυτό

επιτευχθεί - και θέλουμε να επιτευχθεί - μέσα στην ευρωζώνη και στο ευρώ, θα είναι ό,τι καλύτερο».

Την ίδια στιγμή, στελέχη της «φιλοευρωπαϊκής πλειράς», όπως οι Δημήτρης Παπαδημούλης, Γιάννης Δραγασάκης και Γιώργος Σταθάκης, κρατάνε τα μπόσικα. Ο κ. Παπαδημούλης (Βήμα FM) δίδωνε αυτή την εβδομάδα: «Δεν έχουμε κανένα σκοπό τον Παναγιώτη Λαφαζάνη, παρότι έχει μειοψηφικές απόψεις σε ορισμένα θέματα, να τον στείλουμε σπίτι του. Ισα ίσα, τον θεωρούμε εξαιρετικά αξιο και χρήσιμο στέλεχος. Βέβαια ο Παναγιώτης έχοντας αυτή την προσωπική άποψη δεν θα είναι ο άνθρωπος που θα εκφράζει την πολιτική μας σε θέματα οικονομικής πολιτικής ή των σχέσεων με την Ευρώπη. Είναι αντιληπτό». Στο ίδιο πνεύμα ο Γιάννης Δραγασάκης και ο Γιώργος Σταθάκης - στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ που χειρίζονται την οικονομική πολιτική - εμμένουν σταθερά στην άποψη πως «δεν πρόκειται να γίνει καμία μονομερής καταγγελία του Μνημονίου, θα γίνει διαπραγμάτευση».

Παράλληλα ο Δημήτρης Στρατούλης (Σκάι) υποστήριζε: «Με την κόλαση δεν διαπραγματεύεσαι. Δεν μπορείς να διαπραγματευτείς να κάνεις ομορφότερη την κόλαση. Εμείς θα του πούμε ότι η άποψή μας είναι

ότι πρέπει να καταγγείλουμε τα Μνημόνια και τις δανειακές συμβάσεις. Δεν συζητάμε να διαπραγματευτούμε...». Και υπερθεμάτιζε μιλώντας (Ant1) για την Επανάσταση του '21: «Το γεγονός επίσης ότι ένας μικρός λαός τα έβαλε τότε με όλους τους ισχυρούς της εποχής (σουλτάνο, Οθωμανική Αυτοκρατορία, Ιερή Συμμαχία, κοτζαμπάσδες) και νίκησε, αποδεικνύει ότι και σήμερα ο λαός μας έχει τη δυνατότητα να βάλει με τη συγκυβέρνηση ΠΑΣΟΚ - ΝΔ, την τρόικα, τα Μνημόνια και τις οικιοκρατικές δανειακές συμβάσεις τους, να τους διώξει και ν' ανοίξει τον δρόμο για μεγάλες αλλαγές».

«Διπλωματική γλώσσα»

«Είναι άλλο πράγμα η διπλωματική γλώσσα, μπορείτε να καταλάβετε ποια είναι η αυστηρή διπλωματική γλώσσα και ποια είναι η γλώσσα μιας συγκέντρωσης, αλλά η ουσία δεν αλλάζει...»

Ο εκπρόσωπος Τύπου του ΣΥΡΙΖΑ Αλέκος Καλύβης, προσπαθώντας να εξηγήσει στον NET FM γιατί ο Αλ. Τσίπρας άλλα λέει στην επιστολή προς Μπαρόζο, Ρόμπαϊ και Γιούνκερ και στους εκπροσώπους του G20 και άλλα στους έλληνες ψηφοφόρους

Δρ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΟΥΖΕΛΗΣ

ΒΗΜΑΤΑ ΕΚΤΟΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Οδηγός για μεταπτυχιακές σπουδές και αναζήτηση εργασίας στο εξωτερικό

Αθήνα
Ζ. Πληγής 18,
τηλ.: 210 3301251

Θεσ/νίκη
Β. Ηρακλείου 47,
τηλ.: 2310 270226

Λευκωσία
τηλ.: 22872101-2

Σαββάλας
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Βάζουν στόχο την αυτοδυναμία αλλά παραδέχονται ότι είναι... ανώριμοι

ΕΠΙΜΕΝΕΙ η Κουμουνδούρου στην απόλυτη άρνηση κυβερνητικής συνεργασίας με ΠΑΣΟΚ και ΝΔ ενώ θεωρεί δεδομένο πως εάν ο ΣΥΡΙΖΑ βγει πρώτο κόμμα θα συνεργαστεί με τη ΔΗΜΑΡ. Θέτει δε ως στόχο την αυτοδυναμία στις αυριανές εκλογές.

Ο κ. Τσίπρας συνέχισε και χτες τη σκληρή αντιπαράθεση με το ΠΑΣΟΚ και τη ΝΔ, «τα δυο κόμματα του Μνημονίου της χρεοκοπίας και της δραχμής» ενώ έθεσε και πάλι ως δίλημμα των εκλογών το «μνημονιακή συγκυβέρνηση ΝΔ - ΠΑΣΟΚ ή αντιμνημονιακή προοδευτική κυβέρνηση».

Την ίδια ώρα, το στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ Παναγιώτης Λαφαζάνης (Βήμα fm) «απειλούσε» εμμέσως πλην σαφώς προς κάθε κατεύθυνση ότι «από τη Δεύτερα των εκλογών, ανεξαρτήτως ποιος θα είναι κυβέρνηση, μόνο με δικτατορία μπορούν να εφαρμόσουν νέα μέτρα που θα περικόπτουν λαϊκά εισοδήματα, μισθούς, συντάξεις και κοινωνικές δαπάνες». Και δίνοντας μια πρόγνωση τού πως θα κινηθεί ως αξιωματική αντιπολίτευση τμήμα του ΣΥΡΙΖΑ, τόνισε: «Αν νομίζει κανείς ότι μια κυβέρνηση νεοδημοκρατική ή Νέας Δημοκρατίας - ΔΗΜΑΡ - ΠΑΣΟΚ θα συνεχίσει να εφαρμόζει το Μνημόνιο με τη μία ή την άλλη παραλλαγή, θα έχει να αντιμετωπίσει ένα απίστευτο λαϊκό τείχος».

«ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΤΗΤΑ». Και χτες πάντως συνεχίστηκαν οι δηλώσεις περί ακύρωσης του Μνημονίου, με τον κ. Λαφαζάνη να υπερθεματίζει. Τυτώρα όμως επιχείρησε να αμβλύνει τις εντυπώσεις από παλαιότερες τοποθετήσεις του υπέρ της επιστροφής στην δραχμή, λέγοντας «εκφράζω την ιδιαιτερότητά μου και δεν έχω βγει ποτέ και πουθενά να πω ότι πρέπει να φύγει η Ελλάδα από το ευρώ και την ευρωζώνη».

Πηγές της Κουμουνδούρου με γνώση των τελευταίων δημοσκοπήσεων έλεγαν ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα είναι πρώτο κόμμα στις κάλπες εκφράζοντας παράλληλα την ικανοποίησή τους για το αποτέλεσμα ακόμη κι αν το κόμμα πάρει την δεύτερη θέση. «Ξεκινήσαμε από το 4% και φτάσαμε να διεκδικούμε την πρώτη θέση» έλεγε χαρακτηριστικά στέλεχος της Κουμουνδούρου εκφράζοντας τη βεβαιότητα ότι ακόμη κι αν ο ΣΥΡΙΖΑ δεν βγει πρώτο κόμμα στις εκλογές, «αργά ή γρήγορα, ο λαός θα μας αναδείξει στην εξουσία».

Μάλιστα κάποια στελέχη της Κουμουνδούρου θεωρούν «ευχής έργον» να μην κερδίσει τις εκλογές αυτή τη στιγμή ο ΣΥΡΙΖΑ. «Μέσα σε λίγους μήνες έγιναν τεράστιες ανατροπές στον χώρο της Αριστεράς τις οποίες δεν έχουμε ακόμη αφομοιώσει. Αν μείνουμε για μερικούς ακόμη μήνες στην αντιπολίτευση, το κόμμα μας θα ωριμάσει και θα είναι περισσότερο έτοιμο από σήμερα να αναλάβει την εξουσία της χώρας και να διαπραγματευτεί σκληρά προς όφελος των μη προνομιούχων πολιτών» λέει χαρακτηριστικά στενός συνεργάτης του κ. Τσίπρα.

«Ο,τι αγαπάω εγώ πεθαίνει»

Όταν ο Αλ. Τσίπρας χάνει τους λιγοστούς φίλους του σε Γαλλία και Γερμανία και γρυσουλεύει την Εθνική Ελλάδα

ΤΟΥ ΠΕΡΙΚΛΗ ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Στον κόσμο των φυσικών επιστημών, το momentum είναι η ορμή και ορίζεται ως το προϊόν της μάζας ενός σώματος και της ταχύτητας με την οποία κινείται. Από εκεί δανείστηκε τον όρο η πολιτική επικοινωνία για να περιγράψει την ορμητική πορεία ενός πολιτικού, την οποία τίποτε και κανείς δεν φαίνεται ικανά να ανακόψουν. Σε αυτή την περίπτωση, το momentum είναι ένας συνδυασμός πραγμάτων. Είναι όταν εκτός από το ρεύμα, που σε πηγαίνει μόνο του, έχεις μαζί σου την τύχη, που για έναν ανεξήγητο λόγο απορροφά σαν σφουγγάρι από τις πιο μικρές αστοχίες σου έως τις πλέον μεγαλειώδεις γκάφες σου. Και κάπου εκεί, σε μια γωνιά, στέκεται και η ιστορική συγκυρία να σου κλείνει το μάτι. Αυτό το momentum εξηγεί την απρόσμενη εκτόξευση του Μπαράκ Ομπάμα από το Σικάγο και την απίθανη προσγειώσή του στην Ουάσιγκτον. Το momentum κοντράρει με μια απίστευτη επιμονή τα προγνωστικά – κι όποιος δεν το πιστεύει ας ρωτήσει τη Χίλاري Κλίντον για να θυμηθεί ποιος κερδίζει. Αντίθετα με την ορμή στη φυσική, η ορμή στην πολιτική μπορεί να παραβιάσει όλους τους κανόνες της λογικής.

Θα έπρεπε να ταξιδέψει κανείς στη μα-

Στη δημοκρατία του... twitter δεν πέρασε απαρατήρητο το αποτέλεσμα των ευχών που έδωσε στην εθνική ομάδα

κρινή Λαπωνία για να μην πάρει απάντηση στην ερώτηση «ποιος έχει το momentum στην Ελλάδα;». Ο Αλ. Τσίπρας μοιάζει άφθαρτος απέναντι σε ένα πολιτικό σύστημα που κουβαλάει στις πλάτες του όλες τις αμαρτίες της μεταπολιτευτικής μας δυστοπίας. Μπορεί να φλερτάρει με την παλαβή εκδοχή της ελληνικής Δεξιάς και να μην ανοίγει ρουθούνι, να βγάζει από το τσεπάκι του το φάντασμα του Εμφυλίου όταν κάνει ανήθικες προτάσεις ενόπτης στην αγνή παρθένα Αριστερά και να μην τρέχει τίποτε. Δεν έχει καμία σημασία να απαντάς υπομειδιώντας ότι «εάν, όμως, παρ' όλ' αυτά, εμείς, ως Αριστερά, καταθέσουμε την πρότασή μας και χρειάζομαστε πέντε ψήφους του Καμμένου και έρθει να μας τις δώσει ως ανοχή ή ως στήριξη, δεν θα τον πετάξουμε...». Ούτε να εγκαλείς το ΚΚΕ ότι η άρνησή του αποτελεί «ιστορικό λάθος αντίστοιχου μεγέθους με τα λάθη που έγιναν μετά το αντάρτικο, όπου παραδώσανε τα όπλα και χάσαμε την ευκαιρία να δοθεί μια άλλη προοπτική στη χώρα μας». Εχεις μαζί σου το momentum.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΟΜΑΔΑ. Ή μήπως είναι μόνο momentum «εσωτερικού»; Μπορεί εκείνη η παλιά κατάρτα της διάσπασης να ακολουθεί και την ορμή του προέδρου του ΣΥΡΙΖΑ; Μήπως λείπει εκείνο το momentum «εξωτερικού» που θα παρασύρει τους λαούς της Ευρώπης στη μέθη μιας επανάστασης ικανής να τους βγάλει από την κρίση, όπως τους υπόσχεται ο

Ο Αλ. Τσίπρας ανάμεσα στους Κλάους Ερνστ (αριστερά) και Γκρέγκορ Γκίζι (δεξιά), τους ηγέτες της γερμανικής Αριστεράς, όταν είχε συναντηθεί μαζί τους στο Βερολίνο

Το έκτο λεπτό του αγώνα της Εθνικής μας με την Τσεχία, όπου δεχτήκαμε το δεύτερο γκολ

Ο Ζαν-Λικ Μελανσόν, ηγέτης του Μετώπου της Γαλλικής Αριστεράς, με τον οποίο είχαν μοιραστεί το αστείο του «Ολαντρέου», απέτυχε να εκλεγεί βουλευτής

ίδιος; Η αλήθεια είναι ότι το ρεύμα είναι ανύπαρκτο κι εκείνη η ρημάδα η τύχη μοιάζει όχι μόνο να μην έχει χτυπήσει την πόρτα, αλλά να γυρίζει και την πλάτη της. Κι όπου δεν υπάρχει ρεύμα και τύχη, μπορεί να αρχίσει το δούλεμα. «Ο Τσίπρας θα καταγγείλει τα δύο γκολ», ήταν το σχόλιο στο μπλογκ της «Γκάρντιαν» μετά το ματς της Ελλάδας με την Τσεχία. Με την απαραίτητη δόση κακεντρέχειας, οι εγχώριοι παρατηρητικοί έβαλαν κάτω τα κομπιουτεράκια: επτά λεπτά πριν από τις επτά, ο Αλ. Τσίπρας βιάζεται να κλείσει τη διακαναλική συνέντευξη Τύπου για «τους διεθνείς που σε λίγη ώρα πατάνε χορτάρι». Τους εύχεται καλή τύχη. Στο τρίτο λεπτό μπαίνει το πρώτο γκολ, στο έκτο το δεύτερο. Ο πειρασμός των συνειρμών είναι

μεγάλος και στη δημοκρατία του twitter αφήνει το άχτι του ελεύθερο.

Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ. Όταν, όμως, χάνεις ακόμη και τους λιγοστούς φίλους σου δεν έχει καθόλου πλάκα. Ο Αλ. Τσίπρας χτύπησε την πόρτα εκείνης της ριζοσπαστικής Αριστεράς που πίστευε ότι θα ανέβαινε στο

άρμα του για να φτάσουν όλοι μαζί, με τη δική του ορμή, στις πύλες της ευρωπαϊκής Βαστίλλης. Η διαδρομή ήταν Αθήνα - Βερολίνο με μια ενδιάμεση στάση στο Παρίσι. Μόνο που το momentum «εξωτερικού» τον πρόδωσε. Εκείνη η υπέροχη παρέα μοιάζει με τους γενναίους του Μπρανκαλένε. Ο Ζαν-Λικ Μελανσόν, ο ηγέτης του Μετώπου της Αριστεράς, με τον οποίο είχαν μοιραστεί το αστείο του «Ολαντρέου», απέτυχε να εκλεγεί βουλευτής την περασμένη Κυριακή. Το 11,11% που είχε αποσπάσει το κόμμα στις προεδρικές εκλογές έγινε 6,91% στις βουλευτικές. Δεν είναι αμελητέο, αλλά πρόκειται για καραμπινάτη ήττα. «Η Αριστερά της Αριστεράς δεν κατάφερε να πείσει τις λαϊκές τάξεις», διαπίστωνε μελαγχολικά το «Νουβέλ Ομπζερβατέρ».

Η ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ. Ακόμη χειρότερη φαίνεται να είναι η μοίρα της γερμανικής Αριστεράς που ενώνει στις τάξεις της κομμουνιστές της πρώην Ανατολικής Γερμανίας και δυσαρεστημένους Σοσιαλδημοκράτες. Το Die Linke, που το 2009 έλαμπε με διψήφια ποσοστά, βυθίζεται και κινδυνεύει με διάσπαση. Στις 22 Μαΐου, ο κ. Τσίπρας είχε συναντηθεί στο Βερολίνο με τους δύο επικεφαλής, τον Κλάους Ερνστ και τον Γκρέγκορ Γκίζι. Δέκα μέρες μετά, το δίδυμο θα παρέδιδε με θεαλωδόν τρόπο τα νήια στην Κάτια Κίπινγκ και τον Μπερτ Ράβινγκερ. Μπορεί ό,τι πιάνει κανείς κάπου και γίνεται χρυσός να γίνεται άνθρακας αλλού; Υπάρχει μια λεπτή κόκκινη γραμμή που χωρίζει τον Γκαστόνε από τον «ακατονόμαστο»; Αν ναι, αυτά που θα μείνουν είναι τα 15 λεπτά δημοσιότητας, το συμπαθές παραλήρημα του Σλάβοϊ Ζίζεκ και μια αβάσταχτη εθνική μοναξιά.

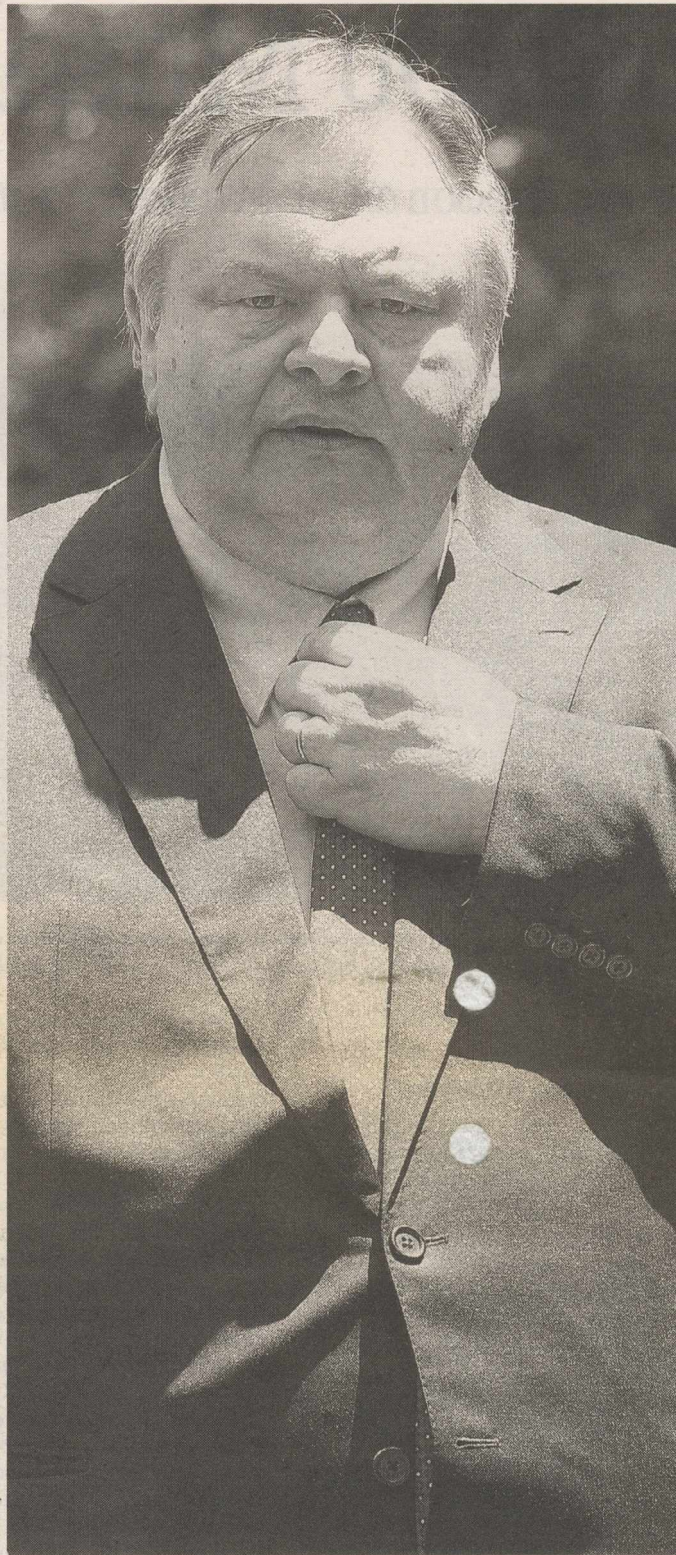
Η ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΜΕΤΡΗΣΗ

ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΒΟΥΛΑ ΚΕΧΑΓΙΑ

Αντιμέτωπος με μια διπλή πρόκληση θα βρεθεί από το βράδυ της Κυριακής ο Βαγγέλης Βενιζέλος, καλούμενος να διαχειριστεί αφενός το πρόβλημα της διακυβέρνησης της χώρας και αφετέρου τα εκλογικά αποτελέσματα και το ζήτημα της ανασύστασης του ΠΑΣΟΚ. Θεωρητικά ο κ. Βενιζέλος δεν θα βρεθεί ενώπιον διλημμάτων την επομένη των εκλογών σε ό,τι αφορά τον σχηματισμό κυβέρνησης. Έχει μιλήσει εγκαίρως για την αναγκαιότητα να συγκροτηθεί κυβέρνηση εθνικής συνευθύνης και έχει ζητήσει από τα κόμματα να συμφωνήσουν, ούτως ώστε τη Δευτέρα το πρωί όλοι οι πολιτικοί αρχηγοί να επισκεφθούν τον Κάρολο Παπούλια και να του παρουσιάσουν τη λύση για τη διακυβέρνηση της χώρας. «Η πρότασή μου είναι να μην πάρει κανένα κόμμα την εντολή για να χρησιμοποιήσει τα τριήμερα. Να υπάρξει συμφωνία συνευθύνης εντός δύο ωρών», είπε και χθες με νόημα στο Mega.

Απαντήσεις σε δύο μέτωπα οφείλει να δώσει ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ την επομένη των εκλογών. Το πρώτο είναι η συγκρότηση κυβέρνησης εθνικής συνευθύνης. Το δεύτερο αφορά την ανάγκη ανασύστασης του κόμματος και διαχείρισης του εκλογικού αποτελέσματος

Διπλή πρόκληση για τον Βαγγέλη Βενιζέλο

ΑΠΕΛΜΠΕ/ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΣΑΪΤΑΣ

δρος του ΠΑΣΟΚ θα περιοριστεί σε μια γενική αναφορά στην ανάγκη ανασύστασης του Κινήματος, ούτως ώστε τις επόμενες ημέρες να προχωρήσει σε αλλαγές και τομές.

Όπως έχει πει, την Τετάρτη εγκαθίσταται στην Ιπποκράτους διεθνής ελεγκτική επιτροπή για να διενεργήσει ελέγχους στα οικονομικά του ΠΑΣΟΚ. Επίσης, ο κ. Βενιζέλος εμφανίζεται διατεθειμένος να αξιοποιήσει στο έπακρον τα μέλη της νέας Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ, ούτως ώστε οι βουλευτές να αποτελέσουν τον κεντρικό πυρήνα στη διαδικασία της ανασυγκρότησης.

Οι πληροφορίες επιμένουν ότι θα ορίσει μία κεντρική επιτροπή ανασυγκρότησης που ουσιαστικά θα οδηγήσει το κόμμα στο συντακτικό συνέδριο της 3ης Σεπτεμβρίου, ενώ παράλληλα θα σχηματίσει δύο όργανα, ένα πιο μικρό και σφικτό που θα αποτελείται από τους λεγόμενους κορυφαίους του ΠΑΣΟΚ – ενδεχομένως να μην αλλάξει τη σύνθεση της σημερινής Γραμματείας – (Λοβέρδος, Διαμαντοπούλου,

Νωπή εντολή

Σε ό,τι αφορά τα εσωκομματικά μέτωπα, ο Βαγγέλης Βενιζέλος έχει διαμνηύσει ότι δεν θα επιτρέψει να εκδηλωθούν κινήσεις αμφισβήτησης του καθώς η εντολή που έχει λάβει από 240.000 ψηφοφόρους τον Μάρτιο είναι νωπή. Έχει ενδιαφέρον το πώς θα αντιμετωπίσει εκείνους που «δεν έχουν αίμα», όπως είπε προχθές μιλώντας παραβολικά, και εν προκειμένω τους Θόδωρο Πάγκαλο και Γιάννη Ραγκούση. Προσφάτως έλεγε σε συνομιλητές του ότι «μπορεί να χρειαστεί να πάρω σκληρές αποφάσεις...

Το προαπαιτούμενο που θέτει ο κ. Βενιζέλος για τη διακυβέρνηση συνευθύνης είναι η συμμετοχή όλων των κομμάτων, συμπεριλαμβανομένου του ΣΥΡΙΖΑ, για τη συγκρότηση ενός κατά βάση οικουμενικού σχήματος. Γι' αυτό και σε όλες τις δημόσιες εμφανίσεις του πιέζει προς αυτή την κατεύθυνση, επιμένοντας ότι «δεν είναι δυνατόν να κυβερνηθεί ο τόπος με τη ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ και τη ΔΗΜΑΡ, μόνο επειδή μπορεί να προκύψει κυβέρνηση αριθμητικά».

Η ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗ ΓΡΑΜΜΗ έχει συμφωνηθεί και από τους κορυφαίους του ΠΑΣΟΚ που συγκροτούν τη λεγόμενη Γραμματεία του Κινήματος. Υπάρχει όμως ένα αλλά... Τι θα συμβεί στην περίπτωση που ο ΣΥΡΙΖΑ – εφόσον δεν είναι πρώτο κόμμα – δεν δεχτεί τη συμμετοχή του σε οικουμενικό σχήμα; Εν προκειμένω υπάρχουν φωνές μέσα στο ΠΑΣΟΚ που τις εκφράζουν κυρίως οι Ανδρέας

Λοβέρδος και Μιχάλης Χρυσοχοϊδης, που επιμένουν ότι η Ιπποκράτους θα πρέπει να σχηματίσει κυβέρνηση με τη Νέα Δημοκρατία ή και τη ΔΗΜΑΡ αφήνοντας τον ΣΥΡΙΖΑ να ακολουθήσει τη δική του μοναχική πορεία. Αρκετοί στο ΠΑΣΟΚ πιστεύουν ότι εάν τα πράγματα κινδυνεύουν να οδηγηθούν σε αδιέξοδο, δηλαδή σε ακυβερνησία, ο κ. Βενιζέλος θα επανεξετάσει τη θέση του και θα ζητήσει εκ νέου τα δεδομένα.

Ακόμη όμως και σε αυτή την περίπτωση, ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ θα πρέπει να αποφασίσει τι θα γίνει με τη συμμετοχή «κορυφαίων» στη συγκυβέρνηση, ή αν θα εφαρμόσει την υπόσχεσή του ότι δεν θα βρεθούν εμβληματικά στελέχη του Κινήματος σε υπουργικές καρέκλες.

Τρίτο θέμα, το οποίο όμως ενδέχεται να αναδειχθεί μείζον κατά τις διαδικασίες σχηματισμού κυβέρνησης, είναι το πρόσωπο του πρωθυπουργού. Ηδη έχει αρχίσει μια

συζήτηση για το ότι δεν πρέπει να είναι ο Αντ. Σαμαράς πρωθυπουργός και η Άννα Διαμαντοπούλου θυμίζει τη στάση του προέδρου της ΝΔ απέναντι στον Γ. Παπανδρέου. Χθες, ο Βαγγέλης Βενιζέλος προέβη σε ένα ενδεικτικό σχόλιο (Mega) ότι «τελείωσε η παλιά εικόνα του πρωθυπουργού, του πανίσχυρου μονοκομματικού πρωθυπουργού. Πρέπει να εξοικειωθούμε με άλλους τρόπους λειτουργίας του πολιτεύματος» για να προσθέσει στη συνέχεια: «Υπάρχουν πολιτικοί που δεν έχουν τεχνική επάρκεια και τεχνοκράτες που δεν έχουν πολιτική αίσθηση. Θα τα βρούμε όλα».

Ο ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ έχει προ-ιδεάσει ότι τη νύχτα των εκλογών θα παρουσιάσει το σχέδιο για την ανασυγκρότηση του ΠΑΣΟΚ. Αυτό βεβαίως δεν θα γίνει το βράδυ της 17ης Ιουνίου, διευκρινίζουν συνεργάτες του, τονίζοντας ότι ο πρόε-

“

θα πρέπει να αποφασίσει τι θα γίνει με τη συμμετοχή «κορυφαίων» στη συγκυβέρνηση, ή αν θα εφαρμόσει την υπόσχεσή του ότι δεν θα βρεθούν εμβληματικά στελέχη του Κινήματος σε υπουργικές καρέκλες

Χρυσοχοϊδης, Ευθυρίου, Ανδρουλάκης, Σκανδαλίδης, Γεννηματά) και ένα ευρύτερο, συγκροτούμενο από εκπροσώπους της νεότερης γενιάς, των περίφημων τριαντάρδων ή όσων έχουν αέρα τριαντάρη, όπως αναφέρει συχνά στις ομιλίες του. Στην εν λόγω ομάδα αναμένεται να ενταχθούν οι Νίκος Ανδρουλάκης, Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος, Σουλβάνο Ράπτη, Πάρις Κουκουλόπουλος, Νάντια Γιαννακοπούλου, Γιάννης Μανιάτης, Θάνος Μωραϊτης, Φίλιππος Σαχινίδης, Χρήστος Απδόνης και άλλοι.

Κοντά του στο ΠΑΣΟΚ φυσικά θα παραμείνουν οι στενοί του συνεργάτες Στέλιος Αγγελούδης (διευθυντής Πολιτικού Σχεδιασμού), Χριστίνα Μανωλοπούλου (διευθύντρια Πολιτικού Γραφείου), Νίκος Σαλαγιάννης (γενικός διευθυντής ΠΑΣΟΚ) και Βασίλης Γερανίδης (διευθυντής Κοινοβουλευτικής Ομάδας).

Στα βήματα του Μπερλινγκουέρ

Παραμονή στο ευρώ με απαγκίστρωση από το Μνημόνιο τα προαπαιτούμενα της ΔΗΜΑΡ

ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΜΑΡΙΑ ΝΤΑΛΙΑΝΗ

Το βλέμμα στραμμένο στην επόμενη ημέρα έχει ήδη η Δημοκρατική Αριστερά, καθώς από τη συμμετοχή και τη στάση της ενδέχεται να κριθεί ο σχηματισμός κυβέρνησης. Το θέμα αναμένεται να συζητηθεί και στην Κεντρική Επιτροπή του κόμματος, η οποία θα συνεδριάσει τη Δευτέρα το απόγευμα για να αποτιμήσει εκλογικό αποτέλεσμα και επόμενες κινήσεις.

Η Αγίου Κωνσταντίνου η οποία κράτησε ιδιαίτερα μετριοπαθή στάση κατά τη διάρκεια της προεκλογικής

Επιδιώκει «προοδευτική κυβέρνηση αλλά και ο «ιστορικός συμβιβασμός» παραμένει στο προσκήνιο

περιόδου αποφεύγοντας να ανεβάζει τους τόνους, αντιλαμβάνεται πως είτε στο σενάριο με πρώτη τη ΝΔ είτε στο σενάριο με πρώτο τον ΣΥΡΙΖΑ θα κληθεί να «σπκώσει το βάρος».

Στελέχη της εκτιμούν ότι θα είναι καταστροφικό για τη χώρα να μη σχηματιστεί κυβέρνηση και υπογραμμίζουν πως θα κάνουν ό,τι είναι δυνατό για να μη συμβεί αυτό. Και ενώ το «ευκολότερο σενάριο» θα ήταν συνεργασία με τον ΣΥΡΙΖΑ, η ΔΗΜΑΡ εκτιμάται πως δύσκολα θα έλεγε ότι σε περίπτωση συνεργασίας με τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ αν χρειαστεί παρότι, όπως τονίζουν πηγές της, «θα πιεστούμε αφόρητα έχοντας απέναντι ΣΥΡΙΖΑ, ΚΚΕ». Στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, τα οποία προφανώς διατηρούν διαύλους επικοινωνίας με την Αγίου Κωνσταντίνου, επιμένουν ότι «υπάρχει αντικειμενικό έδαφος για συνεργασία με τη ΔΗΜΑΡ». Ωστόσο, επισήμως δεν υπάρχει ακόμα ένδειξη ότι κάποια από τις δύο πλευρές θα «υποχωρήσει», τουλάχιστον στο μείζον θέμα της ακύρωσης του Μνημονίου.

Υποψήφιος βουλευτής της ΔΗΜΑΡ προτίμησε να σχολιάσει το θέμα με πρωτότυπο τρόπο λέγοντας:

Ο Φώτης Κουβέλης κατά την προχθεσινή ομιλία του στο Θησείο, όπου επανέλαβε ότι «δεν θα αφήσουμε τη χώρα ακυβέρνητη», τοποθέτηση που αποτελεί το σημείο-κλειδί της ΔΗΜΑΡ για τις εκλογές της Δευτέρας

Η Σύνοδος Κορυφής

Η ηγεσία της ΔΗΜ. είναι διατεθειμένη να συζητήσει για το ενδεχόμενο συγκρότησης κυβέρνησης με προοδευτικό περιεχόμενο – «δεν είναι η ώρα για να βάζουμε ταμπέλες προοδευτικότητας στα κόμματα», λένε χαρακτηριστικά –, ξεκαθαρίζοντας, ταυτόχρονα, ότι τόσο ο Φώτης Κουβέλης όσο και τα υπόλοιπα στελέχη της ΔΗΜΑΡ δεν διεκδικούν το παραμικρό πέρα από την ικανοποίηση να συμβάλουν ώστε να δοθεί λύση στο κυβερνητικό αδιέξοδο. Το μείζον, λένε στην Αγίου Κωνσταντίνου, είναι η χώρα στη Σύνοδο Κορυφής στις 28 και 29 Ιουνίου να μην πάει με υπηρεσιακό πρωθυπουργό

«Ας πούμε ότι αυτή την περίοδο στη Δημοκρατική Αριστερά ξεφυλλίζουν τους μεγάλους θεωρητικούς του ευρωκομουνισμού, με τον Ενρίκο Μπερλινγκουέρ και τον «ιστορικό συμβιβασμό» να βρίσκονται και πάλι στο προσκήνιο!»

Δεν είναι τυχαίο ότι μία σειρά ηγετικών στελεχών της αναφέρονται στην κορυφαία προσωπικότητα της ιταλικής Αριστεράς, υπενθυμίζοντας όσα έλεγε ο Μπερλινγκουέρ περί ανάγκης ευρύτερων συνθέσεων ακόμα και αν η Αριστερά είχε την πλειοψηφία.

Το κόμμα της Αγίου Κωνσταντίνου είναι από τα ελάχιστα αυτή την περίοδο που έχει συγκροτήσει ομάδα κρούσης, η οποία εμφανίζεται με ασυνήθιστα ενιαίο λόγο στον δημόσιο διάλογο. Η φράση του Φώτη Κουβέλη, «εμείς δεν θα αφήσουμε τη χώρα ακυβέρνητη», αποτελεί σημείο-κλειδί των τοποθετήσεων των στελεχών της ΔΗΜΑΡ, τα οποία μετά και το ταξίδι του προέδρου του κόμματος στις Βρυ-

ξέλλες έχουν αντιληφθεί πλήρως σε πόσο κρίσιμο σταυροδρόμι βρίσκεται η χώρα.

Η ηγεσία της ΔΗΜΑΡ μιλάει πλέον για την ανάγκη να σχηματιστεί κυβέρνηση με προοδευτικό περιεχόμενο, θέτοντας ως βασικά και αυτονόητα προαπαιτούμενα την παραμονή της χώρας στο ευρώ και τη σταδιακή απαγκίστρωση από το Μνημόνιο.

Δηλώνουν, πάντως, κατηγορηματικά ότι δεν υπάρχει περιθώριο συνεργασίας με τον ΣΥΡΙΖΑ σε περίπτωση κατά την οποία επιμείνει στις μονομερείς ενέργειες, δεδομένου ότι η επιλογή αυτή θα οδηγήσει εκτός ευρώ. Επικαλούνται μάλιστα τους συμμάχους στην Ευρώπη όπως ο Φρανσουά Ολάντ και ο Ντανιέλ Κον-Μπεντίτ, οι οποίοι «έχουν ακριβώς την ίδια άποψη». Οι επιτελείς της Αγίου Κωνσταντίνου θεωρούν τεχνητή την πολυγλωσσία του ΣΥΡΙΖΑ προκειμένου να απευθύνεται και να αλγεύει ψήφους από όλες τις ηλικίες.

Νέο Μνημόνιο και νέα υποτίμηση βλέπει η Παπαρήγα

ΝΑ ΠΑΡΕΙ ο λαός στα χέρια του τον πλούτο που παράγει, ζητά το ΚΚΕ, υπογραμμίζοντας πως «αν δεν χαράξεις τον δικό σου δρόμο, θα ζούμε συνέχεια αυτό που ζούμε τώρα». Μάλιστα χθες η γενική γραμματέας του ΚΚΕ προέβλεψε ότι θα υπάρξει και νέα υποτίμηση και νέο Μνημόνιο, αφού σε αυτά οδηγούν τα προγράμματα και της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ και του ΣΥΡΙΖΑ.

Η Αλέκα Παπαρήγα μιλώντας χθες στην κεντρική προεκλογική συγκέντρωση του κόμματος κάλεσε τους ψηφοφόρους να γυρίσουν την πλάτη τόσο στη ΝΔ, όσο και στον ΣΥΡΙΖΑ, οι θέσεις των οποίων υπηρετούν τελικά

το Μνημόνιο, όπως είπε. Μιλώντας όμως χθες το πρωί στη ΝΕΤ, η γενική γραμματέας του ΚΚΕ επισήμανε ότι το ΚΚΕ «δεν προτείνει επιστροφή στη δραχμή όπως υποστηρίζουν ορισμένοι επιχειρηματικοί κύκλοι». «Αυτό που εμείς προτείνουμε είναι ο λαός να πάρει την εξουσία» υπογράμμισε και τόνισε ότι το ΚΚΕ δεν είναι ίδιο ούτε με τη Νέα Δημοκρατία, ούτε με τον ΣΥΡΙΖΑ. «Όταν

είσαι στην ίδια τροχιά ενσωματώνεσαι και οι διαφορές είναι πλέον στα θέματα αντιμετώπισης. Η μεν ΝΔ έχει ενσωματώσει και τον δικό της κόσμο, αλλά και ο κόσμος που θα ψηφίσει αύριο τον ΣΥΡΙΖΑ θα ενσωματωθεί με αυτόν».

Και επανέφερε ξανά το θέμα που οδηγούν οι προτάσεις του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και της ΝΔ, λέγοντας πως «εμείς δεν καταστρεφολογούμε αλλά επισημαίνου-

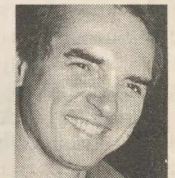
με τις καταστάσεις ώστε ο λαός να είναι προετοιμασμένος για όσα θα έρθουν». Όπως είπε, «το πρόβλημα είναι η καπιταλιστική κρίση και όχι το Μνημόνιο, και αυτό σημαίνει υποτίμηση της αξίας της ανθρώπινης εργατικής δύναμης».

Για το ενδεχόμενο συνεργασιών η ίδια ήταν κατηγορηματικά αρνητική – ακόμα και στην έντονη πίεση που δέχεται από τον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και μερίδα της βάσης του κόμματός της για συνεργασία σε κυβέρνηση της Αριστεράς. «Δεν είναι όλοι αριστεροί κομμουνιστές, υπάρχουν αριστεροί άνθρωποι που δεν θέλουν το ΚΚΕ καθοδηγητή τους».

ΑΙΧΜΕΣ

Η «Κούβα» της Μεσογείου

Ακόμη κι αν θεωρήσουμε ότι όσα λέει ο κ. Τσίπρας περί κατάργησης του Μνημονίου είναι «λόγια του αέρα» και ότι ο ΣΥΡΙΖΑ στην περίπτωση που βγει πρώτος στις κάλπες θα αποδεχθεί την επαναδιαπραγμάτευση μέρους του Μνημονίου αποφεύγοντας να βάλει την Ελλάδα στην περιπέτεια της δραχμής, και πάλι η επιλογή αυτών των εκλογών είναι

ΤΟΥ ΝΟΤΗ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

η κρίσιμη ότερ η τελευταίων δεκαετιών για την Ελλάδα.

Είναι η επιλογή μεταξύ τους μέλλοντος και του παρελθόντος, της προόδου και του τέλματος.

Είναι η επιλογή μεταξύ μιας ευρωπαϊκής προοπτικής της χώρας. Που απαιτεί – εδώ και τώρα – σημαντικές μεταρρυθμίσεις στην οικονομία, στον δημόσιο τομέα αλλά και στο μοντέλο ανάπτυξης ώστε να γίνει η χώρα εξωστρεφής, περισσότερο ανταγωνιστική και να στραφεί με ταχείς ρυθμούς στον ανεπτυγμένο κόσμο.

Και η επιλογή της επιστροφής στο παρελθόν. Μιας Ελλάδας με τεράστιο σπάταλο δημόσιο τομέα, πανίσχυρους κρατικοδίαιτους συνδικαλιστές, σωρεία ρουσφετιών για τους εκάστοτε «ημετέρους» και ένα μοντέλο ανάπτυξης που θα κρατάει τη χώρα καθηλωμένη και θα την κάνει να κλείνεται ολοένα περισσότερο στο καβούκι – μια ιδιότυπη «Κούβα» της Μεσογείου.

Το χειρότερο: όπως είπε χθες ο γνωστός ιστορικός Νίκος Φεργκιουσόν, η κρίση στην Ελλάδα μοιάζει με «οικονομική κρίση των πυρών στην Κούβα».

Σε μια στιγμή που η Ευρώπη φαίνεται να αλλάζει στη γραμμή Ολάντ με στόχο την ανάπτυξη κόντρα στη λιτότητα της κ. Μέρκελ, ένα σοβαρό στραβοπάτημα στην Αθήνα μπορεί να έχει σοβαρές συνέπειες στην ευρωζώνη αλλά και να τινάξει στον αέρα την οικονομική πολιτική του Μπαράκ Ομπάμα.

Η ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΜΕΤΡΗΣΗ

Κουίζ Πόσο μνημονιακός είστε

Βαρβαρότητα. Λαίλαπα. Τέταρτο Ράιχ. Όλα αυτά και άλλα πολλά είναι το Μνημόνιο, που όλοι αναθεματίζουν – ακόμη κι αυτοί που το ψήφισαν. Όλα τα εκλογικά διλήμματα περιστρέφονται γύρω από αυτό. Αγαπάμε να το μισούμε, αλλά δεν το γνωρίζουμε.

Λίγοι από μας μπόκαν στη βάσανο να το διαβάσουν. Λίγες ώρες πριν από τις κάλπες ετοιμάσαμε ένα τεστ πάνω στις βασικές προβλέψεις του. Για να τσεκάρετε ποια πραγματικά είναι η σχέση σας με το διακύβευμα των διακυβευμάτων

Με τι επιτόκιο δανείζεται η Ελλάδα;

1. Κάτω από 3%, όπως συμφωνήθηκε με το PSI και τη νέα δανειακή σύμβαση. Πολύ καλύτερα από τους νότιους δανειστές μας, Ιταλία και Ισπανία, που δανείζονται κοντά στο 7%.
2. Το επιτόκιο είναι τοκογλυφικό. Το χρέος είναι απεχθές και πρέπει να διεκδικήσουμε τη διαγραφή του.
3. Με επιτόκιο σίγουρα ληστροικό και πάντως υψηλότερο από αυτό που θα έδιναν οι Ρώσοι. Ή οι Κινέζοι.
4. Μα δανειζόμαστε ακόμη;

Πώς πρέπει να γίνει η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών;

1. Με προνομιούχες μετοχές και κίνητρα στους ιδιώτες μετόχους να αγοράσουν ύστερα από τρία χρόνια μετοχές από το Ταμείο (δηλαδή από το κράτος, που υπολογίζεται ότι μπορεί να κερδίσει περί τα 16 δισ. από αυτή την ιστορία).
2. Αφού οι τράπεζες μπορούν να επιβιώσουν μόνο με τα λεφτά που δανείζεται για λογαριασμό τους το κράτος, οι μετοχές πρέπει να είναι κοινές, με δικαίωμα ψήφου και ο έλεγχος κοινωνικός – οι διοικήσεις να διορίζονται από τις κυβερνήσεις.
3. Να μείνουν ελληνικές. Να υπάρξει μηχανισμός διασφάλισης που να περιορίζει τη δυνατότητα ξένων εταιρειών (π.χ. μιας γερμανικής επένδυτικής εταιρείας τουρκικών συμφερόντων), να αποκτήσει μέσω του ΧΑ αριθμό μετοχών τέτοιον που να του εξασφαλίζει τον έλεγχο.
4. Δεν με νοιάζει, αρκεί να καταργήσουν τον «Τειρεσία».

Συμφωνείτε με την ίδρυση του Ταμείου Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου;

1. Ναι, θα βοηθήσει στην αποπληρωμή του δημόσιου χρέους. Η αξιοποίηση των ακινήτων του Δημοσίου θα βοηθήσει την ανάπτυξη της οικονομίας.
2. Όχι. Η κρατική περιουσία είναι τώρα υποτιμημένη. Δεν πουλάμε όταν βρισκόμαστε σε ανάγκη.
3. Όχι, η Ελλάδα ανήκει στους Έλληνες. Εξω οι Γερμανοί από τον ΟΤΕ. Εξω οι Γερμανοί από το αεροδρόμιο. Μέσα οι Κινέζοι στο λιμάνι.
4. Δεν ξέρω.

Το Μνημόνιο προβλέπει την αύξηση της χρήσης των γενόσημων φαρμάκων ώστε να αντιπροσωπεύουν το 30% των φαρμάκων που συνταγογραφούνται,

όταν σήμερα αποτελούν το 18%. Συμφωνείτε;

1. Ναι, σε ολόκληρη την ΕΕ πάνω από το 50% των φαρμάκων που χρησιμοποιούνται είναι γενόσημα.
2. Όχι, παίζουν με την υγεία του λαού και μετατρέπουν το φάρμακο σε εμπορεύμα.
3. Όχι, τα φέρνουν από το Πακιστάν και το Μπανγκλαντές. Δεν ξέρουμε τι χημικά έχουν μέσα. Μας ψεκάζουν.
4. Γενόσημα; Τι είναι γενόσημα;

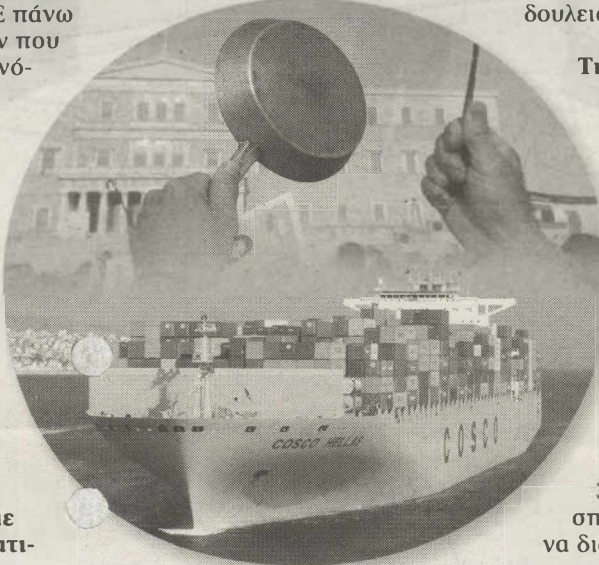
Το Μνημόνιο προβλέπει αναθεώρηση των διάφορων κοινωνικών επιδομάτων και σύνδεσή τους με περιουσιακά και εισοδηματικά κριτήρια. Συμφωνείτε;

1. Ναι. Αν κάποιος μπορεί να ζει καλά με το εισόδημά του, γιατί να χρειάζεται και τη συνδρομή του κράτους;
2. Όχι. Διαλύουν το κοινωνικό κράτος. Δεν θα πληρώσουμε εμείς την κρίση τους.
3. Όχι. Όλοι δικαιούνται μέρος στον εθνικό πλούτο, υπέργαιο και υπόγειο. Και στα αποθέματα χρυσού.
4. Πάντως εμείς εδώ στη Ζάκυνθο μια χαρά τα βλέπουμε τα επιδόματα – «βλέπουμε» τρόπος του λέγειν.

Το Μνημόνιο προβλέπει μια πρόσληψη ανά 5 αποχωρήσεις στο Δημόσιο, 150.000 λιγότερες θέσεις εργασίας ως το 2015, 15.000 άτομα πλεονάζοντος εργαζομένου σε εργασιακή εφεδρεία, μείωση των εισακτέων σε σχετικές επαγγελματικές σχολές. Συμφωνείτε;

1. Ναι, ο δημόσιος τομέας πρέπει να μειωθεί. Το κόστος το έχει επωμιστεί ο ιδιωτικός, όπου η ανεργία καλπάζει.
2. Όχι. Δεν αντέχουμε άλλους ανέργους. Οι εργαζόμενοι στο Δημόσιο έχουν ήδη καταβάλει τεράστιο κόστος.
3. Νέες προσλήψεις και αποκατάσταση των ειδικών μισθολογίων στους τομείς δημόσιας τάξης και άμυνας. Λεφτά

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΑΡΟΛΙΝΑ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ

υπάρχουν από τα πετρέλαια.

4. Μα γιατί να χάνει ο κόσμος τη δουλειά του;

Τι πρέπει να γίνει με το Ελληνικό;

1. Ανάπλαση που προβλέπει μεικτές χρήσεις. Και πάρκο, και ψηλά κτίρια, και κατοικίες, και εμπορικά καταστήματα ώστε να προκύψουν έσοδα για το Δημόσιο.
2. Να γίνουν και τα 6.200 στρέμματα του Ελληνικού πάρκο. Να απελευθερώσουμε έναν πνεύμονα πρασίνου διπλάσιο από το Σύντροφο Πάρκο.
3. Να μην πουληθεί ούτε σπιθαμή σε πρώτη φάση να διασφαλιστεί ότι δεν θα χρησιμοποιηθεί το παλιό αεροδρόμιο για να αποδράσουν στο εξωτερικό οι προδότες του ελληνικού λαού.
4. Να γίνει και κανένα πάρκινγκ να μην μας τα τρώνε τζάμπα οι παρκαδόροι.

Πώς μπορούν να σωθούν τα ασφαλιστικά ταμεία;

1. Με μείωση των επικουρικών συντάξεων, τις οποίες δεν πρέπει να πληρώνει το κράτος, και με μείωση 12% στις κύριες συντάξεις άνω των 1.300 ευρώ.
2. Με θεσμοθέτηση νέων πόρων – συμπληρωματικών στην τριμερή χρηματοδότηση.
3. Θα ανακινώσουμε την ΑΟΖ, θα βρούμε πετρέλαιο και θα χρηματοδοτούμε τα Ταμεία. Θα γίνουμε Νορβηγία του Νότου.
4. Δ.Ε./Δ.Α.

Τελικά τι πρέπει να γίνει με το Μνημόνιο;

1. Να επαναδιαπραγματευτούμε ζητώντας παράταση της δημοσιονομικής προσαρμογής για τρία χρόνια. Εστω, βρε παιδί μου, να απαγκιστρωθούμε σταδιακά.
2. Να το καταγγείλουμε, να το σκίσουμε και να δείξουμε τον δρόμο της δημοκρατίας σε όλη την Ευρώπη.
3. Κάτω τα Μνημόνια της υποτέλειας και η Νέα Τάξη Πραγμάτων.
4. Τι είπαμε ότι είναι το Μνημόνιο;

Αν απαντήσατε σε όλα 1

Είστε ο Έλληνας - φαντασίωση του Τόμσεν. Είστε ακραιφνής μνημονιακός. Μην ανησυχείτε, θα μείνει μεταξύ μας...

Στα περισσότερα 1

Ο Πάνος Καρμένος δεν θα σας έκοβε εισιτήριο στην αναβίωση των Ολυμπιακών Αγώνων. Η Χρυσή Αυγή θα σας πλάκωνε στο ξύλο κι ο ΣΥΡΙΖΑ θα προχωρούσε χωρίς εσάς. Ο Στέφανος Μάνος από την άλλη θα απορούσε που δεν τον ψηφίζετε κι ο Γιώργος Παπακωνσταντίνου θα σας ευχαριστούσε που τον καταλαβαίνετε.

Ολα 2

Η περσινή σας θητεία στην πλατεία σας έδωσε ότι ο τρίτος δρόμος προς σοσιαλισμό περνάει μέσα από τα τρία «δεν»: Δεν χρωστάμε, δεν πουλάμε, δεν πληρώνουμε. Καταργούμε εδώ και τώρα το Μνημόνιο.

Στα περισσότερα 2

Εντάξει, είπαμε να μείνουμε στο ευρώ, αλλά όχι με κάθε κόστος. Φοβάστε λιγάκι τη ρήξη με τους δανειστές, αλλά θέλετε επιτέλους να τους βάλετε «κόκκινες γραμμές». Είστε υπέρ της ριζικής – έως ξεδοντιάσματος – αναθεώρησης του Μνημονίου.

Ολα 3

Μπράβο, Πάνο. Τα βρήκες όλα σωστά...

Στα περισσότερα 3

Σκέφτεστε ότι δεν μπορεί να είναι όπως τα λένε. Έχετε πιστέψει ότι κάτι μας κρύβουν. Κάπου υπάρχουν τα λεφτά. Όχι στα Μνημόνια της υποτέλειας.

Ολα ή τα περισσότερα 4

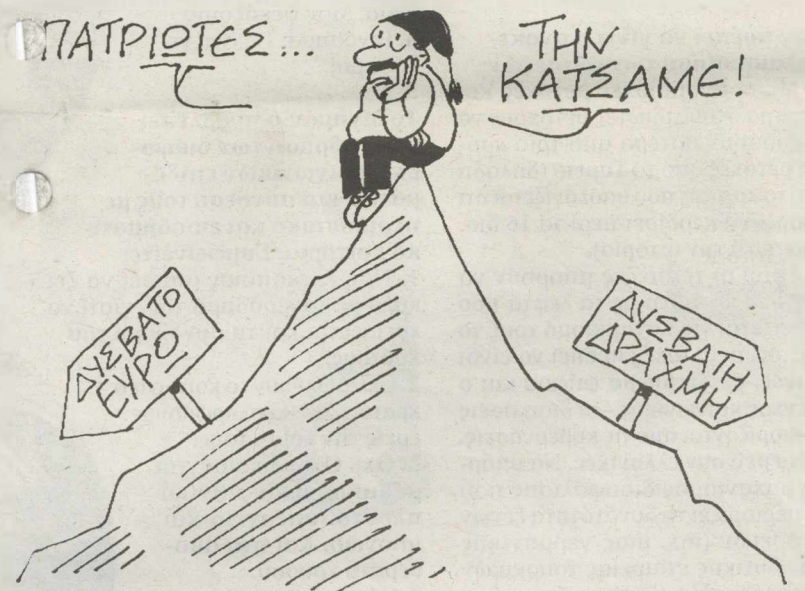
Πάσχετε από το σύνδρομο Χρυσοχοϊδη. Δεν διάβασα, δεν άκουσα, δεν ήξερα.

Η ΑΛΛΗ ΟΨΗ

“Αν δεν μπορείς να δεις την αστεία πλευρά των γεγονότων τότε δεν έχεις καταλάβει τίποτα

ΤΟΥ ΚΩΣΤΑ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ Η ΕΥΡΩΠΗ

Με κομμένη την ανάσα περιμένει η Ευρώπη, μαζί με την Ελλάδα, το αποτέλεσμα των εκλογών. Τα σενάρια είναι τέζι των ηγετών κρά-
τες,

εξόδου από το ευρώ, που περιγράφει σε χθεσινό δημοσίευμά της η εφημερίδα «Νιου Γιρκ Τάιμς», προκαλούν ανατριχίλα. Πληροφορίες από Αθήνα, Βερολίνο, Βρυξέλλες και Ουάσιγκτον συγκλίνουν, πάντως, στο συμπέρασμα ότι στην τρόικα έχει ανοίξει ένα παράθυρο και υπάρχει «εποικοδομητική διάθεση» για βελτιώσεις στο πλαίσιο του Μνημονίου. Αρκεί, βεβαίως, να δώσει και η Ελλάδα από την πλευρά της θετικά «δείγματα γραφής», προωθώντας γρήγορα τις διαρθρωτικές αλλαγές και τις ιδιωτικοποιήσεις. Το σίγουρο είναι ότι την επομένη των εκλογών, ανεξαρτήτως αποτελέσματος, οι Βρυξέλλες θα ανακοινώσουν ότι περιμένουν από την Ελλάδα να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις της. Μετά θα περιμένουν τον νέο υπουργό Οικονομικών στο Eurogroup της ερχόμενης Πέμπτης.

Με αγωνία περιμένουν το αποτέλεσμα οι Βρυξέλλες

Εαν ζητηθεί αναθεώρηση των συμφωνηθέντων οι Ευρωπαίοι θα το συζητήσουν

ΤΟΥ ΜΑΝΩΛΗ ΣΠΙΝΘΟΥΡΑΚΗ

Με αισθήματα που κυμαίνονται ανάμεσα στην απόγνωση και την απελπισία αναμένουν οι ιθύνοντες της ΕΕ τα αποτελέσματα των αυριανών εκλογών στην Ελλάδα. Απόγνωση διότι έχουν πλέον διαπιστώσει ότι η ελληνική Δημόσια Διοίκηση επί της ουσίας δεν υφίσταται και ότι εν πάση περιπτώσει αδυνατεί να ανταποκριθεί ακόμη και στις στοιχειώδεις

Απόγνωση και απελπισία για την κακή κατάσταση στην οποία βρίσκεται η ελληνική Δημόσια Διοίκηση

υποχρεώσεις της. Απελπισία διότι στο έμφυχο πολιτικό δυναμικό της Ελλάδας δεν διακρίνουν κάποια πολιτική προσωπικότητα ικανή να χειριστεί την κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει η χώρα.

Το αποτέλεσμα αυτής της ζοφερής για την Ελλάδα πραγματικότητας είναι ότι ουδείς είναι πλέον σε θέση να βεβαιώσει ποια θα είναι εφεξής η στάση της Ευρώπης ανεξαρτήτως του αυριανού εκλογικού αποτελέσματος. Απολύτως ερμαφρόδιτη είναι η

κατάσταση στη Γερμανία όπου είναι πλέον σαφές ότι μια σημαντική ομάδα Χριστιανοδημοκρατών, στους οποίους μάλλον συγκαταλέγεται ο Βόλφγκανγκ Σόιμπλε, τάσσεται υπέρ της έξωσης της Ελλάδας από το ευρώ, ενώ μια άλλη ομάδα τάσσεται κατά. Η εν λόγω εσωτερική διαμάχη στους κόλπους της γερμανικής Δεξιάς είναι παλαιάς κοπής, αφού προ δεκαετίας, δηλαδή όταν εισήλθε η Ελλάδα στο ευρώ, οι μεν Χριστιανοδημοκράτες ψήφισαν ως επί το πλείστον υπέρ, οι δε βαυαροί Χριστιανοκοινωνιστές ως επί το πλείστον κατά. Οι τελευταίοι δηλώνουν πλέον δικαιωμένοι και έτοιμοι να διορθώσουν το «λάθος».

Η ΔΑΝΕΙΟΔΟΤΗΣΗ. Κατόπιν τούτων, το μόνο βέβαιο είναι ότι μετά το κλείσιμο της αυριανής κάλπης και αφού έχει αρχίσει να σκιαγραφείται η εικόνα της νέας κυβέρνησης, οι Βρυξέλλες θα ανακοινώσουν ότι περιμένουν από την Ελλάδα να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις που έχει αναλάβει δηλαδή να τηρήσει το Μνημόνιο. Στην περίπτωση που διαπιστώσουν ότι οι λεγόμενες αντιμνημονιακές δυνάμεις έχουν το πάνω χέρι στο μετεκλογικό πολιτικό σκηνικό της χώρας, η ανακοίνωση των Βρυξελλών θα είναι έντονη και μάλλον

τελεσιγραφικού χαρακτήρα. Θα καταστήσουν σαφές ότι η δανειοδότηση της Ελλάδας θα συνεχισθεί μόνο εφόσον υπάρξει σχετική έγκριση της τρόικας η οποία δεν θα επιστρέψει στην Αθήνα αν δεν είναι απολύτως σαφές ότι η νέα κυβέρνηση της Ελλάδας θα τιμήσει τις υπογραφές των παλαιότερων. Στη συνέχεια θα αναμείνουν ως την ερχόμενη Πέμπτη το βράδυ, οπότε συνέρχεται το Eurogroup, ευελπιστώντας ότι εκεί θα έχουν τα πρώτα δείγματα γραφής του νέου υπουργού Οικονομίας και της νέας κυβέρνησης της Ελλάδας. Αν δεν είναι ικανοποιητικά, τότε το ζήτημα θα παραπεμφθεί στη Σύνοδο Κορυφής της μεθεπόμενης εβδομάδας, η οποία ενδέχεται να είναι μια από τις σημαντικότερες διεθνείς διασκέψεις για την Ελλάδα από καταβολής νεοελληνικού κράτους. Επί της ουσίας θα είναι η τελευταία ευκαιρία της Ελλάδας για την έστω και μερική αποκατάσταση της διαλυμένης σήμερα αξιοπιστίας τόσο του κράτους όσο και της πολιτικής ηγεσίας.

Επί του πρακτέου, διπλωματικές πηγές βεβαίωναν ότι στην περίπτωση που οι (όποιες) ελληνικές Αρχές θέσουν ζήτημα αναθεώρησης των ήδη συμφωνηθέντων, οι Ευρωπαίοι ναι μεν θα εισέλθουν σε συζήτηση, πλην

όμως θα εξακολουθήσουν να έχουν σε αναστολή την εκταμίευση των δανείων προς την Ελλάδα. Γνωρίζουν, φυσικά, ότι περί το τέλος του καλοκαιριού το ελληνικό κράτος, πέραν των ελλείψεων στα φάρμακα, δεν θα είναι πλέον σε θέση να πληρώσει στο σύνολό τους τις συντάξεις και τους μισθούς των δημοσίων υπαλλήλων.

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΗΨΗΣ. Ωστόσο, αυτό που κυριολεκτικώς τρομάζει τους Ευρωπαίους είναι η ποιότητα της ελληνικής Δημόσιας Διοίκησης. Κύκλοι προσκείμενοι στην ομάδα Ράιχενμπαχ, δηλαδή στην ομάδα των τεχνοκρατών που προσφέρουν τεχνική βοήθεια για την αναβάθμιση της ελληνικής κρατικής μηχανής, στις κατ' ιδίαν συνομιλίες τους βεβαιώνουν πως οι περισσότεροι εξ αυτών έχουν σπκώσει τα χέρια ψηλά. Και αυτό διότι καθημερινώς διαπιστώνουν πως νόμοι που έχουν ψηφιστεί συχνά δεν εφαρμόζονται, υπουργικές αποφάσεις δεν υλοποιούνται και πολλές υπηρεσίες του Δημοσίου βρίσκονται σε κατάσταση σήψης.

Με βάση όλα αυτά, οι ευρωπαίοι ιθύνοντες αναρωτιούνται αν όντως έχει νόημα η συνέχιση της χρηματοδότησης της Ελλάδας, που στα μάτια τους μάλλον είναι «ένα βαρέλι δίχως πάτο».

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΡΙΣΗ

Η νέα κυβέρνηση θα έχει στα χέρια της το επιχείρημα της ύφεσης που μειώθηκε σε διπλάσιο ποσοστό από ό,τι προβλεπόταν

Η τρόικα είναι διατεθειμένη να «ακούσει» την Ελλάδα

ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΕΙΡΗΝΗ ΧΡΥΣΟΛΩΡΑ

Ενα μέτρο του Μνημονίου μπορεί να αντικατασταθεί με ένα άλλο, αρκεί να αποδίδει το ίδιο οικονομικό αποτέλεσμα. Συνολικά, η διάρκεια προσαρμογής μπορεί να επιμηκυνθεί, αν υιοθετήσουμε την κατάλληλη διαπραγματευτική τακτική και εφαρμόσουμε αποφασιστικά τις απαιτούμενες διαρθρωτικές αλλαγές.

Σύμφωνα με όσα διαμνύουν πηγές της κυβέρνησης αλλά και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, περίπου σε αυτό το πλαίσιο βρίσκονται τα ρεαλιστικά περιθώρια επαναδιαπραγμάτευσης του Μνημονίου. Όλα δείχνουν, με άλλα λόγια, ότι η τρόικα είναι μεν διατε-

Μπορεί να εξασφαλιστεί η επιμήκυνση και να αποφευχθούν τα οριζόντια μέτρα, υποστηρίζει ο Γιάννης Στουρνάρας

θιμένη να «ακούσει» την Ελλάδα, η οποία πιέζεται από απροσδόκητα υψηλή ύφεση, αλλά όχι - βεβαίως - να τινάξει στον αέρα το Μνημόνιο.

Επιπλέον, αυτό στο οποίο μπορεί να προσβλέπει η Ελλάδα είναι η ενίσχυση του Μνημονίου με μια αναπτυξιακή διάσταση, έτσι ώστε οι πόροι του ΕΣΠΑ να απορροφηθούν ευκολότερα και να ενεργοποιηθούν τα νέα εργαλεία της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και τους μεγάλους οδικούς άξονες.

«Το ελατήριο στο σενάριο του ευρώ έχει πατηθεί μέχρι το τέρμα», σχολιάζει υπουργός της κυβέρνησης. «Αν βγει μια κυβέρνηση προσπλωμένη στο ευρώ θα μπορούσε να αρχίσει η αντίστροφη μέτρηση για την ανάπτυξη», προσθέτει.

«Εφόσον λάβουμε ένα αίτημα

επαναδιαπραγμάτευσης, θα το εξετάσουμε φυσικά και θα δούμε κατά πόσον τα νούμερα είναι εφαρμόσιμα. Γιατί μόνο αν «βγαίνουν» τα νούμερα θα είναι ασφαλής η ελληνική οικονομία από τον κίνδυνο κατάρρευσης», λέει ηγή του ΔΝΤ σχετικά με το θέμα της επόμενης ημέρας των εκλογών: την επαναδιαπραγμάτευση.

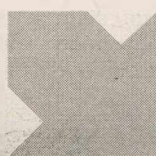
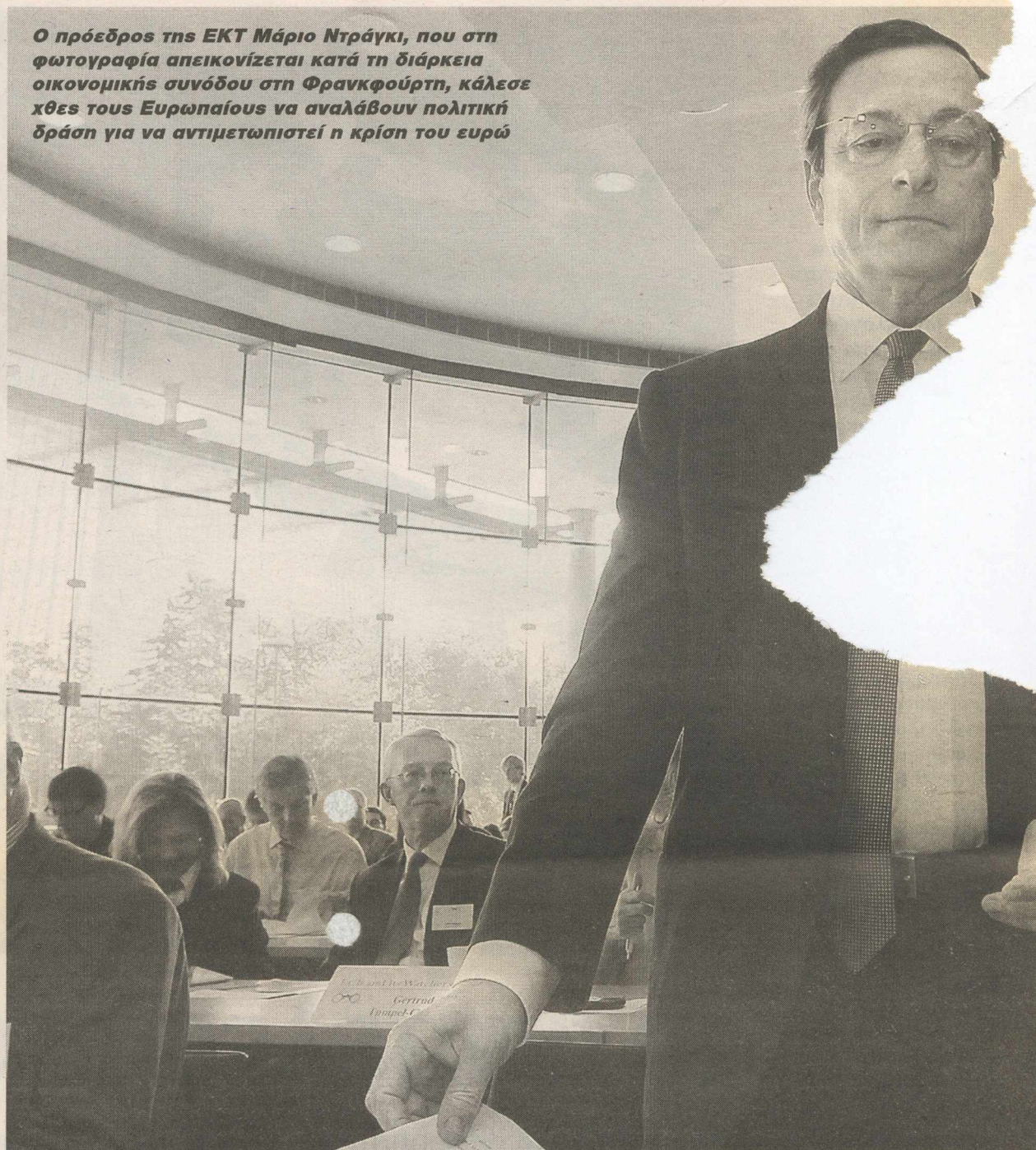
Η επιμήκυνση του χρόνου προσαρμογής, για την οποία συμφωνούν ΝΔ και ΠΑΣΟΚ στα προγράμματά τους, υπολογίζεται ότι θα απαιτήσει επιπλέον χρηματοδότηση 10 δισ. ευρώ για κάθε χρόνο παράτασης. Αυτή είναι και η δυσκολία της, παρότι το ΔΝΤ έχει προβλέψει ήδη πρόσθετη χρηματοδότηση για το 2015.

Ωστόσο, η νέα κυβέρνηση που θα προκύψει από τις εκλογές θα έχει στα χέρια της το επιχείρημα της ύφεσης 20%, η οποία ήταν διπλάσια από τις προβλέψεις. Σύμφωνα με τον υπουργό Ανάπτυξης Γιάννη Στουρνάρα, αν συνυπολογίσουμε την ύφεση το έλλειμμα

του προϋπολογισμού (το λεγόμενο κυκλικό προσαρμοσμένο) μειώθηκε τα τελευταία δύο χρόνια όχι κατά 8 αλλά κατά 20 μονάδες! Η προσπάθεια επομένως ήταν μεγάλη.

ΕΛΛΕΙΜΜΑ. Το κυκλικό προσαρμοσμένο έλλειμμα μπορεί να αποτελέσει στο εξής το μέτρο προσαρμογής της Ελλάδας, σύμφωνα με τον κ. Στουρνάρα. Ετσι, εκτιμά ότι μπορεί εξασφαλιστεί η επιμήκυνση και να αποφευχθούν τα οριζόντια μέτρα. Δεν θα κόβονται π.χ. όλες οι συντάξεις, αλλά μόνο αυτές που δίνονται άδικα, δεν θα οδηγούνται όλοι οι υπάλληλοι πάνω από μια ηλικία στην εφεδρεία, αλλά μόνο όσοι δεν χρειάζονται κ.ο.κ. Σε αντάλλαγμα όμως, λέει, πρέπει να επιταχυνθούν οι διαρθρωτικές αλλαγές και οι αποκρατικοποιήσεις.

Ο πρόεδρος της ΕΚΤ Μάριο Ντράγκι, που στη φωτογραφία απεικονίζεται κατά τη διάρκεια οικονομικής συνόδου στη Φρανκφούρτη, κάλεσε τους Ευρωπαίους να αναλάβουν πολιτική δράση για να αντιμετωπιστεί η κρίση του ευρώ

Mas περιμένουν 30 δισ. ευρώ

Κυβέρνηση και τρόικα συμφωνούν ότι ο χρόνος θα είναι πιεστικός για την επόμενη κυβέρνηση, προκειμένου να εξασφαλιστεί περίπου 30 δισ. ευρώ. Τα 25 αφορούν τη δεύτερη δόση της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών και τα υπόλοιπα την πληρωμή μισθών και συντάξεων Αυγούστου και ένα ομόλογο που λήγει τον Αύγουστο. Αν σχηματιστεί κυβέρνηση, πηγή της τρόικας εκτιμά ότι η αποστολή της θα μπορούσε να έρθει αρχές Ιουλίου. Εφόσον, βεβαίως, η νέα κυβέρνηση το ζητήσει...

ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΝΤΡΑΓΚΙ

Η ΕΚΤ θα παράσχει ρευστό αν δημιουργηθεί αναταραχή

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ Κεντρική Τράπεζα βρίσκεται σε ετοιμότητα για να παράσχει ρευστό στα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα στην περίπτωση που δημιουργηθεί αναταραχή μετά τις εκλογές στην Ελλάδα, σύμφωνα με τον πρόεδρο της ΕΚΤ Μάριο Ντράγκι. Ο Μ. Ντράγκι προειδοποίησε ακόμη ότι η οικονομία στην ευρωζώνη αντιμετωπίζει μεγάλους κινδύνους και κάλεσε τους ευρωπαίους πολιτικούς να δράσουν αμέσως. Σε ετοιμότητα βρίσκονται εξάλλου και οι υπόλοιπες μεγάλες κεντρικές τράπεζες, ενώ η Βρετανία ανακοίνωσε ένεση ρευστότητας 140 δισ. στερλινών για τη χώρα. Το ΔΝΤ παράλληλα προειδοποίησε ότι η Ιρλανδία ίσως να μην μπορέσει να επιστρέψει φέτος στις αγορές λόγω της κρίσης και κάλεσε την ΕΕ να βοηθήσει τις τράπεζες της χώρας ώστε

να μη χρειαστεί και δεύτερο πακέτο στήριξης. Οι διεθνείς αγορές έκλεισαν με κέρδη από την προσδοκία παρέμβασης των κεντρικών τραπεζών.

ΙΤΑΛΙΑ. Σε ιδιωτικοποιήσεις και πωλήσεις κρατικής περιουσίας αξίας έως 10 δισ. ευρώ θα προχωρήσει η Ιταλία, στο πλαίσιο των προσπαθειών να μειώσει το μεγάλο χρέος της, σύμφωνα με όσα δήλωσε ο Πρωθυπουργός της χώρας Μάριο Μόντι. Η προσπάθεια αυτή γίνεται στο πλαίσιο ενός «αναπτυξιακού» προγράμματος όπως το έχει ονομάσει η ιταλική κυβέρνηση και περιλαμβάνεται στο σχέδιο που έχει εκπονήσει η Ρώμη για να καθησυχάσει τις αγορές. Η Ιταλία φοβάται ότι θα είναι η επόμενη χώρα μετά την Ισπανία που θα βρεθεί στο στόχαστρο των αγορών.

ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ Η ΕΥΡΩΠΗ

Σενάρια για τον «Τυφώνα Ελλάδα»

Τραπεζίτες, οικονομολόγοι, πολιτικοί και επενδυτές σε όλο τον κόσμο κάνουν ασκήσεις επί χάρτου

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΝΑΤΑΣΑ ΜΠΑΣΤΕΑ

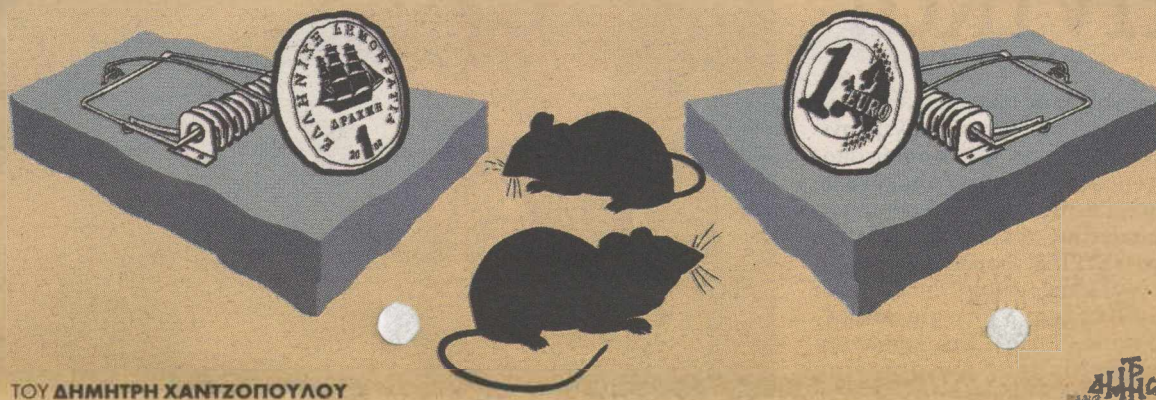
Το αδιανόητο ξαφνικά μοιάζει πιθανό. Ασκήσεις επί χάρτου κάνουν τραπεζίτες, οικονομολόγοι, πολιτικοί και επενδυτές σε όλο τον κόσμο για την «αντιμετώπιση του τυφώνα Ελλάδα», δηλαδή την πιθανότητα εξόδου της χώρας μας από την ευρωζώνη και τις επιπτώσεις που θα έχει στη διεθνή οικονομία. Κάποιοι θεωρούν ότι επειδή υπήρχε αρκετός χρόνος για την προετοιμασία, μια ελληνική έξοδος από το ευρώ δεν θα προκαλούσε αναταραχή ανάλογη με εκείνη που δημιούργησε η κατάρρευση της Lehman Brothers το 2008, η οποία αποτέλεσε το έναυσμα για παγκόσμια οικονομική κρίση. «Πιστεύω ότι μια έξοδος θα μπορούσαν να την αντέξουν τα εναπομείναντα κράτη-μέλη», υποστηρίζει απευθυνόμενος στους δημοσιογράφους Τζακ Γιούνγκ και Πολ Γκάιτνερ της εφημερίδας «Νιου Γιορκ Τάιμς» ο Φέρντιναντ Φίχτνερ, επικεφαλής προβλέψεων του Γερμανικού Ινστιτούτου Οικονομικών

— ΚΑΙ ΤΩΡΑ... ΠΟΙΑ ΠΑΓΙΔΑ ΔΙΑΛΕΓΟΥΜΕ;...
ΤΟ ΕΥΡΩ Ή ΤΗ ΔΡΑΧΜΗ;...

— ΤΟ ΕΥΡΩ!..

— Ο ΛΟΓΟΣ;...

— ΔΕΝ ΔΟΥΛΕΥΕΙ!..

ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΧΑΝΤΖΟΠΟΥΛΟΥ

Ερευνών στο Βερολίνο, που συμβουλεύει τη γερμανική κυβέρνηση. «Θα πρέπει όμως να αποτελεί την τελευταία επιλογή».

Υπάρχουν όμως και εκείνοι που διαφωνούν με αυτή την προσέγγιση. «Οι επιπτώσεις θα είναι ανυπολόγιστες, κανείς δεν μπορεί να υποδυθεί ότι γνωρίζει τι ακριβώς θα συμβεί», λέει ο Χόλγκερ Σμίντινγκ, επικεφαλής οικονομολόγος της τράπεζας Μπέρνμπεργκ στο Λονδίνο. «Υπάρχουν πάρα πολλές άγνωστες παράμετροι σε αυτή την εξίσωση», τονίζει ο Βίτορ Κονσταντίνο, αντιπρόεδρος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. «Είναι αδύνατον να κάνουμε οποιονδήποτε σοβαρό υπολογισμό».

Μέσα σε αυτή την αβεβαιότητα σχετικά με τις επιπτώσεις από τα αποτελέσματα των αυριανών εκλογών στην Ελλάδα, ο **Μάθιου Κραφτ** του πρακτορείου Ασοσιέιτεντ Πρες εξετάζει όλα τα πιθανά σενάρια για την έξοδο της χώρας μας από την ευρωζώνη, έτσι όπως τα έχουν διαμορφώσει τραπεζίτες και επενδυτές.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΗΜΕΡΑ

Η «ανάσταση» της δραχμής προκαλεί πανικό

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ «ανασταίνει» τη δραχμή και τη θεωρεί ίση με ένα ευρώ. Ωστόσο οι αγορές αντιδρούν. Οι ειδικοί των τραπεζών στις συναλλαγματικές ισοτιμίες αναμένουν να πέσει η δραχμή στο μισό της αξίας του ευρώ, λίγες ημέρες μετά. Για τους Έλληνες αυτό θα σημαίνει άνοδο του πληθωρισμού – περίπου 35% τον πρώτο χρόνο, σύμφωνα με τους υπολογισμούς. Η χώρα εισάγει πολλά προϊόντα και έτσι θα πρέπει να πληρώνει πολύ περισσότερα για πετρέλαιο, ιατρικά υλικά και οτιδήποτε έρχεται από το εξωτερικό. Η ελληνική κεντρική τράπεζα θα πρέπει να τυπώσει περισσότερες δραχμές από τη στιγμή που η χώρα δεν θα μπορεί να δανειζεται απ' έξω, υποστηρίζει ο Αθανάσιος Βαμβακίδης, ειδικός στις νομισματικές συναλλαγές της Merrill Lynch στο Λονδίνο. Αυτός είναι άλλος ένας λόγος που ωθεί τους αναλυτές να προβλέπουν την πτώχευση της χώρας λόγω χρέους, κάτι που θα προκαλέσει μεγάλες απώλειες στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και άλλους διεθνείς δανειστές.

Πολλοί θεωρούν πως οι ξένες τράπεζες θα πρέπει να διαγράψουν τα δάνεια προς ελληνικές επιχειρήσεις. Γιατί οι Έλληνες να πληρώσουν χρέη προς το εξωτερικό που ουσιαστικά θα διπλασιαστούν όταν υποτιμηθεί στο μισό η δραχμή; Και οι ευρωπαϊκές τράπεζες θα υποστούν μεγάλο πλήγμα. Έχουν δώσει δάνεια 65 δισ. δολαρίων σε ελληνικές επιχειρήσεις, σύμφωνα με τις αναλύσεις της εταιρείας Nomura. Εκείνες που θα χάσουν περισσότερα είναι οι γαλλικές τράπεζες.

Χιονοστιβάδα χτυπάει τις ευρωπαϊκές τράπεζες

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ Κεντρική Τράπεζα και η ΕΕ θα πρέπει να πείσουν τους ομολογιούχους ότι θα μπορούν να εμποδίσουν την Πορτογαλία, την Ισπανία και την Ιταλία να βγουν και αυτές από την ευρωζώνη, αλλιώς το κόστος δανεισμού γι' αυτές τις χώρες θα ανέβει στα ύψη. «Εάν αποτύχουν να καθησυχάσουν τους επενδυτές ομολόγων, όλα τα εφιαλτικά σενάρια μπορεί να γίνουν πραγματικότητα», παρατηρεί ο Ρόμπερτ Σαπίρο, πρώην υφυπουργός Εμπορίου στην κυβέρνηση Κλίντον. Εάν η Ελλάδα βγει από το ευρώ, τα κρατικά ομόλογα Ισπανίας, Πορτογαλίας και Ιταλίας θα χάσουν την αξία τους και θα αρχίσουν να πωλούνται μαζικά, με αποτέλεσμα να πέσει η τιμή τους και να ανέβουν τα επιτόκια. Το αυξημένο κόστος δανεισμού θα συμπίεσει υπερβολικά τους προϋπολογισμούς των χωρών και θα τις βυθίσει πιο βαθιά στην ύφεση. Οι χαμηλές τιμές των ομολόγων θα βάλουν σε κίνδυνο τις ήδη προβληματικές ευρωπαϊκές τράπεζες. Όλα αυτά θα προκαλούσαν πανικό στους καταθέτες, οι οποίοι θα έσπευδαν στις τράπεζες να σηκώσουν τα λεφτά τους σε όλη την Ευρώπη. Αναλυτές και επενδυτές τονίζουν πως αυτός είναι ο μεγαλύτερος κίνδυνος. Σε πιο ήπιους καιρούς, οι κυβερνήσεις θα παρενέβαιναν με μετρητά ή αναλαμβάνοντας τις τράπεζες. Ωστόσο, βάσει αυτού του σεναρίου, η ισπανική ή η ιταλική κυβέρνηση δεν θα μπορούν πλέον να δανειστούν αρκετά από επενδυτές ώστε να αντιδράσουν. «Δεν θα αντέξουν να εγγυηθούν καταθέσεις», λέει ο Σαπίρο. Κάπου εδώ θα ξεκινήσει η χιονοστιβάδα. Οι περισσότερες τράπεζες θα καταρρεύσουν και όσες επιβιώσουν θα σταματήσουν να δανείζουν ή μία στην άλλη. Ένας τρόπος να εμποδιστεί η εξάπλωση της μόλυνσης θα ήταν τα ευρωομόλογα, από τα οποία θα μπορούσαν να εξασφαλίσουν χρήματα οι χώρες που αντιμετωπίζουν πρόβλημα.

Αν η κρίση περάσει και τον Ατλαντικό

ΜΙΑ ΓΕΝΙΚΕΥΜΕΝΗ ΚΡΙΣΗ θα περάσει τον Ατλαντικό. Ο καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Μπράουν Π. Μπλάιθ θεωρεί ότι πρέπει να κοιτάξουμε τις συμφωνίες ανταλλαγής χρέους, δηλαδή τα γνωστά swaps, που δημιουργήθηκαν σαν ένα είδος εγγύησης για δάνεια. Εάν κάποιοι θεωρήσουν πως και άλλες χώρες μπορεί να ακολουθήσουν την Ελλάδα στην έξοδο από την ευρωζώνη, θα ανεβάσουν τα επιτόκια δανεισμού πουλώντας κρατικά ομόλογα, κάτι το οποίο θα οδηγήσει σε άνοδο το κόστος εγγυήσεων του χρέους τους. Όταν οι αγορές αρχίσουν να αντιμετωπίζουν την Ισπανία ως μεγάλο κίνδυνο λόγω του χρέους της, όσοι πήραν εγγυήσεις προκειμένου να προστατευτούν από την πτώχευσή της μπορούν να αναγκάσουν τις τράπεζες που πούλησαν τις εγγυήσεις να αποδείξουν ότι μπορούν να ανταποκριθούν. Για να γίνει αυτό, οι τράπεζες ρευστοποιούν κάτι άλλο – αμερικανικά ομόλογα, χρυσό ή ό,τι έχουν να πουλήσουν. Η κρίση μπορεί να εξαπλωθεί ως ντόμινο στις αγορές.

Υπάρχουν άραγε πολλοί που πιστεύουν πως η κρίση θα πάει τόσο μακριά; Αυτή τη στιγμή, μάλλον όχι. Για παν ενδεχόμενο, πάντως, οι αναλυτές της Barclay's αποπειράθηκαν να κάνουν εκτιμήσεις. Προβλέπουν ότι η τιμή του πετρελαίου θα πέσει στα 50 δολάρια το βαρέλι, τα χρηματιστήρια εκτός Ευρώπης θα πέσουν περίπου 30% και το δολάριο θα φθάσει να ανταλλάσσεται με το ευρώ 1 προς 1.

Παρέμβαση στις ελληνικές εκλογές σε άρθρο των χθεσινών «Φαϊνάνσιαλ Τάιμς Ντόιτσαντ» με τίτλο «Αντισταθείτε στον δημαγωγό»

Γερμανική «προβοκάτσια» στα ελληνικά!

Θύελλα προκάλεσε στην Αθήνα άρθρο των χθεσινών «Φαϊνάνσιαλ Τάιμς Ντόιτσαντ» το οποίο γραμμένο (και) στα ελληνικά (!) με τίτλο «Αντισταθείτε στον δημαγωγό» τάσσεται κατά μιας κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ και υπέρ μιας κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας.

Η Κουμουνδούρου συνέδεσε άμεσα το δημοσίευμα τόσο με τη ΝΔ όσο και το με ΠΑΣΟΚ και αποκάλυψε «προστάτες» των κ.κ. Σαμαρά και Βενιζέλου το «γερμανικό κατεστημένο» και τους «εγχώριους

που είναι εκτός πραγματικότητας».

Για «ωμή παρέμβαση της γερμανικής έκδοσης των «ΦΤ» η οποία αποτελεί πράξη προσβολής της εθνικής αξιοπρέπειας και υπονόμηση της δημοκρατίας στη χώρα μας» έκανε λόγο ο ΣΥΡΙΖΑ. Σχολιάζοντας η ΝΔ διά του εκπροσώπου Τύπου Γιάννη Μιχελάκη έκανε λόγο για «στημένες προκλήσεις». Στη λακωνική ανακοίνωση της ΝΔ αναφέρεται: «Οι Έλληνες είμαστε υπερήφανος λαός. Ξέρουμε τι ψηφίζουμε. Υποδείξεις αλλού! Η Νέα Δημοκρατία είναι μια μεγάλη αράταξη. Αντλεί τη δύναμή της από τον λαό. Στημένες προκλήσεις, λίγο πριν από τις εκλογές, αλλού!».

«Δεν μπορώ να διανοηθώ ότι δύο μέρες πριν από τις εκλογές τολμά οποιαδήποτε ξένη εφημερίδα να γράφει στην ελληνική γλώσσα ένα τέτοιο άρθρο. Πρόκειται για τρομακτική πολιτική απρέπεια, για γεγονός απολύτως απαράδεκτο και καταγγελλέο. Οι «Φαϊνάνσιαλ Τάιμς Ντόιτσαντ» λειτουργούν σαν παράρτημα της εφημερίδας «Αυγή» δήλωσε η Άννα Διαμαντοπούλου στο ραδιόφωνο του Σκάι. Υπενθύμισε πως με τον ίδιο τρόπο είχε λειτουργήσει και ο γερμανός υπουργός Οικονομικών Βόλφγκανγκ Σόιμπλε, όταν επέμενε προβοκατόρικα – όπως δήλωσε η κ. Διαμαντοπούλου – τον Φεβρουάριο πως η χώρα δεν έπρεπε να πάει σε εκλογές.

ΤΟ ΒΕΡΟΛΙΝΟ. Αποστάσεις από κάθε είδους παρέμβαση στις ελληνικές εκλογές πήρε ο εκπρόσωπος της Καγκελαρίας. «Η Καγκελαρία δεν δίνει σύσταση ψήφου για τις εκλογές στην Ελλάδα» δήλωσε ο εκπρόσωπος της Καγκελαρίας Στέφεν Ζάιμπερτ, απαντώντας σε ερώτηση σχετικά με το εάν η Ανγκελα Μέρκελ σκοπεύει να δώσει «γραμμή» στους Έλληνες ψηφοφόρους, όπως έκανε κατά τις πρόσφατες προεδρικές εκλογές στη Γαλλία. «Η Καγκελαρία δεν έχει κάνει ποτέ σύσταση ψήφου για τις εκλογές σε γειτονικές και φίλες χώρες» αντέδρασε ο κ. Ζάιμπερτ, επαναλαμβάνοντας την ετοιμότητα της Γερμανίας να συνεργαστεί με οποιαδήποτε εκλεγμένη κυβέρνηση χώρας-εταίρου.

Η γερμανίδα Καγκελαρία Ανγκελα Μέρκελ, μιλώντας στον Γερμανικό Σύνδεσμο Βιομηχάνων, πέταξε τα καρφιά της για τη Γαλλία

Η αίσθηση ότι εδραιώθηκε γαλλοϊταλικό μέτωπο δεν άρεσε στην Καγκελαρία

Πόλεμος λέξεων Ολάντ - Μέρκελ

Πόλεμος λέξεων ανάμεσα στο Παρίσι και το Βερολίνο βρίσκεται σε εξέλιξη τα τελευταία 24ωρα, με τη γαλλική πλευρά τελικά να αναζητεί διπλωματική διέξοδο στην κρίση. Η Ανγκελα Μέρκελ σήκωσε το γάντι που πέταξε το βράδυ της Πέμπτης από τη Ρώμη ο Φρανσουά Ολάντ μετά τη συνάντησή του με τον Μάριο Μόντι όταν δήλωσε ότι στη Σύνοδο Κορυφής της 28ης Ιουνίου δεν θα δεχθεί «ημίμετρα» στην αντιμετώπιση της κρίσης. Την ίδια ημέρα, ο Πρωθυπουργός της Γαλλίας Ζαν-Μαρκ Ερό ζήτησε να μην υιοθετηθούν «απλοϊκές φόρμουλες» για την αντιμετώπιση της κρίσης.

ΤΟ ΜΕΤΩΠΟ. Η αίσθηση ότι στην ιταλική πρωτεύουσα εδραιώθηκε γαλλοϊταλικό μέτωπο απέναντι στο Βερολίνο δεν άρεσε καθόλου στην Καγκελαρία, που πέρασε χθες στην απερίσκεπτη με το βαρύ πυροβολικό της. Μιλώντας στον Γερμανικό Σύνδεσμο Βιομηχάνων, η Ανγκελα Μέρκελ χαρακτήρισε τη Γερμανία «άγκυρα σταθερότητας και μηχανή ανάπτυξης» για να υπενθυμίσει στη συνέχεια το χάσμα που χωρίζει τη χώρα της από τη Γαλλία. «Εάν κοιτάξετε για παράδειγμα την εξέλιξη του εργατικού κόστους ανάμεσα στη Γερμανία και τη Γαλλία τα τελευταία δέκα χρόνια, θα δείτε ότι στην αρχή της χιλιετίας η Γερμανία ήταν σε χειρότερη κατάσταση, στην καλύτερη περίπτωση στην ίδια κατάσταση με τη Γαλλία σε πολλούς τομείς. Τώρα

οι διαφορές έχουν αυξηθεί κι αυτό είναι ένα θέμα που φυσικά πρέπει να συζητηθεί στην Ευρώπη», τόνισε. Το καρφί της Καγκελαρίας ήταν για την ανταγωνιστικότητα της Γαλλίας και είχε στόχο τον γάλλο Πρόεδρο, που σχεδιάζει να αυξήσει το κόστος απόλυσης για τις γαλλικές επιχειρήσεις. Η Ανγκελα Μέρκελ παρέμεινε άλλη μία φορά αμετακίνητη στις θέσεις της, επιμένοντας ότι η ανάπτυξη δεν μπορεί να χρηματοδοτηθεί με τη δημιουργία νέου χρέους, ενώ απέρριψε και πάλι την πρόταση για έκδοση ευρωομολόγων, την οποία υποστηρίζουν ενθέρμως το Παρίσι και η Ρώμη.

ΑΝΑΔΙΠΛΩΣΗ. Το Παρίσι επιχείρησε ένα είδος αναδίπλωσης χθες, με τον γάλλο Πρωθυπουργό να δηλώνει ότι δεν υπάρχει πρόθεση εκ μέρους του Παρισιού για τη δημιουργία συνασπισμού ή ενωμένου μετώπου κατά της Καγκελαρίας. «Σε καμία περίπτωση... θα ήταν λάθος επιλογή... θα ήταν σοβαρό πολιτικό σφάλμα που δεν θα έφθανε σε καμία λύση», τόνισε. «Η Γαλλία και η Γερμανία πρέπει να βρουν χέρι χέρι μια λύση για την έξοδο της Ευρώπης από την κρίση», σημείωσε ο Ζαν-Μαρκ Ερό, προσθέτοντας ότι «αυτό προϋποθέτει πιο εντατικό διάλογο σε σχέση με ό,τι γινόταν μέχρι σήμερα». Για τον γάλλο Πρωθυπουργό η «χέρι χέρι λύση» πρέπει να βρεθεί έως τη Σύνοδο Κορυφής, στα τέλη Ιουνίου.

“

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Οι «Φαϊνάνσιαλ Τάιμς Ντόιτσαντ» λειτουργούν σαν παράρτημα της «Αυγής»

συμμάχους τους». Η Νέα Δημοκρατία αντέδρασε επίσης άμεσα και μίλησε για στημένες προκλήσεις πριν από τις εκλογές. Προβοκατόρικο, απαράδεκτο και κατακριτέο το χαρακτήρισε η υποψήφια βουλευτής του ΠΑΣΟΚ Άννα Διαμαντοπούλου.

Το δημοσίευμα που αναρτήθηκε στην ηλεκτρονική έκδοση των «Φαϊνάνσιαλ Τάιμς» Γερμανίας (και στα ελληνικά), ήταν το εξής: «Αντισταθείτε στη δημαγωγία του Αλ. Τσίπρα και του ΣΥΡΙΖΑ. Μην εμπιστεύεστε τις υποσχέσεις τους, ότι δηλαδή είναι δυνατή η χώρα με βαριά καρδιά. Η Νέα Δημοκρατία άσκησε επί δεκαετίες λάθος πολιτική και είναι συνυπεύθυνη για τη σημερινή μιζέρια. Παρ' όλα αυτά, η καλύτερη επιλογή για τη χώρα σας θα ήταν μία κυβέρνηση συνασπισμού με αρχηγό τον Αντώνη Σαμαρά και όχι τον Αλέξη Τσίπρα, ο οποίος θέλει να γυρίσει πίσω τον τροχό της ιστορίας και σας βαυκαλίζει με έναν κόσμο